REDEEMER COLLEGE LIBRARY
PER / BX / 9401 / .C36

ABC AUDITED PAID CIRCULATION

CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

Address all communications to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489.

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department Ottawa, Ontario, and for payment in cash. Postage paid at Hamilton.

APRIL 3rd, 1964 - No. 640 - 19th YEAR OF PUBLICATION

Als in de Lente . . .

Enige jaren geleden heeft de bekende Zwitserse theoloog, Karl Barth, een toespraak gehouden voor de Engelse B.B.C. Daarin zei hij onder meer, dat indien hij dagbladredakteur of politicus zou zijn, hij aan de kerken een aantal vragen zou voorleggen. Hij zou de kerken willen vragen, waarom zij niet met kracht en overtuiging zeggen, wat zij moeten zeggen. Hij zou hen vragen, waarom zij ons niet dwingen aandacht aan haar te besteden. En hij zou die kerken willen toevoegen, dat wij hen minder timide, en meer konsekwent en vrijmoedig willen zien. Dr. Barth krijgt vaak de indruk, dat de kerken bang zijn. Bang waarvoor? vraagt hij. Als wij iets van de kerken horen, is het meestal in zeer zorgvuldige bewoordingen, en wij horen hen klagen en jammeren en beschuldigen, aldus de professor.

Barth schijnt dus niet erg onder de indruk te zijn van hetgeen de kerken presenteren en presteren. Daarin staat hij niet alleen. De Star Weekly, een blad dat een oplage heeft van zo'n slordige driekwart miljoen exemplaren per week, heeft onlangs een speciaal nummer aan dit onderwerp gewijd. Een "Easter Issue" nog wel. Vanwaar die belangstelling? Wij weten het niet. Misschien zit er enige sensatie in. Een blad kan vrijwel zeker op belangstelling rekenen als het de mensen kan toeroepen: "Kom eens kijken, daar en daar gaat er iets mis!" Het frappante is echter, dat het blad geen buitenstaanders, maar kerkelijke leiders heeft gevraagd nu eens precies te zeggen wat zij van de kerkelijke situatie denken. Dit is de vraag, die de Star Weekly heeft geformuleerd: "Is it true that for all its outward show of success the church is no longer a powerful force for good in the life of this country?"

En de antwoorden zijn breedvoerig verschaft. Vier vooraanstaanden op hun gebied hebben hun visie gegeven. Het waren achtereenvolgens de vorige secretaris voor evangelisatie van de National Council of Churches of Christ in the U.S.A., de redakteur van de Canadian Catholic Conference News Service, de predikant van de Metropolitan United Church in London, Ont., en de Director of Missions van het Toronto Bible College.

Alleen de functies, die deze heren bekleden, roept de belangstelling al wakker. Zulke mensen moeten weten waar zij over spreken. Zij moeten een beschouwing over de kerk geven, gezond en objectief. Natuurlijk nemen wij aan, dat zij dit hebben gedaan, maar als men uitgelezen is, dan komt men tot de troosteloze ontdekking, dat wij er eigenlijk nog niets mee opgeschoten zijn.

In feite komt het er op neer, dat ons wordt verteld, dat de kerk geestelijk nimmer zo arm geweest is, dat haar invloed voor God en voor het welzijn van de mensen jaar na jaar vermindert, dat het Christendom wel breed is vertakt maar erg ondiep, dat de kerk geen richting aan het denken van haar miljoenen leden geeft, dat de kerk zelfgenoegzaam en trots is, en noemt U het maar op. Alles wat duidt op zwakte, op verarming, op oppervlakkigheid, op leegte en holheid, op uiterlijke schoonheid maar innerlijke verwelking, kan gevoegelijk op de kerk worden toegepast.

Zo althans denken deze kerkelijke leiders er over. En deze gedachten zijn niemand van ons vreemd. De enige die een ander geluid liet horen, was de redakteur van de Canadian Catholic Conference News Service, maar deze man is dan ook Rooms Katholiek. Wat men ook op de Rooms Katholieken tegen mag hebben, men kan hen de eer niet ontzeggen, dat zij een oprecht vertrouwen in hun kerk en in de toekomst van hun kerk hebben. De schrijver wees er op, dat zijn kerk sterk is, omdat zij duidelijke tekenen van vernieuwing vertoont.

Maar verder was de gehele reportage een "vermoeiing des geestes".

Eigenlijk is dit helemaal niet vreemd. Hoe kan het ook anders, wanneer men zich blind staart op de sociale functie van de kerk, of liever van de kerkmensen? Dan volgt de ene teleurstelling op de andere. Want de sociale functie van de kerk is het essentiële van de kerk niet. Gelukkig niet.

De Kerk is het werk van God. Juister gezegd: het is het herscheppingswerk van God.

Bij alle wetenschappelijke vindingen en bij al onze discussies over de eerste hoofdstukken van de Bijbel, dreigen wij uit het oog te verliezen, dat het God was, Die de mens uit het niet tot aanzijn riep. En evenzo, dat het God was, Die in de herschepping de mens heeft opgezocht. Dát is de Kerk. Niemand onzer zou ooit naar God hebben omgezien, als Hij niet Zelf eerst tot ons gekomen was.

Ach ja, dit weten wij allemaal heel goed. Maar toch is dit het eigenlijke van de Kerk, dat het Gods werk is. Was dit nu maar goed uitgekomen in de reportage in de Star Weekly, dan waren de fouten van de kerkmensen niet verborgen gebleven, maar dan was tenminste duidelijk geworden, dat het geen werk van mensen is.

Het is heus niet moeilijk om de lijst van fouten en tekortkomingen van de kerkmensen langer te maken. En het zou zondig dwaas zijn om die fouten niet ruiterlijk en schuldgevoelig te erkennen. Maar als dit het eigenlijke van de kerk is, dan vraagt men zich af, hoe ter wereld de kerk nog evangelisatie drijven kan of welke boodschap de Kerk nog heeft.

Misschien gaan wij er wel meer fout aan, dan wij bereid zijn toe te geven, dat de Kerk wordt gevormd door onze actie en bedrijvigheid. Dat is een onmogelijkheid. Die Kerk wordt niet gevormd door wat wij doen, die Kerk is er al. Al lang. Dit is al in de hof van Eden begonnen en die was van eeuwigheid af al geprojecteerd. En daarom is het onmogelijk om die Kerk uit het leven weg te werken. Men moet maar eens kennis nemen van een artikel van Dr. L. Praamsma in dit nummer van ons blad, onder de titel "Geloof en geloofsvervolging in Sovjet-Rusland". Er mogen dan momenten zijn, dat men zich afvraagt of er nog wel leven is, maar toch komt dit leven telkens weer naar buiten. Het is als met de lente. In de winter denkt men dat alles dood is, maar het wonder voltrekt zich ieder jaar weer: overal bot het nieuwe leven er uit.

Het heeft een heel gevaarlijke kant, als wij het vertrouwen in de Kerk verliezen of opzeggen. Het betekent zoveel, dat wij het vertrouwen in God opzeggen. De Kerk kan niet stuk, want het is "de Zone Gods, Die Zich een gemeente vergadert."

Hoe levendiger dit besef is, des te duidelijker zal ook de stem van de Kerk in de wereld worden gehoord, — tot behoud of tot ondergang.

D.F.

KOSTBAAR MEUBILAIR UIT DOORN IN BERLIJN

Kostbaar meubilair en andere voorwerpen, welke hebben behoord tot de huishouding van wijlen Keizer Wilhelm II, zijn uit Doorn overgebracht naar Königsallee 9 in Berlijn, waar Prins Louis Ferdinand, hoofd van het huis Hohenzollern, woont. Prins Louis Ferdinand bewondert hier twee kostbare met de hand gesneden stoelen.

LATIJNSE ZUSTERS

Men mag denken over de staatkunde van De Gaulle, zoals men wil, men zal niet gemakkelijk het dynamische element in zijn politiek kunnen loochenen. Telkens verrast hij de wereld door gedurfde initiatieven. Veelal liggen deze echter in de lijn van vroegere ondernemingen. Zo moet men zijn steun zien aan enkele onderdelen van het vroegere Franse bezit in Zuid Oost Azië. Zo behoort men ook het opvatten van de betrekkingen met het Rode China beschouwen. Zo krijgt het jongste optreden van De Gaulle, zijn reis naar Mexico bedoelen wij, pas de juiste waardering, als men zich de vroegere betrekkingen tot dit land in het geheugen terug roept.

Het merkwaardige is, dat deze en andere daden van De Gaulle in het bijzonder de Verenigde Staten prikkelen. Zelfs schuwt hij niet door zijn optreden tegen het voorstel om Engeland in de E.E.G. op te nemen, de tweede Angelsaksische mogendheid tegen zich in het harnas te jagen. In dit licht moet men ook zien de versteviging van de verhouding tot de Duitse Bondsrepubliek, zoals die nog met Adenauer tot stand kwam, die de kern moest vormen van een sterk West Europees blok, onder leiding van Parijs en gericht tegen de voogdij door de Angelsaksische NATO partners. De reis naar Mexico, waar De Gaulle blijkbaar zeer veel waarde aan hechtte is echter meer. Deze moet de regering in Washington niet alleen prikkelen, zij is ook te zien als een offensief tegen de grote macht van de Verenigde Staten op het gehele westelijke continent. Hoe moeten wij dit alles verklaren?

Buitenlands Overzicht
door
Prof. Mr. L. W. G. Scholten

De Gaulle is Frankrijk. Hij vertegenwoordigt niet Frankrijk, hij is Frankrijk. Hij onderscheidt in de Franse geschiedenis eerst de periode van de eenwording, die met Jeanne d' Arc een hoogtepunt had. Daarna kwam de periode van de uitbreiding van de Franse invloed over West en Midden Europa, in het bijzonder over Duitsland. En tenslotte het tijdperk van het Franse streven zich zeggenschap te verwerven in Noord Afrika, in Zuid Oost Azië en in Mexico.

De Gaulle heeft zijn politiek heel nauwkeurig deze opeenvolgende phasen gevolgd. Eerst herstelde hij de eenheid door het bedwingen van de partijstrijd. Toen poogde hij in West en Midden Europa zijn invloed te vestigen. Hij maakte daarbij gebruik van de E.E.G., later versterkt door de overeenkomst met Adenauer. Uit Noord Afrika moest Frankrijk zich terugtrekken, maar via allerlei traktaten is de Franse invloed in Afrika toch niet geheel verdwenen. En toen moest Zuid Oost Azië volgen, blijkende uit zijn inmenging in enkele staten aldaar. Dat deed terugdenken aan het Franse optreden onder Keizer Napoleon III en tijdens de Derde Republiek tussen 1850 en 1880.

Met Mexico ligt de zaak echter nog meer ingewikkeld. Daar toch had zich lang voordat de Spanjaarden er zich vestigden omstreeks 1520 een Indiaanse beschaving ontwikkeld van hoog niveau. Zij woonden in een gebied dat meer dan zestigmaal zo groot is als Nederland. Daarvan is zelfs op het ogenblik niet meer dan een dertigste geschikt voor de landbouw.

De binnengedrongen Spanjaarden hebben wel zich overal in de leidende functies weten te nestelen, maar nog steeds bestaat er een rijke Indiaanse kultuur en spreekt een belangrijk gedeelte der bevolking een of ander Indiaanse taal. In totaal telt Mexico nog geen dertig millioen inwoners.

Na de verdrijving van de Spaanse heerschappij viel Mexico, zoals dit bij vele Latijns Amerikaanse staten het geval is, aan revolutie op revolutie. Soms was er een begaafd heerser, die veel voor de bevolking deed, maar dit kon hij slechts door een strenge dictatuur uit te oefenen. Over het algemeen waren echter de ekonomische verhoudingen slecht. Europese regeringen aktiveerden partikulieren steun, maar toen de rentebetaling uitbleef, ging Frankrijk met enkele andere belanghebbenden tot interventie over, om nakoming van de voorwaarden der leningen af te dwingen. Dat was 1860. De toenmalige Franse heerser Napoleon III wilde meer. Hij beoogde een sterk Rooms Katholiek rijk met een Latijnse beschaving als tegenwicht tegen de Protestantse Angelsaksische Verenigde Staten, onder Franse invloed. Zo stichtte hij daar een keizerrijk, welks heerser echter zijn plaats moest afstaan aan een Mexicaanse opstandeling. De Keizer Maximiliaan werd gefusilleerd.

Sindsdien ging het op en neer. Mexico verloor grote stukken gebied aan de Verenigde Staten, o.a. Texas, waarvandaan de huidige President Johnson afkomstig is. De ekonomische toestand ging weinig vooruit, behalve tijdens de tweede wereldoorlog.

Nu wil De Gaulle blijkbaar de lijn van de oude politiek voortzetten. Hij ziet in de onder Spaanse heerschappij staande bevolking een van zijn Latijnse zusters, zoals de bevolking van Italië. Die zuster kan een enorme toekomst tegemoet gaan. Frankrijk kan zorgen voor een groot aantal boeren, vooral uit Algerië afkomstig, industriëlen, en geleerden. Het beschikt over kapitaal en ondernemingsgeest. De heersende Spaanse kultuur is aan de Franse verwant, omdat beide afkomstig zijn uit de Latijnse beschaving. Bovendien kan Frankrijk via Mexico zich een plaats verwerven in de hele Amerikaans-Latijnse wereld, vooral ekonomisch. Het kan voor de verovering van deze plaats een beroep doen op de afkeer van het Noord Amerikaanse imperialisme, dat zich door de vele maatregelen van de regering in Washington vele vijanden heeft gemaakt.

Bovendien bedenke men, dat Mexico beschikt over grote petroleumrijkdommen, die echter als overal grotendeels in Angelsaksische handen zijn. Bovendien heeft Frankrijk nog altijd in de Antillen en omgeving overblijfselen van het oude Franse Caribische eilendenrijk. Frankrijk heeft een wereld in Afrika verloren. Het kan zich een nieuw Frans gebied scheppen door ekonomische penetratie in Mexico.

Men ziet dat het bezoek van De Gaulle, dat de versterking beoogt van de betrekkingen tussen deze twee Latijnse zusters, een onderdeel is van een weids plan. Is dit echter uitvoerbaar? Er zit iets gejaagds in de huidige ontwikkeling van de staatkunde van De Gaulle. Het afstoten van Engeland, de bepaalde plannen ten aanzien van de organisatie van een Europese politieke gemeenschap, die veel begint te lijken op een vreedzame doordringing van de lage landen, dat wil zeggen van de Benelux, de overeenkomst met Adenauer, het opvatten van de band met Zuid Oost Azië, de erkenning van het Rode China en nu weer het aantrekken met de kultureel verwante regering van Mexico en tegelijkertijd het pogen de invloed van de Verenigde Staten te beperken, wordt het niet wat veel in zo weinig tijd?

Begint het er niet op te lijken, dat De Gaulle haast begint te maken, omdat hij moet rekenen dat hij binnen afzienbare tijd zijn uitgebreide bevoegdheden moet neerleggen?

Dit zijn vragen, die als vanzelf opkomen bij de beschouwing van het bezoek van De Gaulle aan de Latijnse zuster, aan Mexico.

DE GAULLE RICHT ZICH TOT HET MEXICAANSE VOLK

President Charles de Gaulle bracht een staatsiebezoek aan Mexico. Op de foto spreekt de Franse staatsman de Mexicanen in het Spaans toe van het balkon van het presidentiële paleis in Mexico City. Op de voorgrond naast Pesident de Gaulle, zijn gastheer President Lopez Matteos.

TWEE PRIESTERBROERS GINGEN OVER NAAR DE REFORMATIE

In december 1959 ontving de stichting In De Rechte Straat, destijds nog in oprichting, een brief van een Vlaamse priester, Michiel de Berdt. Daarin schreef deze: "Ik heb vooral tegen de r.k. leer, dat men de woorden van het Evangelie steeds weer gaat beperken tot een bijna heidense verhouding. Als men b.v. zegt van God, dat Hij goed is en vergevingsgezind, dan schijnt dat voor iedereen te gelden die reeds de volmaakte vereniging met Hem bekomen heeft, maar niet voor de arme sukkelaars, die trachten het hoofd boven water te houden in de 2414 canones van het r.k. kerkelijke recht, de Codex Juris Canonici".

Hij schreef ook, dat hij op bezoek was geweest bij een predikant. Deze had hem echter gezegd: "Ik heb veel gesprekken met priesters, en zij beweren dat er al zoveel veranderd is, dat men ook binnen de r.k. kerk het Evangelie kan beleven. Ik raad u daarom aan: probeer het nog een tijd in de r.k. kerk".

Michiel de Berdt had echter van een andere predikant het adres van de stichting In De Rechte Straat vernomen en nu schreef hij aan de secretaris, ds. H. J. Hegger: "Daar uzelf priester bent geweest, vertrouw ik dat u begrip zult hebben voor mijn moeilijke situatie. U weet immers, dat het voor een priester die met een dergelijke diepgaande twijfel te kampen heeft, onmogelijk is om langer in de r.k. kerk te blijven zonder zijn geweten geweld aan te doen".

Natuurlijk bood de stichting hem onmiddellijk haar hulp aan. Michiel de Berdt was r.k. missionaris geweest in Japan. Toen hij het zuivere Evangelie gevonden had, wilde hij dat ook brengen in Japan. De stichting bracht hem in kontakt met de Chr. Ref. Church van de U.S.A., die zending heeft in Japan. Deze kerk aanvaardde hem en na zijn kandidaatsexamen in het Calvin Seminary van Grand Rapids werd hij uitgezonden naar Japan, waar hij sinds september 1962 een vruchtbare zendingsarbeid verricht.

Op 25 januari 1960 werd zijn jongste broer, August, priester gewijd. Op de dag van zijn priesterwijding vernam hij, dat Michiel over was gegaan naar het protestantisme.

August was van de orde van de paters norbertijnen. De eerste jaren van zijn kloosterleven bracht hij door in de abdij van Tongerlo in België. Daarna werd hij naar Oostenrijk gezonden naar de abdij van Geras, terwijl hij o.a. leerling was van de wereldberoemde r.k. theoloog, Karl Rahner.

In mei 1960 bezocht hij Michiel, die toen ten huize van ds H. Schut te Bussum verbleef, in afwachting van zijn visum naar de U.S.A. Hij trachtte hem over te halen tot terugkeer naar de "Moederkerk", maar, zo zei hij ons, "Ik kon niet op tegen het heldere Woord van God, dat Michiel telkens naar voren bracht, al wilde ik dat toen niet erkennen".

Mede door teleurstellingen in het kloosterleven verviel August tenslotte tot volslagen ongeloof. Daar de abt zich minder korrekt jegens hem had gedragen, - deze abt werd trouwens later door Rome om die reden uit zijn funktie ontslagen -, moest hij August wel behulpzaam zijn bij zijn overgang naar de burgermaatschappij. August kreeg een betrekking als gewone fabrieksarbeider in de zware industrie in Parijs. Daar bestudeerde hij in zijn vrije tijd de boeken van Jean Paul Sartre, die zijn profeet werd voor zijn nieuwe leven zonder bindingen.

Maar Gods genade heeft ook August gegrepen en heeft hem op de knieën gebracht aan de voet van het kruis van Jezus Christus.

Ook hij vroeg de steun aan van de stichting In De Rechte Straat en in maart arriveerde hij op de Wartburg te Velp. Hij was intussen getrouwd en had een kind van drie maanden.

Hij oriënteerde zich in die tijd in het protestantisme, had gesprekken met de professoren van de Lutherse universiteit van Wuppertal, met de professoren van de theologische fakulteit van Utrecht en van de Vrije Universiteit in Amsterdam. Hij meende tenslotte, dat het voor hem het beste zou zijn om, evenals Michiel, zijn theologische studies te voltooien aan het Calvin Seminary in Grand Rapids.

Zijn overtocht naar en zijn studie- en verblijfkosten in Grand Rapids zullen door de stichting In De Rechte Straat betaald worden.

In de maanden van zijn verblijf op de Wartburg heeft August reeds vele spreekbeurten vervuld in Nederland en Vlaanderen. Ook in Duitsland en in Wallonië en Frankrijk. Hij spreekt nl. vloeiend Duits en Frans.

Zoals ook Paulus drie keer in de Bijbel zijn persoonlijk bekeringsverhaal uitvoerig vermeldt, en dikwijls er min of meer uitvoerig naar terugverwijst, zo heeft ook br. de Berdt getuigd van de rijkdom die hij in Jezus Christus heeft gevonden als de enige en volkomen Zaligmaker, de verlosser van de vloek der wet.

HET AANTAL PROTESTANTSE EX-PRIESTERS

Nu er van r.k. zijde zoveel publiciteit is gegeven aan de overgang van ds Loos naar Rome, is het wellicht goed om daartegenover ook eens het aantal priesters te noemen, dat overgegaan is naar de gereformeerde kerk, althans die nu nog in leven zijn. Dat zijn: 1. Ds C. L. A. M. van Puyvelde (thans emeritus), 2. Ds H. J. Hegger, 3. Ds M. V. J. De Craene, 4. Ds H. Meinders, 5. Ds Michiel de Berdt en nu: 6. br. August de Berdt. Daar staan tegenover één gereformeerd predikant, nl. ds H. B. Visscher, en verder de predikanten ds Kooyman, ds H. v.d. Linde, en ds Loos, die overgingen naar de r.k. kerk (Prof. v.d. Pol is nooit predikant geweest).

In totaal zijn er thans dertien Nederlandse priesters die lid geworden zijn van één protestantse kerk. Wanneer wij de Vlaamse ex-priesters die protestanten werden, erbij tellen dan komen we aan een getal van minstens twintig.

Kort, maar krachtig

Een getuigend gesprek over de kernverschillen tussen Rome en Reformatie.

De brochure die hier voor me ligt is geschreven door Ds. H. J. Hegger, de ex-priester die al vele jaren direkteur is van de Stichting "In de Rechte Straat". Ds. Hegger is geen vreemde onder ons. Velen herinneren zich de preekbeurten die hij enkele jaren geleden in Canada en de U.S.A. gehouden heeft en waar duizenden naar zijn reformatorische ontvouwing van de zaligheid uit genade alleen hebben kunnen luisteren.

Deze brochure, die met goede foto's geillustreerd is, bedoelt een korte, Bijbelse weerlegging te geven van de dwalingen die in de Rooms Katholieke kerk worden gehandhaafd. Ds. Hegger heeft het charisma om onverbloemd dat wat bij Rome in strijd is met het Woord van God aan te wijzen, en toch steeds te doen gevoelen zijn liefdevolle bewogenheid met de dwalenden en gebondenen.

De auteur begint met paus Johannus XXIII te citeren, die t.a.v. het concilie te Rome gezegd heeft "Onze kerk moet weer bewoonbaar gemaakt worden voor de afgescheiden broeders en zusters". Uitgaande van deze verklaring wijst hij in het vervolg van zijn "gesprek" aan welke dogma's van de R.K. kerk als "ernstige afwijkingen van de prediking van de Bijbel" dan herroepen zullen moeten worden, zal deze kerk bewoonbaar geacht kunnen worden voor de reformatorische christenen.

Als leiddraad voor een gesprek met rooms-katholieken is deze brochure uitermate geschikt, temeer aangezien de Bijbel geciteerd wordt uit de door de R.K. kerk geauthoriseerde vertaling. De bruikbaarheid voor ons hier in Canada zou nog heel wat groter worden als deze brochure in de Engelse taal kon verschijnen.

Degenen die geabonneerd zijn op het maandblad "In de Rechte Straat" vinden de gehele brochure opgenomen in het nummer van februari 1964.

P.M. Jonker

P.S. Het Canadese adres van de Stichting "In de Rechte Straat" is Box 71, Brampton, Ont.

Red.

Derde Jaarvergadering

"Salem" Christian Sanitarium Association

Grote Groei en Grote Plannen

Onder leiding van de voorzitter Dr. A. Vandermaas, hield deze organisatie op Zaterdag 21 Maart haar 3e jaarvergadering in de Annex van de Rehoboth kerk te Toronto. Er was grote belangstelling voor deze vergadering, zodat de zaal gevuld was toen de voorzitter de samenkomst om 2 uur opende.

Hoewel de agenda een groot aantal punten van huishoudelijke aard vertoonde, konden deze voor de pauze vlot worden afgewerkt. Uit de verslagen van de secretaris Rev. J. Van Harmelen en de penningmeester Mr. H. Pel, zowel uit de speech van de voorzitter, noemen wij de volgende punten:

Toename ledental

De gereorganiseerde Public Relations Committee was zeer aktief, waardoor het ledental belangrijk vergroot is en nu 872 bedraagt. Echter kan dit nog belangrijk groter worden, wanneer alle kerken en diakonieën aktief worden.

Financiën.

De inkomsten waren in 1963 ongeveer $1300.- hoger dan in 1962, voornamelijk door een groter ledental. Het kapitaal der vereniging bedraagt nu $38.820,74.

Nu Interkerkelijk.

Contakt met andere kerken dan de Christian Reformed Church leidde dit jaar er toe, dat de diaconieën van de Free Christian Reformed Church en de Classis Ontario van de Reformed Church of America tot samenwerking besloten hebben. Een wijziging in bylaw 1 maakt het mogelijk een vertegenwoordiger van deze kerken in het bestuur op te nemen. Het kontakt met de Canadian Reformed Churches is nog in het overleg-stadium, hoewel waarnemers van deze kerken op deze vergadering aanwezig waren.

Real Estate.

De desbetreffende commissie is druk doende geweest om een geschikt bouwterrein voor een toekomstige inrichting voor verpleging van geesteszieken te vinden. Echter is het bestuur tot de overtuiging gekomen dat dit terrein niet zo groot behoeft te zijn dan oorspronkelijk gedacht werd. Na grondig overleg is nu besloten om uit te zien naar een terrein groot 60—80 acres, zo mogelijk tussen Toronto en Hamilton en dichtbij Highway 401.

Medische Advies Commissie.

Het bestuur heeft een Medische Advies Commissie benoemd, welke tot taak heeft te adviseren, welke de vereisten voor een toekomstig verplegingsinrichting zijn. In deze commissie zijn benoemd: Rev. J. Geuzebroek, Dr. A. Hoogenraad, Dr. J. W. Oosterhuis, Dr. A. Vandermaas en Dr. J. Van Leeuwen.

De voorzitter beëindigde zijn speech met een beroep op de leden om de gedachte van Christelijke barmhartigheid in het bijzonder t.a.v. geesteszieken te propageren in hun omgeving.

Tijdens een bestuursverkiezing werden herkozen de heren: Rev. J. Van Harmelen, D. Van Leeuwen en C. C. Vanderiet. Gekozen werden de heren: W. Kuindersma, J. D. Tamminga (Free Chr. Ref.) en A. F. P. Vermeulen (Ref. Church). Mr. G. Vroom werd dank gebracht voor de door hem in het belang der vereniging gedane arbeid.

Na een geanimeerde pauze werd Rev. Ralph Heynen, geestelijk verzorgen van Pine Rest Chr. Hospital ingeleid door Rev. J. Van Harmelen als de spreker voor deze vergadering. Zijn onderwerp was: "Religion and Mental Illness".

In een uitvoerig en met grote aandacht beluisterde rede, ontwikkelde de spreker de volgende hoofdlijnen. De medische wetenschap is in de laatste jaren met enorme sprongen vooruitgegaan. Dit geldt ook in 't bijzonder voor de psychiatrie. De genezingsmethodes zijn totaal gewijzigd in de richting van preparaten en therapie. Ook heeft zich een wijziging voorgedaan in de leeftijdsgroepen van de geesteszieken. De gemiddelde leeftijd is gedaald van 50 tot 34 jaar, terwijl zich veel patienten bevinden in de groep van 12—20 jaar. Bovendien is het karakter der ziekte veranderd. Twintig jaar geleden was nog meer een diepe depressie oorzaak van de ziekte, nu is het meer een zich niet kunnen aanpassen en een angst voor het leven. Daardoor alleen reeds is een Christelijke benadering van deze problemen noodzakelijk.

Er is verband tussen religie en geesteszietke. De boeken over deze ziekte zijn het hierover de laatste tijd wel eens, terwijl de predikanten in hun preken zich meer bezig houden met de levensproblemen, die aanleiding tot deze ziekte kunnen zijn. De vijandschap tussen psychiaters en geestelijken, zoals Freud die nog suggereerde, is voorbij. Daarentegen zijn er in bepaalde kringen geestelijken die een antithese zien tussen religie en psychiatrie, terwijl andere predikanten hun preken van psychologische aard doen zijn. De Calvinisten hebben echter in navolging van Calvijn (in zijn brieven) steeds de blik op het volle leven gehouden en daardoor steeds grote waardering voor de wetenschap gehad. Wij handhaven niet alleen de belijdenis, maar ook de morele waarden van het leven. Onze kerken spreken niet alleen over God, maar ook over de mens. Een Christen moet jagen naar de harmonie van de gehele mens, m.a.w. hij moet een persoonlijkheid zijn. Een persoonlijkheid wordt gevormd door de integratie van de verschillende levensaspecten. Het geloof in Christus drijft tot deze levenseenheid. Het zijn de conflicten in een mens, die deze levenseenheid te niet doet gaan en waardoor de emotionele en geestesproblemen ontstaan. Vandaar dat men bij de behandeling van geesteszieken de religieuse aspecten niet kan vermijden. Spreker illustreerde dit aan de hand van enkele voorbeelden ("geen geloof meer" en "voor mij geen vergeving").

Dit alles betekent voor onze Chr. inrichtingen het volgende:

1. neem geen ongelovige als psychiater, daar deze onze patienten niet op de juiste wijze weten te benaderen. Er is een groot gebrek aan Christen-psychiaters en de vorming van deze leiders is onze voornaamste taak.
2. de nadruk in de leiding is gericht op "team"-werk tussen psychiaters, psychologen, sociale werkers, verplegers en predikanten en dit alles in Christelijke geest. De nieuwe genezingsmethoden, in het bijzonder de therapie, vereist dit. (Werkgroepen, ontspanning, bijbelklassen, discussiegroepen, enz.).
3. Bij het bouwen van onze Chr. inrichtingen moeten we de beste middelen gebruiken, die God ons gegeven heeft en daarbij de resultaten der wetenschap niet verwaarlozen.
4. Onze inrichtingen moeten nauw samenwerken met de Kerk. Hier vindt de Kerk zijn priesterlijke taak, in 't bijzonder door het ambt der diakenen.

Spreker eindigde zijn rede met er op te wijzen dat geen inrichting voor geesteszieken beter berekend is voor zijn taak dan de Christelijke. Christus heelde deze zieken en kende de noden van het leven, en wij hebben hier een taak in navolging van Hem. Het evangelie alleen geeft zekerheid en vertrouwen. Door Christus' offer worden we weer een persoonlijkheid en daarom hebben wij het kruis te planten in het leven van onze geesteszieken.

Een korte bespreking volgde deze rede, terwijl de vergadering door Rev. G. Bouma met gebed beëindigd werd.

Onverwacht bezoek!

En ze worden verwelkomd met thee en een speculaasje. Want moeder zorgt er wel voor, dat die in huis zijn. VOORTMAN'S maakt van die gezellige koekjes! Iedereen is er dol op. Je ziet en proeft dat die met zorg gebakken worden. Zet U ze óók eens op Uw boodschappenlijstje.

Speculaasjes van VOORTMAN'S

de bakker, die ze bakken kan!

Bewaar Uw speculaasjes in een goed afgesloten trommeltje; ze blijven dan langer goed.

IS HIER IETS VOOR U BIJ?

In verband met onze verhuizing naar onze

NIEUWE ZAAK

5051 Yonge Street, Toronto (Willowdale)

ruimen we de "left-overs" op voor onderstaande

ZEER LAGE PRIJZEN

Blank eiken Huiskamer Ameublement,
bestaande uit dressoir, ronde tafel en 4 stoelen,
van $ 450.— voor $ 255.— compleet

Noten Huiskamer Ameublement,
bestaande uit dressoir, ronde tafel en 4 stoelen,
van $ 495. —voor $ 175.—

Gotische Fauteuils, van $ 65.— voor $ 30.—

Scandinavische Fauteuils,
van $ 95.— voor $ 45.—

Blank Eiken Theemeubelen,
van$ 65.— voor $ 35.—

Ronde Huiskamertafels, van $ 95.— voor $ 25.—

Scandinavische Bankstellen,
van $ 295.— voor $ 75.—

Bankstellen van $ 595.— voor $ 475.—

Hollandse Slaapkamer,
4-deurs kast, bed en nachtkastjes,
friseer commode, en matrassen.
Van $ 587.— voor $ 295.—

Canadese Slaapkamer,
8-delig, matrassen inbegrepen,
van $ 370.— voor $ 245.—

Deze goederen en nog veel meer zijn te bezichtigen in onze oude zaak:

4899 YONGE STREET,
TORONTO (WILLOWDALE)

De Boer's

Furniture Import Ltd

New Address:

5051 Yonge St. Willowdale, Ont. Tel. 222-1109

Gaat U verhuizen?

dan naar:

VAN'S MOVING & CARTAGE

(eigenaar J. Vander Wal)

Speciaal ingericht voor het vervoer van Emigratiekisten. Verder: Van Stake, Dump en Platformtrucks. 1562 Muir Rd., PORT CREDIT, Ont. Tel.: Office EM 6-4090. After 5 CR 8-3253

Support

YOUR CHURCH IN ACTION!

CHRISTIAN REFORMED WORLD RELIEF COMMITTEE

2417 Eastern Ave., S.E. Grand Rapids, Michigan

a synodical board

BOEK NU voor Uw trip naar

HOLLAND

op onze PINKSTER TOUR, onder leiding van Mevr. W. Van Turennout, die 4 Mei per KLM Jet vertrekt en 25 Mei terugkomt.

Retourvlucht MONTREAL—AMSTERAM, met inbegrip van passagebiljetten voor Parijs en Londen

$ 346.90

Vraag vrijblijvend volledig Tourprogramma.

KOOPS

TRAVEL SERVICE LTD.

Het grootste Nederlandse Reisbureau in Canada

543 Brant St., Burlington, Ont.

Open donderdags en vrijdags tot 9 u., zaterdags tot 6 u.

Tel. Burlington: NE 4-1813 (24 uur)

Oshawa: RA 8-0281

IVOROL maakt sneeuwwitjes van Uw tanden.

Eenmaal gekend Danig verwend

Imp. VAN's IMPORTING
P.O. Box 826, Hamilton, Ont.
Tel. NE 4-8614

CALVINIST-CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489

Editorial Committee: Revs. J. Geuzebroek (president), F. Guillaume, Dr. R. Kooistra, J. Van Harmelen, A. H. Venema (secretary).

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ont.

Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 5.00 per year.

Alle communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Articles in this paper express the viewpoint of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

Please inform us immediately of any change in your address.

Geloof en Geloofsvervolging in Sovjet-Rusland

Dezer dagen werd het bericht gepubliceerd, dat in de Sovjet-Unie een nieuwe campagne werd ontketend gericht tegen kerk en religie.

Een nieuwe campagne, want na een periode van betrekkelijke rust wordt dit de herhaling van een oude geschiedenis: sinds het begin van de Russische Revolutie is de kerk in dat grote land herhaalde malen bloedig vervolgd, de Russische kerk van de 20ste eeuw is een kerk van martelaren.

Maar nu is er een nieuw program gepubliceerd, opgesteld door de Ideologische commissie van de Communistische Partij, geleid door Leonid F. Ilyichev.

Volgens dit program zal een Instituut voor Wetenschappelijk Onderzoek worden gesticht, dat all anti-religieuze onderzoekingen zal coördineren, zal trainen voor propagandawerk en massa-meetingen zal bijeenroepen. Cursussen in atheisme zullen worden gegeven aan universiteiten en kweekscholen voor onderwijzers en aan alle opleidingsscholen voor alle mogelijke publieke functies.

Ook zal gebruik worden gemaakt van de middelen van film, theater, boeken en schilderijen om de afkeer van de godsdienst te bevorderen.

De vraag doet zich voor: wat zit hier achter?

Het is opmerkelijk, dat in het algemeen de Russische politiek onder Krushchev meer vrijheid toleреert dan onder Stalin het geval was; meer verdraagzaam is; zelfs een zekere mate van vrije meningsuiting toelaat; maar dat juist onder Stalin in 1943 een verdrag (concordaat) gesloten werd met de Russische kerk onder patriarch Sergius; terwijl nu niemand eraan denkt aan dat concordaat te tornen; maar wel de oude haat tegen kerk en godsdienst een officiële aanmoediging en organisatie ontvangt.

Nog eens: hoe is dit te verklaren, wat kan hiervan de oorzaak zijn?

Het is interessant, in dit verband het boek van de Amerikaanse journalist H. E. Salisbury te lezen: A new Russia? (Harper & Row, New York and Evanston, 1962), en dan speciaal zijn hoofdstuk over 'Spiritual stirrings in Russia'. Salisbury is een kenner van Rusland, die de taal van het land vloeiend spreekt en het laatst dit land bezocht in 1961 en 1962. Hij vertelt heel wat over intellectuele en geestelijke stromingen in de Sovjet-Unie in de jongste tijd, en het was speciaal één van zijn observaties, die zijn aandacht boeide.

Dat was deze, dat in deze laatste jaren een opvatting baan breekt onder de meest-geavanceerde Sovjet-geleerden, die breekt met het materialisme, met de materialistische conceptie van het heelal met al wat daarin is.

Dat is natuurlijk een grote, misschien moet ik zeggen, **de grote** ketterij in de ogen van alle Marxisten, die aan de leer van het materialisme hangen als aan het grote en onveranderlijke dogma.

Van dat dogma had Lenin verklaard: "De leer van Marx is almachtig, omdat zij juist is." En Stalin had eraan toegevoegd: "Het dialectisch materialisme is de wereldbeschouwing van de Marxistisch-Leninistische partij."

Maar nu zijn er geleerden opgestaan in het land van het materialisme, die niet langer van stenen voor brood kunnen leven; die niet langer kunnen aanvaarden, dat enkel met chemische formules en technische processen alle geheimen van natuur en leven kunnen worden verklaard.

Het wonderlijke van het geval is, dat deze geleerden juist voorkomen onder de mannen van 'science', niet in de eerste plaats onder philosophen of psychologen of sociologen, die zich met de menselijke ziel en samenleving en met de verhouding van alle levensverbanden bezig houden, maar onder de natuur- en scheikundigen.

Deze mensen zijn niet plotseling religieus geworden.

Maar ze hebben een heel eenvoudige ontdekking gedaan: dat er dingen zijn, die de macht van hun wetenschappelijke kennis te boven gaan.

Eén van hen heeft zich zo uitgedrukt: "Ik geloof niet in een godsdienstige catechismus. Maar ik geloof — als een wetenschappelijk man — dat er een kracht in het heelal is, die menselijke kracht te boven gaat. Misschien zouden sommigen die kracht God willen noemen."

En Salisbury citeert een jonge Sovjet-schrijver, V. Tendryakov, die verklaard heeft: "Ik stel mij God niet voor zoals Hij geschilderd is op de ikonen. *) Voor mij is God een soort van geestelijk principe, de werkende oorzaak van het ontstaan van de sterrenstelsels, de sterren, de planeten, en van alles wat leeft en zich voortplant op deze planeten, vanaf de meest-elementaire cel tot de mens."

Wat blijkt in deze dingen?

Dat de macht der feiten zelfs in de Sovjet-Unie sterker is dan de macht van een ingehamerd en ingekankerd vooroordeel.

Dat vooroordeel is: er is geen God, er is alleen maar kracht en stof, materie en techniek.

Maar het feit, dat God er is, en dat God zich openbaart, is sterker.

"Want hetgeen van Hem niet gezien kan worden, Zijn eeuwige kracht en goddelijkheid, wordt sedert de schepping der wereld uit Zijn werken met het verstand doorzien, zodat zij geen verontschuldiging hebben." (Rom. 1:20)

Maar nu komt er ook officiële reactie in Rusland.

Bij zijn bezoek aan Rusland in de winter van 1962 had het Salisbury al getroffen, dat er nog steeds antigodsdienstige propagande werd gemaakt, maar dat deze van een ander karakter was dan in een vroegere periode.

In de tijd van en voor Stalin deed men al z'n best om de godsdienst belachelijk te maken, en dat gebeurde vaak op een goedkope en caricaturale manier.

Maar de nieuwe vorm van propaganda stond op een hoger peil; hield zich meer bezig met wetenschappelijke vragen; trachtte het ontstaan en voortbestaan van de wereld op een redelijke en wetenschappelijk-overtuigende wijze te verklaren.

In datzelfde licht moeten nu ook m.i. de jongste maatregelen tegen de religie in de Sovjet-Unie gezien worden.

Het treft, dat een Instituut voor Wetenschappelijk Onderzoek in het leven wordt geroepen. Het treft evenzeer, dat vooral studenten en toekomstige onderwijzers en leraars moeten worden bewerkt.

Het is duidelijk, dat het centrum van de strijd zal worden gevonden op wetenschappelijk terrein en dat men alle studerenden door wetenschappelijke argumenten wil overtuigen, dat de godsdienst niet houdbaar is.

Wij volgen deze dingen, maar niet op een afstand.

In de eerste plaats zien we met dankbaarheid, dat het licht van Gods waarheid, hoe lang ook onderdrukt, toch ondoofbaar is.

In de tweede plaats mogen we wel van ganser harte bidden, dat de kerk in Rusland (en er is een merkwaardige herleving van de belangstelling voor de oude Russische kerk en voor de Russische Baptisten-kerken) de kracht mag ontvangen, om het licht van Gods Woord helder te laten schijnen.

En in de derde plaats, we worden meer dan ooit geroepen om wetenschappelijk werkzaam te zijn, niet enkel met het licht van Gods algemene, maar ook met dat van Zijn bizondere openbaring.

Dezelfde vragen, die in Rusland met brutale kracht aan de orde worden gesteld, leven ook en leven in telkens sterkere mate in het Westen van de wereld.

We hebben behoefte aan Christelijke perspectieven.

We hebben behoefte aan het voortgaand werk van de A.R.S.S.

We hebben behoefte aan goede wetenschappelijke studiën van de mannen van Calvin College en Seminary.

We hebben behoefte aan een Christelijke universiteit.

Het is nog te vroeg om te spreken van een bankroet van het Russisch materialisme. Maar het is niet te vroeg, het is nooit te vroeg, om aan een wereld, die stenen voor brood kreeg, brood voor stenen te geven.

L. Praamsma.

*) Schilderijen van Christus of van heiligen in Grieks-Orthodoxe kerken.

REMBRANDT HARMSZ. VAN RIJN

(1606—1669)

De Scotiabank begroet een der scheppende genieën uit Noord-Europa — Rembrandt — de Hollandse schilder en etser. Waarschijnlijk heeft geen ander man zulk een meesterschap bereikt dan Rembrandt met de effecten voortgebracht door bedreven vermenging van licht en schaduw. Hij kon het doek belichten met nederige taferelen en evenzeer met verheven religieuze ervaringen van het mensdom.

Denkt U erover om een reis naar Holland te gaan maken?

PSP zal U helpen om daar te komen. Het antwoord is met spaargelden die op het leven verzekerd zijn, daarbij gebruik makend van het Persoonlijk Waarborg Programma van de Scotiabank.

Bepaalt Uw bestemming. Bereikt het met maandelijkse stortingen. Vraag vandaag nog naar dit plan . . . . bij Uwe vriendelijke Scotiabank.

ScotiaBANK

THE BANK OF NOVA SCOTIA

Boekbespreking

ZOEKERS NAAR WAARHEID

Een inleiding tot de zogenaamde sekten, godsdienstige bewegingen en stromingen in Nederland; door B. Van Gelder. Uitgave Leiden, A. W. Sijthoff, 1963. 176 blz.

Dit boek verschijnt in een serie van mooi gedrukte en blijkbaar goedkope boekjes met slappe kaft, getiteld "Natuur en Cultuur". Het doel van de serie is om onontwikkelde mensen op de hoogte te houden met kunst, historie, sociologie, religie, enzovoort.

Dit bepaalde boek brengt de lezers in contact met 34 religieuze groepen en stromingen. De schrijver was predikant in de Hervormde Kerk en is nu leerar in de cultuurgeschiedenis van het Christendom. Het boek is knap geschreven. Het is een hele kunst om het vele en grillige materiaal van diverse stromingen in leesbare hoofdstukjes te verpakken. De schrijver beheerst zijn stof, weet zich de nodige beperkingen op te leggen en hij schrijft vlot en vaardig. (Van Gelder heeft ook twee romans geschreven.)

Het boek heeft de milde titel: "Zoekers naar waarheid". In zijn eerste hoofdstuk zoekt de schrijver naar het verschil tussen kerk en sekte. Mar hij kan het niet vinden: "Sekte en kerk hebben geen essentiële verschillen, hoogstens graduele; de sekte is een kerk in spé en een kerk is een uit haar kracht gegroeide sekte." (p. 24).

Toch heeft de schrijver de historische Nederlandse kerken niet in zijn boek opgenomen. Dat is echter "tegen wil en dank" gebeurd, en men mag er niet uit concluderen dat de een meer bestaansrecht zou hebben dan de ander. Hij beschrijft in dit boekje (daar komt het praktisch op neer) godsdienstige bewegingen en groepen die in Nederland een minderheid vertegenwoordigen en die geïmporteerd zijn.

Daarom komen de Baptisten er ook in, wat op het Amerikaanse continent ondenkbaar zou zijn. Bovendien kunt u onder de vier en dertig de Vrijmetselaars, de Odd Fellows en de Humanisten vinden, zij het dan dat zij met drie andere onder één opschrift staan dat luidt: "Op de grens van geloven en weten".

Dit boek biedt dus geen critische analyse van de stromingen, maar een objectief verhaal. De schrijver heeft geen criterium voor een onderscheid tussen kerk en secte en hij heeft geen critrium tot rangschikking van de diverse bewegingen. Tenslotte zijn zij alle "Zoekers naar waarheid". De schrijver durft niemand met het odium van "sekte" te beladen, zonder zichzelf als zondaar op de borst te slaan. Deze mentaliteit is een kennelijke reactie op een alwetende orthodoxie die de vaderen verweten wordt. Men mag niet (meer) over een andersdenkende spreken zonder zelf in een boetvaardige houding te gaan staan. Men mag zich alleen maar op de borst slaan als zondaar, niet (meer) als de man die het gevonden heeft. De nieuwe mentaliteit heeft haar winstpunten. Maar wat is de prijs die voor deze winst wordt betaald?

Wij moeten elkaar niet toestaan met de andere groep te spotten en we moeten onze kinderen verbieden om de ander te lachen. Ook zullen wij er goed aan doen, als we over het onderwerp van vele kerken en groepen spreken, de sociologische en psychologische factoren te erkennen en hun aandeel in kerk- en groepsvorming eerlijk in het oog te vatten. Maar langs deze weg zal men nooit het verschil tussen "kerk" en "sekte" vinden. Daar kan Van Gelder het niet vinden en daar kan niemand het vinden. De Kerk is gebouwd op het Apostolisch getuigenis aangaande de Waarheid. En de Kerk wordt verenigd door haar belijdenis van die Waarheid. Daar moet men mee beginnen en daaraan moet men deelhebben. Anders valt er inderdaad niets te oordelen, niets te rubriceren en niets te belijden.

Andrew Kuyvenhoven.

GAAT U NAAR
Holland?

VOOR AL UW REIZEN
per boot of per vliegtuig
vraag volledige inlichtingen
bij:

C. STEENHOF
43 Crane Ave.
WESTON, ONT.
Tel. 241-0811 of 249-4921

21 dagen vliegreis
MONTREAL-AMSTERDAM

$ 346.90

met gratis trip naar Brussel,
Parijs en Londen.

Vaar op de gezellige wijze naar
HOLLAND
op de populaire
"ARKADIA"
20,650 ton • 19 knopen

NAAR AMSTERDAM
vanaf
$181
Am. Dollaars
Touristenklasse
Voordelig Seizoen
Halve rondreis*

COBH • LE HAVRE
LONDEN
AMSTERDAM
BREMERHAVEN

Verrukkelijke Europese en Canadese keuken in een luchtgekoelde eetzaal, geriefelijke accommodaties, Europese muziek, dansen, 14 publieke zalen, een van de grootste overdekte zwembaden ter zee. Dit alles . . . plus een gezellige sfeer met voortreffelijke bediening. Reserveer vroegtijdig voor de beste accommodaties . . . profiteer van de Voordelig Seizoen prijzen.*

VANUIT MONTREAL. 30 April*, 22 Mei, 12 Juni, 3 Juli, 8 Augustus*, 28 Augustus*, 18 September*, 4 December*.

GA NAAR UW REISBUREAU OF DE

GREEK LINE

400 Craig Street, West, Montreal • 89 King Street E., Toronto
470 Granville Street, Vancouver

LETTERS TO THE EDITOR

YEARBOOK 1964 CHRISTIAN REFORMED CHURCH

Dear Editor:

With interest I read Mr. Bisschop's report and comments on the statistics of the Christian Reformed Church in Canada. May I add a few interesting sidelights.

First of all I would like to point to an error in the total membership reported for January 1, 1964, it seems inconceivable that the total membership in Canada should drop by almost 2600 souls, since January 1963. During the past years I have attempted to record accurate figures for denominational membership. Sharing some of these figures with you we find membership at:

Jan. 1, 1956	40,634
Jan. 1, 1957	43,535
Jan. 1, 1958	47,588
Jan. 1, 1959	50,745
Jan. 1, 1960	53,866
Jan. 1, 1961	56,847
Jan. 1, 1962	58,474
Jan. 1, 1963	60,292
Jan. 1, 1964	62,888

It shows a steady increase and the rate of growth in Canada is greater than that of the U.S. churches. In 1956 the Canadian segment did not quite account for 20% of the total membership of the denomination. Today this figure is 23.9%.

Statistically speaking the future is even rosier: there is an abundance of children and teenagers in the Canadian congregations: Canada accounts for 28% of the non-communicant members, and during the last five years more than 30% of denominational baptisms took place in a Canadian congregation. For 1963 this figure was a record 33.4%.

It took some research through old yearbooks to find the total number of children baptized in Canada since Jan. 1, 1949, a fifteen year period. The total is 24,716. Even if we consider that some of these children may have left us through emigration, death and other reasons we can confidently say that more than one-third of the members in Canadian Christian Reformed churches are *born Canadians.*

At Jan. 1, 1964 the yearbook gives us the following information for the denomination as a whole and Canada:

	Denomination	Canada	
Total Membership	263,178	62,888	23.9%
Communicant Members	137,049	27,501	20.1%
Members by Baptism	126,129	35,387	28.0%
Catechism Enrollment	54,453	9,612	17.7%
Sundayschool Enrollment	74,616	9,275	12.4%
Number of Families	57,736	12,355	21.4%
Child Baptism during 1963	7,188	2,403	33.4%
Professions of Faith during 1963	4,018	919	22.9%

An analysis of these figures and similar data of the past fifteen years reveal that the average Canadian family in the Christian Reformed Church consists of 5.1 persons, in the United States; this is 4.5 persons.

Of every hundred church members in Canada about 44 have made profession of faith, in the U.S. this figure is usually struck by the presence of many older folk, while the children's nursery (such a lively place in Canada) only has a handful of children.

During our short post-war history the Canadian churches have gone through a uniform cycle: From 1950 to 1956 we find a period of heavy immigration. Families were a little larger, catechism enrollment was at its peak and the percentage of pre-catechism-age children was at an all time low.

During the following few years many teenagers made profession of faith and some years later established their own families. Especially during the years 1958 through 1961 the number of families increased much more rapidly than the number of souls. New families were established. During the last three years an exceptionally high number of babies received the sacrament of baptism.

Today we probably have the lowest proportion of teenagers in the churches. There are many children of grade school age. Many school boards may think that their schools already enroll a great number of children and it is true. But the number of pre-school-age children is so large, that all who are concerned with the education of our children better do some long range planning . . . fast! There are some 15,000 children of the ages six and under who will need elbow room when they enter school.

If the past fifteen years have been demanding, we can predict that the next fifteen years will have its challenges, they won't be easy years. A look at the church statistics over the past fifteen years will no doubt impress an outsider. Our growth has been phenominal and we, who have been part of it are doubly grateful, not only for our numerical growth, but also for the spiritual blessings which have been ours.

John Knight

The ONTARIO ALLIANCE OF CHRISTIAN SCHOOLS has an opening for a

DIRECTOR OF CHRISTIAN EDUCATION in Ontario

Full particulars will be given upon request.

Contact: E. D. Hielema, secretary, 654 Niagara Street, St. Catharines, Ont.

Weersverwachtingen en Labour Union

DOOR REV. P. M. JONKER

Weersverwachtingen zijn geen overbodige luxe in onze moderne maatschappij. En het is heus niet alleen het bedrijf dat het dichtst bij de natuur leeft, de landbouw, dat er belang bij heeft. Denk alleen maar aan de enorme drukke afdeling van de vlieghaven, waar het zoemt van de weersverwachtingen, die elk uur bij tientallen binnenkomen van over de gehele aarde. Een weersverwachting spreekt soms het laatste woord in de vraag: Gaat het toestel van de grond, of wordt de vlucht afgelast? Mensenlevens kunnen er mee gemoeid zijn.

In de landbouw spreekt de weersverwachting ook zijn gebiedende taal. Zolang in de geschiedenis der mensheid het land bebouwd is heeft de vraag: "wat is de weersverwachting voor vandaag of morgen?" meegesproken in wat vandaag of morgen gedaan zal worden.

Maar de Bijbel geeft ons ook te verstaan, dat het niet de enige, en de laatste factor mag zijn, die de beslissing doet vallen. Lees Pred. 11:4 maar: "Wie op de wind ziet, die zal niet zaaien, en wie op de wolken ziet, die zal niet maaien". De boer die 's morgens zijn bed uitkomt en in de ingang van zijn hut staande, tot de conclusie komt: "Er is teveel wind vandaag; zonde van het zaad dat wegwaait en verloren gaat", en die elke morgen opnieuw tot dezelfde conlusie komt, die laat de zaaitijd voorbij gaan, en moet straks met de zijnen honger lijden.

En hetzelfde is waar van die andere boer, die in de oogsttijd elke morgen concludeert: "Het ziet er maar dreigend uit; 't kan elk ogenblik gaan regenen; maar beter uitstellen tot het weer helemaal gunstig is". Als hij het lang genoeg volhoudt, dan is het graan straks overrijp en verliest hij toch al zijn koren, of de najaarsregens komen en alles verrot op het land.

De activiteiten van zo'n boer worden bepaald door het weer en de weersverwachting. Zijn fout is dat hij er geen oog voor heeft dat "alles heeft een bestemde tijd" (Pred.. 3:1). En daarom staat er in 4:6 "Zaai uw zaad in de morgenstond en trek uw hand des avonds niet af; want gij weet niet wat recht wezen zal, of dit, of dat, of dat die beide tesamen goed zullen zijn". Niet alleen, en zelfs niet in de eerste plaats, de weersverwachting, maar de seizoenen die seizoenen die God gesteld heeft (dus toch gezond verstand!), en het geloof in de zegen die alleen van Hem komen kan, moeten bepalend zijn voor wat de boer gaat doen vandaag. Een mooi-weer boer kan beter zijn spul verkopen, of, als hij er toch van afhankelijk is, zal hij gebrek moeten lijden.

Nu gaat het er mij natuurlijk niet om, om eens Schriftuurlijk uit de doekjes te doen, dat ook de boer in Canada op zijn qui vive moet zijn als de zaai- of oogsttijd nadert. Dat is de landbouwkundige medewerker van ons blad beter toevertrouwd.

Deze woorden hebben kennelijk een veel wijdere strekking in het boek Prediker. Het zou op alle terrein van arbeid in Gods koninkrijk kunnen worden toegepast. Maar we willen dat nu eens doen t.a.v. arbeid en arbeidsverhoudingen in Canada.

Betreffende de vraag of een christelijke organisatie van de arbeiders noodzakelijk, of zelfs een eis van het Evangelie is, bestaat er de laatste tijd enige verwarring der geesten. Wie het "Reformed Journal" en "Church and Nation" leest weet daar wel meer van. En op de Reformed Ecumenical Synod, verleden zomer in Grand Rapids gehouden, kwamen de bedenkingen tegen die noodzakelijkheid vooral vanuit het kamp van de Christ. Ref. Church. Niet dat deze kerk als zodanig die noodzaak niet zou inzien. De Acta van verscheidene synoden getuigen van het tegendeel.

Maar het is wel duidelijk, dat de georganiseerde vorm van het christelijk getuigenis in de organisaties als de C.L.A.C. en de C.T.U.C. de wind en de weersprofeten niet mee hebben. De prevalerende geestelijke stromingen die zich aandienen als ecumeniciteit, algemene broederschap der mensen en de afgod der "community", wiens toorn we ons vooral niet op de hals moeten halen, verdragen zich kwalijk met elke organisatie die nog durft te spreken: "Zo zegt de Here!" En omdat we een rijke, Schriftuurlijke belijdenis hebben, zijn we nog niet vanzelfsprekend immuun voor deze geestelijke stromingen.

Er zijn er die dit profetische woord alleen in de mond willen leggen van de individuele gelovige; georganiseerd optreden is niet bruikbaar in Noord-Amerika.

Ik zou alleen willen vragen: Is dat getuigen van de enkele christen niet altijd een eis des Heren geweest gedurende de laatste 60 jaar? En wat heeft het uitgewerkt? Zijn de labour unions van vandaag méér geïnfiltreerd door het christelijk normbesef dan 60 jaar geleden? Is vandaag hun activiteit en getuigenis méér gebor-duurd op het patroon van een bijbelse ethiek dan zoveel jaar geleden? Volkomen het tegendeel is waar!

Maar dan is het ook de hoogste tijd, dat we met alle christenen die uit het Woord van God willen leven, de gelederen sluiten. De georganiseerde vorm van het getuigenis is dan gebiedende eis vóór het te laat is, d.w.z. zolang we nog de vrijheid bezitten het te kunnen doen. En dat niet slechts om onze eigen mensen een helpende hand te bieden. "Het volk ten baat" moet het veel verder strekkende doel zijn.

En mocht iemand ook dit "expediency" willen noemen, die doe zo. Maar dan meen ik, dat dit een door-het-nut-gedicteerde wenselijkheid (hoe moet ik het woord anders vertalen?) is, waar de Here Christus op wijst in de gelijkenis van de onrechtvaardige rentmeester (Luk. 16), waar het niet als vergoelijking voor onze geestelijke onvruchtbaarheid, maar als vermaning tot meer vruchtdragen bedoeld is, als de Heiland zegt: "de zonen dezer wereld gaan met veel meer overleg te werk dan de zonen des lichts ten aanzien van hun geslacht".

Uit allerlei gesprekken blijkt wel, dat velen geïmponeerd zijn door de grootheid en kracht van de "neutrale" labour unions. Wat is in vergelijking daarmee een christelijke organisatie als de bovengenoemden? Bij voorbaat een verloren strijd! Vechten tegen de bierkaai!

Maar zijn de scharnieren van de historie wel ooit omgedraaid door de dommekracht van de grote massa? Geloof in de zaak waarvoor iemand strijdt, en dus een volkomen toewijding aan die zaak, is de factor die beslist. Luther en Calvijn hadden nu niet bepaald veel medestrijders voor de zaak van de Reformatie, maar binnen een eeuw was het aangezicht van Europa veranderd. Robespierre en Danton hebben het bloedbad der Franse revolutie ontketend, en hun invloed is onberekenbaar geweest in de eeuw die volgde. Groen van Prinsterer is genoemd de "generaal zonder leger", maar zijn onwrikbaar geloof in de kracht van het Evangelie heeft het getij van de revolutiegeest bedwongen en gekeerd. De Russische revolutie is in 1917 ontketend door slechts een handvol mensen, maar vandaag ligt een derde van de mensheid geknecht onder deze ijzeren tyrannie.

De basis waarop de christelijke arbeiders-organisatie staat, gemeten naar het aantal leden die zijn ingeschreven, is klein, een verdwijnende minderheid onder de millioenen arbeiders van Canada. Maar de stem van de C.L.A.C. b.v. wordt gehoord in het St. Laurence Seaway Dispute, onder de leden van het Parliament in Ottawa, op een provinciaal Labour Congress in Edmonton, en op zovele strategische punten meer, om dan maar niet te noemen de stille, doch ongetwijfeld sterke invloed van de gedrukte publicaties. Aan deze organisatie kan de visie niet ontzegd worden, die Paulus inspireerde, toen hij begreep dat hij het Evangelie niet slechts in het provinciale Derbe en Lystra moest verkondigen, en niet rustte vóór hij de reddende genade van Christus had verkondigd in de havenstad Korinthe, onder de geleerden van Athene en in Rome, het centrum van de keizerlijke jurisdictie.

De strijd van deze organisaties gaat veel verder dan om een klein groepje van gelijkgezinden een min of meer menswaardige broodwinning te bezorgen. Het is een strijd om de beginselen van de vrijheid zelf. Een strijd om dat, wat met de mond en in geschrifte beleden wordt, vrijheid van vereniging, godsdienst en geweten, te verwerkelijken in het geheel van onze Canadese maatschappij.

Het valt niet te ontkennen, dat de God der historie, de Vader van onze Here Jezus Christus, bezig is ons een geopende deur te geven, ofschoon we slechts kleine kracht hebben. Doch de voorwaarde is: "gij hebt mijn Woord bewaard en mijn Naam niet verloochend".

In dit kritieke stadium is het dan ook van de grootste betekenis, wat de laatste factor zal zijn, die meebeslissen gaat in onze houding in deze strijd. Als het de "weersverwachtingen" zijn van de politieke constellatie in ons land, de kracht van de "neutrale" unions, die toch niet te breken is, historisch gegroeide situaties, die niet zomaar te veranderen zijn, dan doen we er beter, dat is voordeliger en gemakkelijker, aan om al de pijn en de moeite te sparen. Dan doen we beter ons profiteren zo hoog mogelijk op te vijzelen en het profeteren te vergeten. Dan kunnen we beter ons geloof(?) in de kracht van het Evangelie op gaan sluiten binnen de knusse zondagse muren van onze kerkgebouwen.

Maar dan zijn we als de boer in Prediker, die in de morgen zijn pantoffels weer aantrekt, een deuntje fluit en het mooie weer afwacht. En dan hebben nog bitter weinig verstaan van het: "Zaai uw zaad in de morgenstond en trek uw hand ook des avonds niet af".

Het is de activiteit van het geloof die van ons allen gevraagd wordt. En dan niet alleen als een profetisch getuigenis, en een proclamatie van het koningschap van onze Heer over alles, doch ook, maar al te dikwijls te weinig benadrukt, als een priesterlijke dienst die we verschuldigd zijn aan onze natie en ons Canadese volk.

We worden opgeroepen tot de "expediency" van het geloof. Want het is nuttig, dat een klein deel der natie de dienst der altaren betrekt, en niet het ganse volk verloren gaat.

INGEZONDEN

CTUC - CONVENTION

On Saturday, April 25th, the Christian Trade Unions of Canada plan to hold their fourth annual convention in the Christian Education Centre on West 5th Street just south of Mohawk Road in Hamilton, Ontario.

The business of the organization will occupy the morning session and will commence at 10:30. The afternoon meeting will start at 2:30 o'clock for educational purposes.

For this convention the National Executive Board of the C.T.U.C. is happy to announce the special speaker, Mr. D. C. McNeil. Mr. McNeil is the director of the Apprenticeship Branch of the Ontario Department of Labour. We are pleased, indeed, that the Apprenticeship Branch so willingly responded to our request for a speaker.

The training of young people to become well qualified tradesmen is of extreme importance, and more and more we are becoming faced with this problem. With the rapid process of automation in industry, we become increasingly aware of the need of highly skilled workmen. The National Executive Board believes that we should learn more about the opportunities as provided by the Government for apprenticeship training. We, therefore invite all who are interested in this subject to attend our convention.

This will also be an opportunity to find out what the C.T.U.C. is striving to do for its members and for the community. More details will be published later.

If you want to know more about the opportunities for your children and if you want to be better informed about the C.T.U.C., then make it a date to be at our convention. There will be ample time for personal questions.

PERILOUS DEMOCRACY

We live in a democracy. Everyone — or nearly everyone — ardently believes in it. Freedom and democracy are magic words, and woe betide the man who dares to challenge their value. Such a scoundrel would not be very popular, and his ideas would be swiftly dismissed as the product of a warped mind.

Yet, there is something disturbing about the popular idea of democracy. Although we hear many expound their belief in democracy, a little reflection confronts us with a bewildering array of confusion and contradiction. The most contradictory practices are defended in the name of freedom. For example, dictatorships are called people's democracies, one-party political systems are hailed as the fruits of democracy, and . . . compulsion to belong to a labour union is defended in the name of freedom of association.

Yes, we live in a democracy. But do not be fooled into believing that everything done in the name of democracy deserves that description.

Dr. Remkes Kooistra has spoken about freedom at one of the conventions of the Christian Labour Associations. (By the way, do not forget to attend the next annual convention of the CLAC on April 25th.) He explained that the confusion about freedom results from men's ignorance regarding its source and purpose. Instead of realizing that true freedom is the fruit of Christ's work of redemption and must be seen in the light of man's calling to serve God, modern men think that freedom means to do as one pleases. One of the results is that they interpret freedom as they please.

Thus we face the strange situation that men professing belief in the *Canadian Bill of Rights*, which upholds freedom of association, also defend the labour unions' practice of forcing workers to belong or to loose their employment. In case you are baffled by such inconsistant behaviour, these same men will be very helpful in explaining their position. You see, it is really quite simple. Democracy and freedom of association mean that decisions are made democratically, which means that the majority decision is binding.

If the majority in a certain shop decide that all workers must belong to the union, then such a decision is quite democratic.

Are you still bewildered?

I am, this explanation confirms my suspicion that when men do not understand the meaning and the source of freedom, democracy is in danger.

A CLAC SUPPORTER

FOR ALL YOUR BOOKS:
BURLINGTON
BOOK- & BIBLE HOUSE
468 Brant Street, Burlington
Phone 637-2151

A Christian Reformed Church in Fast Growing Prince George, B.C.

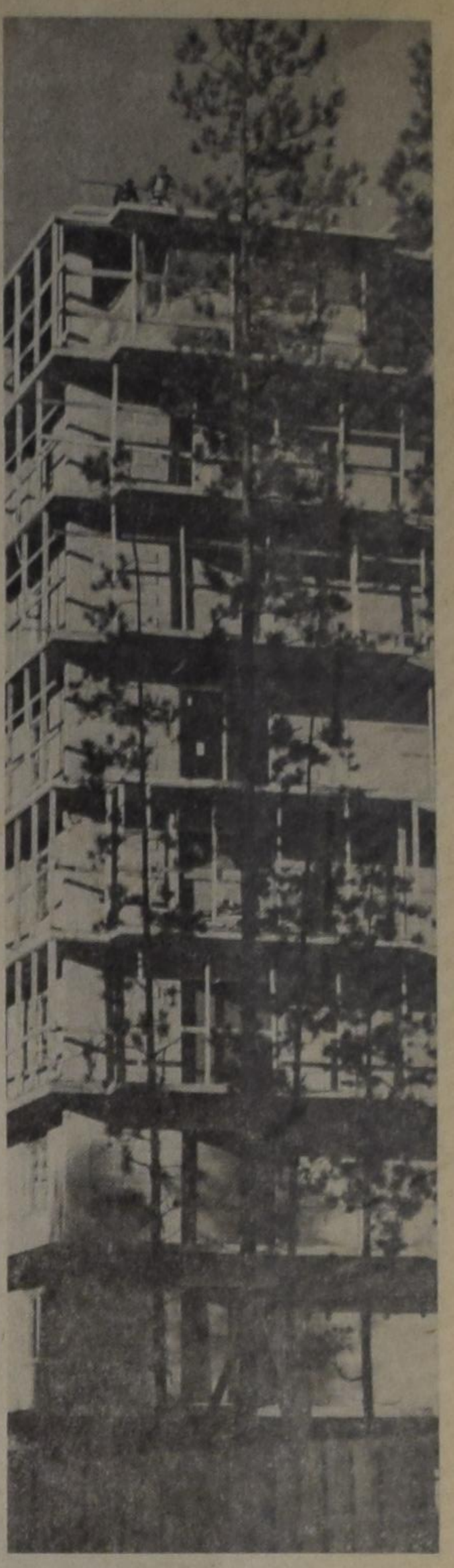

The largest single factor that prompts optimism here is the proposed construction, starting this spring, of the Prince George Pulp and Paper mill, an $80 million project.

Besides, there is much growth in other directions such as in population, housing, schools, commercial buildings and light industry.

Birth-rate is 65 per 1,000 here. The year 1963 has been a year with 1,191 newborns. Average birth-rate in Canada: 28 per 1,000.

N.E.S. manager Mr. H. M. Waller said workers are continually filtering into the area from the Lower Mainland, the Prairies and farther east from as far distant as Newfoundland.

For all those people we need homes, schools, stores, churches. During the month of January, 185 houses were under construction in Prince George. If the value of building permits issued in Jan. 1964 ($176,484 in new buildings) may be taken as a standard, new buildings in Prince George during 1964 may well reach the $10 million mark according to building inspector Mr. E. Neff.

The picture here shows a half-million dollar 50-suite apartment building, a nine-story dwelling, more than 80 feet high, which is being erected besides the many other apartment buildings and motels that will be under construction during the course of this year.

The enrollment in the school district, now over 8,000, is increasing continually. New schools are being built and additions under construction present a typical picture of the many educational needs here. Based on a compounded annual enrollment increase, expect student enrollment in the Prince George area within seven years will be 16,000.

All those people need places where they can worship. Many denominations are already represented here. Existing church edifices are being enlarged and new sanctuaries are being built.

The Christian Reformed Church is the representative of the Reformed faith in Prince George. Temporarily the congregation worships in the lower hall of the Municipal Public Library, 4th Avenue. A home missionary, under the Christian Reformed Board of Home Missions, is the pastor of the flock. With regard to the youth of the church: in Catechism and Bible Classes, the latter with the program of the National Union of Christian Schools, they are receiving their training. A Committee on Christian Education is clearing the way towards a Christian School. Active societies study the meaning of the Scriptures for daily life and support the consistory in getting the church ahead under the blessing of the Lord.

As much as we are concerned about the spiritual needs of our fellowmen we endeavour to be a witness of our Saviour here. Four times a year our membership conducts a service in the Provincial Jail. We have a Sunday School with the majority of the pupils coming from unchurched homes. In the summer we are involved in Daily Vacation Bible School activities and other things we are doing besides those that have already been mentioned. Even many more things ought to be done and will be done D.V. as soon as we have carried out a building program which will require our energy in the near future.

Do you like to live in a fast growing community? Does it appeal to you to work in an area with inspiring development, good employment and many opportunities? Do you belong to those that are young enough to set their shoulders to the wheel in order, in some way or another, to contribute to the march of modern civilization in the interior of beautiful British Columbia? Are you the Christian that is not after good wages in the first place but that is desirous to share with fellow Christians the joy of being a witness for Christ?

Why not ask us for more information? Why not write today to Prince George, B.C.?

We are seeking contacts with Christians of all occupations and will appreciate their inquiries.

Thousands of people will be moving to the West coast and further up to North-Central B.C. in the coming years. Do not get lost in the crowd. The Christian Reformed Church of Prince George will be happy to be of your service. Write today to: Mr. H. C. W. Meyer, % P.O. Box 455, Prince George, B.C.

G.H.P.

GOSPEL SINGER *)

Mahalia, weer hoorde ik je stem
moeiteloos klimmen, als een machtig orgel,
weer nam je aan je donkere hand me mee
en schonk me uitzicht op een schone Morgen —
zoekend naar voetsteun was ik in de stroom
van jouw muziek, uitbundig-blij en zeker:
het lied voor Jezus, 't werd je levenswerk
en als Zijn zanger ben je trouw gebleven.

Vreesde jij, dat je voor ons vreemd zou blijven
om die vervoering van geloof en vreugd,
zo eigen aan je ras? — Maar wie durft zingen
in 't kamp der blanken, dat de dwergen bergt,
vanouds gebonden door bekommeringen
om wat men doet en niet doet, waar aanbidding
wordt ingeperkt . . . en ach, waar ook ontroering
zich doodschaamt? — Jij, je hebt ons lóf geleerd!

Boodschapper van goed nieuws, klap in je handen,
jubel je halleluaja's ongeremd,
vertel de volken van hun sterke Heiland
en van Zijn liefde, die geen grenzen kent!
voer ons maar mee, bevrijd van onze banden,
al is het slechts een kostelijk ogenblik:
ZING! schilder ons de glorie van het Godsrijk,
waar blank naast zwart zit aan je Meester's dis!

Tini Van Ameyde

*) Mrs. Van Ameyde schreef dit gedicht in respect voor het werk van de negerzangeres Mahalia Jackson.

Red.

The Christian Reformed Church Co-operative Medical & Hospital Society

Organized in 1950.

Insures all persons of Dutch extraction and of Protestant persuasion in the Province of Ontario.

PLAN A: Surgical Costs
Family premium, all children under 18 included $34.00 per year.
Single premium $14.00 per year.

PLAN B: Hospital Visits and Diagnostic X-Rays
Family premium, all children under 18 included $12.00 per year.
Single premium $6.00 per year.

All benefits are according to the fees listed in the "Schedule of Fees 1962" as approved by the Ontario Medical Association, with a maximum of $500.00 per case per year.

Ask for complete information.

CHR. REF. CHURCH CO-OP. MED. & HOSP. SOCIETY
BOX 473 - HAMILTON, ONT.

Please send us by return mail the information about your Insurance Plans.

Name: ....

Address: ....

EEN HALLEL OP JAVA

Een dessa hoort het Woord

In de zongeblakerde vlakten rond de bergstad Salatiga ligt op een afstand van ongever 8 km van dit bergoord de dessa Nalèn. Ze ligt tussen de rubbertuinen en de terrasvormige sawahs, diep verscholen in de bamboebossen met op de achtergrond de Merbabu. Daar klopte het hart van het javaanse leven. Eeuwenlang heeft hier geheert de rust van een besloten leven, beveiligd door de dichte hagen, waarboven de hoge bamboestoelen ritselden in de wind.

Maar deze rust is allang gestoord. De revolutie kreeg ook de dessa in haar greep en sindsdien is het uit met de rust. De nieuwe tijd ondermijde het oer-oude adathuis, dat men zichzelf had gebouwd. De dessajeugd ging naar school en zocht het verder op. In Salatiga gingen de deuren open van middelbare scholen en de honger naar ontwikkeling en vooruitgang doorbrak de rust van eertijds.

Eeuwenlang leefde de dessa in het oeroude javaanse bijgeloof en de islam heeft voor dit oude huis een nieuwe gevel gebouwd. Geslachten meenden hun rust en vrede te kunnen vinden in het geloof aan Allah en zijn profeet, terwijl ze daarnaast vasthielden aan hun oud-javaanse gebruiken.

Maar met de nieuwe tijd stak de storm op, die dit wankele huis tot op zijn fundamenten schokte.

Toen drong ook tot Nalèn door het gerucht van Jezus Christus. Het begon heel klein. Een van de oud-leerlingen van de christelijke mulo-school in Salatiga nam op een goede dag een kinderbijbel mee uit de stad en hij las daaruit voor aan allen, die maar wilden luisteren. In die kleine kring groeide toen het verlangen om meer te horen van Hem, Die op zo wondere wijze in hun leven was gekomen en daarop beslag gelegd had, ze wisten zelf niet hoe.

Toen in de dessa naast hen een zaaiavond gehouden werd gingen ook mensen uit Nalèn daarheen en aan het einde van die avond vroegen ze ook bij hen te komen.

De afgsproken avond kwam en de bezoekers vonden er tot hun grote verrassing heel de dessa bijeen. Men had gehoord van de zaaiavond in de buurt en de kleine kring van de bijbellezers had een sterke verwachting weten te wekken, zó dat niemand thuis bleef. Daar zat het dessabestuur. Daar zat zelfs de modin, een van de mensen die leiding geeft aan de islamitische gemeenschap. Zijn positie staat of valt met zijn prestige in de islamitische kring. Maar nu was hij gekomen om te luisteren naar de boodschap van die andere Profeet.

Op die avond is het gebeurd. Wat er gesproken is, weet ik niet, maar het evangelie van Jezus Christus was daar en de kracht van de Heilige Geest. Vijftig gezinnen gaven zich op voor dooponderricht. Zij wilden leren doen, wat Hij hen gebieden zou.

Geen economische nood drong hiertoe. Nalèn is een dessa met veel sawahgronden en de oogsten zijn er goed. De rijst is meer waard dan vele rupiahs. Een van de gezinnen bood reeds een stuk grond aan voor de bouw van een kerkje.

Weer was het de kinderbijbel die hier de harten van jong en oud ontsloot en ze de weg wees naar Hem, wiens "abdi" zij wilden worden, wien zij wilden dienen. De zondagsschool bezoeken meer dan tachtig kinderen. Voor hen ook is een nieuwe wereld opengegaan, waarin ze verwonderd rondkijken.

De "kabir angin", het gerucht over dit gbeuren in Nalèn verspreidde zich snel in de omgeving. Het getuigenis van de ene Naam komt vele malen versterkt door in de dessa's daaromheen.

Reeds komen ze uit andere dessa's luisteren.

Het grote probleem was, wie deze dessa in deze overgangstijd leiding zou kunnen geven. Want de overgang van de Islam tot de gehoorzaamheid aan Jezus Christus gaat niet zonder schokken. Daar rijzen heel veel vragen. De bekering door het Woord en de Geest van Jezus Christus zal in een nieuw leven van dankbare gehoorzaamheid gestalte moeten krijgen. Hier en daar worden aarzelend de eerste stappen gezet op de weg achter Hem aan. Als geen geleide zou worden gevonden is het gevaar van afval heel niet denkbeeldig.

Maar ook hierin is wonderlijk voorzien. In Saltiga opende de christelijke universiteit een nieuwe leergang voor godsdienstleraars aan de middelbare scholen. De studenten aan deze leergang verklaarden zich bereid de mensen in Nalèn te willen helpen.

Het catechetisch onderwijs van jong en oud vraagt veel zorg en liefde. Het is bij deze studenten in goede handen. Een mooier stage was wel niet denkbaar. Van zo dichtbij getuige te mogen zijn van de doorbraak van het evangelie niet alleen in het hart van enkelen maar in heel een gemeenschap moet onuitwisbare indrukken nalaten.

Zij en wij zullen met spanning volgen wat hier groeien gaat.

Nalèn hoorde het evangelie en in de eeuwenoude omsluiering van het leven door het oud-heidens javaanse denken viel voor het eerst het Licht van Hem, Die ook deze schaduwen kwam bestrijden.

Voor Nalèn ging de zon des heils op en engelen horen aan hallel zingen als antwoord op hun lied, want ook in Nalèn daalde de vrede in mensen van Zijn welbehagen.

J. van der Linden.

Uit: Amsterdams Kerkblad.

Credo

Een nieuw tijdschrift, speciaal bedoeld voor de opgroeiende jeugd, heeft zich aangediend. Voor ons ligt het eerste nummer. Het zal negen keer per jaar verschijnen. Het doel van dit tijdschrift, CREDO genaamd, is: "to instill in calvinistic christian youth the desire to study and understand the word of God in its absolute application to all of life".

Eerst iets over de uitvoering. Deze is eenvoudig, maar daarom misschien te meer aantrekkelijk. Boven het woord "Credo" is een jonge boom getekend binnen een omraming. Wij komen hetzelfde ontwerp tegen op de binnenzijde van het omslag. De jonge boom stelt de jeugd voor. Daar behoeft men niet lang naar te gissen. Wij willen onze bewondering niet verhelen voor dit zeer smaakvolle ontwerp. Dit ontwerp roept verwachtingen op. Er is veel zorg aan besteed en toch is het summier.

Bij kennisname van de inhoud worden wij in die verwachtingen niet teleurgesteld. In het "editorial" wordt verantwoording gedaan van de verschijning. Kort, maar ter zake, en het wekt dadelijk al de sympathie. Vervolgens een kort artikel over het "hoe" van bijbellezen, een beschouwing over de invloed van anti-christelijke filosofieën, en dan volgt een modern, doch uitstekend gedicht van Allan Romkema, geflankeerd door een prachtige foto van een meisje. Dit is zeer geslaagd en verrassend mooi. "I respectfully submit . . ." en "Current Thoughts" zijn artikelen van algemene aard, gevolgd door een politieke bespreking van het Cyprus-probleem. Het slotartikel is een bijdrage van Hannus Mos, een schuilnaam voor iemand, die de kunst verstaat over kleine dingen humoristisch te schrijven.

CREDO staat onder redaktie van Arthur Joosse en Allan Romkema, beiden leraar aan de Hamilton District Christian High School. Deze heren hebben moed getoond door dit tijdschrift uit te geven, maar het eerste resultaat is een felicitatie waard. Natuurlijk zouden er wel aanmerkingen te maken zijn, maar wij willen dit niet doen. De jonge boom op de voorpagina kijkt ons als een waarschuwing aan. Laat die boom eerst maar eens uit de kluiten groeien, dan kan er later het snoeimes wel eens in. Als deze redakteuren kans zien dezelfde hoogte te houden, als waarop dit eerste nummer staat, dan hebben zij inderdaad aan onze jeugd een dienst bewezen.

Het adres voor de redaktie is 19 Richwill Rd., Apt. 213, Hamilton, Ont.

D.F.

MAAKT UW SPECIALE VIS TRACTATIE UIT DIT KOOKBOEK

Meer dan 50 illustraties. Het "CANADESE KOOKBOEK VOOR VISGERECHTEN" laat U een groot aantal uitstekende manieren zien waarop U de ontelbare vissoorten die in Canada beschikbaar zijn kunt gebruiken.

De recepten zijn een genot, smakelijk en zuinig om te maken.

Bestel vandaag nog een exemplaar. Sluit $ 1.25 in en geef UW NAAM en Uw volledig adres aan:

The Queen's Printer, Ottawa, Ont.

DEPARTMENT OF FISHERIES
OTTAWA, CANADA
Hon. H. J. Robichaud, M.P., Minister. Dr. A. W. H. Needler, Deputy Minister

Verenigde Staten geen voorstander van leverantie van Canadees uranium aan Frankrijk

Uit Ottawa wordt gemeld, dat de Verenigde Staten hebben laten weten geen voorstander te zijn van de verkoop van Canadees uranium aan Frankrijk op geheel vrije basis. Men voorzag dat President de Gaulle tijdens het bezoek van de Canadese premier aan Parijs, de uranium-aankoop in Canada wellicht ter sprake zou brengen. Frankrijk wil, wat dat betreft, dezelfde rechten genieten als de Verenigde Staten en het Verenigd Koninkrijk, die ook zonder enige controle uit Canada uranium importeren. Van Amerikaanse zijde is men van mening, dat vrije leveranties aan Frankrijk, zelfs op strikt commerciële basis moeten worden vermeden, omdat deze het Frankrijk gemakkelijker zullen maken haar eigen atoomwapen op te bouwen, de in Amerika zo impopulaire "Force de Frappe".

Dit stelling nemen van Amerikaanse zijde, zal gemakkelijk een schaduw kunnen werpen op de Frans-Canadese betrekkingen, die zich juist de laatste maanden voorspoedig hebben ontwikkeld.

De Canadese uranium-exporten naar de Euratom-landen, waaronder Frankrijk, vallen onder de Atomic Energy Control Act, die Canada het recht geeft op elk moment te controleren of het uranium wel voor commerciële doeleinden wordt gebruikt. Doordat deze controle niet plaats heeft bij verkoop van uranium aan Engeland of de Verenigde Staten, voelt Frankrijk zich achtergesteld.

In Canada begrijpt men het Amerikaanse streven, de atoomclub zo beperkt mogelijk te houden, wel, doch men meent dat er wellicht ook nog andere Amerikaanse motieven een rol spelen. Canada heeft de laatste jaren bij de ontwikkeling van zwaar waterreactoren opmerkelijke resultaten bereikt. De Atomic Energy of Canada Ltd. streeft er naar Canada een vooraanstaande plaats te verschaffen onder de leveranciers van atoomcentrales, splijtbare stoffen en technische kennis op dit gebied.

Toen Canada enige tijd geleden een atoomreactor aan India leverde, makten de Amerikanen bezwaar dat de voorwaarden waarop dit was geschied, niet stringent genoeg waren. Zelfs Engeland liet terzake enige bezorgdheid merken. Sedertdien zijn de Canadese controlemaatregelen wat verscherpt.

De huidige exportbeperkingen gelden ook voor Canadese mijnen, die in buitenlandse handen zijn. Zou b.v. het Franse Mokta-concern een slapende Canadese uraniummijn aankopen, dan zou de export van uranium uit deze mijn aan Frankrijk onderhevig zijn aan alle bestaande beperkende maatregelen.

Wanneer President de Gaulle zou blijven aandringen op vrije uraniumleveranties, dan zal Canada's premier het moeilijk krijgen. Na de opwinding die ontstond toen Trans Canada Airlines niet de Franse Caravelles aankocht, wil Ottawa gaarne elke nieuwe wrijving met Frankrijk vermijden. Aan de andere kant kan Canada zich niet veroorloven door de Verenigde Staten van onverantwoordelijke leveranties te worden beticht.

(NCKvK)

World Wide Travel Service

300 WILSON AVE. (Bathurst/Highway 401)
DOWNSVIEW, TORONTO, ONT.

Het enige door alle lucht- en scheepvaartmaatschappijen erkende Nederlandse reisbureau in Toronto.

Wij komen bij U thuis Uw reis bespreken.

Laat Uw reisproblemen onze zorgen zijn.

ADRIAAN LIMBERTIE
's avonds HI 4-8280

ME 5- 5661

• SCHERVEN-MIE •

door Go Verburg

(29)

De oude Lomer — zelf schatte dominee de man altijd erg hoog — scheen als opvoeder wat kortzichtig geweest te zijn; het dat meisje een beetje te veel naar haar zin gemaakt te hebben. Vandaar waarschijnlijk deze minder geslaagde vondst om een dokter als huisvriend te kiezen. Van Loon kan haar waarschijnlijk wat verwennen, maar de gevaren die daaraan verbonden zijn, zijn toch niet denkbeeldig... Als je op de feiten let, kan je wel enigszins aanvoelen, waar die man met dat meisje op aanstuurt. O, het zal misschien met de allerbeste bedoelingen zijn... eh... het is net als meester Huisman al zei: "Deze mensen hebben andere normen..." Dat wil eigenlijk zeggen, dat ze géén normen hebben. Die geschiedenis met die jongen Schiebroek... óók al weer zo iets vreemds. Wie haalt het in zijn hoofd, om een boerenknecht, die toch minstens de gelegenheid moest hebben om met zo'n meisje serieus kennis te maken, op zo'n twijfelachtige manier weg te werken. Goed, je kán dat als intellectueel — je hebt een zeker overwicht, vooral in de positie van dokter — maar mensen, waar blijven we dan.

Ja, meester Huisman heeft een gezonde kijk op de zaken — niet breed, niet breed, nee... — maar gezond, dóór en dóór gezond.

Hij buigt wat voorover, naar Mie toe en legt vertrouwelijk zijn fijn-gerimpelde, witte hand op haar knie. Hij is haar oudste catechiseermeester en dat maakt een gesprek als dit van een bijzondere waarde.

Mie voelt dat ook zo aan en ze zou zich zo graag helemaal aan zijn mening en inzicht overgeven. Dominee heeft het altijd zo goed met haar gemeend en na Vaders dood ook — hij heeft zo écht fijn met haar gesproken, zodat het niet erg meer leek om eenzaam te zijn. Hoe komt het dan, dat ze hier zit als een andere Mie, met andere inzichten? Het is net alsof ze zich een beetje schrap zet, terwijl ze nog helemaal niet weet wat dominee zal zeggen.

"Vertel eens kindje: hoe maak je het tegenwoordig? We zien elkaar nu niet meer elke week, zoals vroeger... nu ja — nu ja... in de kerk, maar dat is een zeer bijzondere ontmoeting. Het doet me goed, dat ik je elke week zie zitten. Houd dat vast, Mieke, houd dat vast, want wie God verlaat... enfin, dat weet je wel, nietwaar..."

Hij voelt zich zo herder, dominee De Wet, en hij is dat ook echt. Alleen: elke herder gooit zijn schepje aarde wel eens aan de verkeerde kant van het schaap, zodat het kopschuw de hei opvlucht. Herder De Wet heeft dat nu al één s gedaan, door zijn begroeting; hij moet erg voorzichtig zijn met de tweede keer, want eer is teer. Vooral vrouweneer. Hij wil die redden, maar Mie voelt het aan, alsof hij, met heel het dorp, z'n schoen optilt en haar eer in de modder wil trappen. Er is gekletst en de dominee heeft uit verschillende bronnen het een en ander opgestoken.

Maar waarom zegt ze nu zo ontwijkend: "Och, dominee, zo'n traditie verbreek je immers niet? Ik zou 't niet kúnnen... en ik wil het ook niet."

Traditie is immers niet de geëigende sfeer voor een gesprek van hart tot hart. Het krijgt al gauw de beklemming van conventie, fatsoen. Ik kom, want ik wil niet onfatsoelijk zijn; ik zeg je goeiendag, want ik wil niet onheus zijn...

Voelt dominee wel? Nee, hij voelt het niet!

"Zeker," geeft hij glimlachend toe. "Traditie is het en een goede. Houd hem in ere, kind."

Zo, dat was het punt kerkgang. Het schaapje loopt nog mak bij de kudde, dat is een hele rust. In die richting werkt de liberale geest van haar... hem... vriend, dan toch niet door gelukkig.

"Ik hoorde dat er sprake was van een... een jongeling die... Of heb ik dat verkeerd?"

Mie is onthutst. Het is haar duidelijk aan te zien. Wie bedoelt hij? Jochem? Kan het dorp iets van Jochem weten? Of Nico? Wat weet het dorp van Nico?

"Hoe bedoelt u?" vraagt ze ontwijkend.

Dat is alweer zo jammer. Ontwijkende antwoorden bevestigen het beginsel van twijfel, zodat het tot wantrouwen groeien kan.

Hij lacht hartelijk, de dominee. "Mieke-Mieke," spot hij. "Wat kunnen die vrouwtjes toch onbegrijpelijke gansjes zijn, als het in hun kraam te pas komt."

Ho, dominee! Dat schepje aarde viel er wel zo gloeiend naast! Het schaap maakt een zijsprong van schrik. Kijk toch eens naar die ogen, m'n beste herder. Ze staan immers groot van verbazing, pijnlijke verbazing.

"Als u de dokter bedoelt, moet u 't maar zeggen, dominee," stuift Mie op.

Ja, want die is de enige, waarop hij kan zinspelen. Van een ander kan geen sprake zijn, want er is geen ander die zich in haar omgeving ophoudt.

Verschrikt heft dominee De Wet zijn witte hand. "Ho-ho, kindje, daar spreek ik immers niet over. Daar willen we het straks nog graag even over hebben, maar ik doelde op die jongeman, die wel onheus... is... eh... Laten we het populaire woord nemen: die wel een erg blauwtje bij je gelopen heeft en die je — misschien niet helemaal terecht, de welluidende naam Scherven-Mie heeft bezorgd."

Hij lacht zacht, slikt dan zijn lach ontsteld in, wanneer hij het gezicht van Mie lijkbleek ziet wegtrekken. Haar hoofd schiet voorover, wild.

"Jochem?" vraagt ze hees. "Heeft Jochem dat gezegd?"

Het grijze hoofd van de dominee schudt ontkennend en hij strijkt met zijn hand over zijn voorhoofd. Hoe heeft hij het met dit kind: moet ze nu driemaal raden, om de naam van haar... nu ja... aanbidder te noemen?

"Jochem?" herhaalt hij, "Jochem? Nee, die naam heb ik nooit gehoord. Ik bedoel Nico... Nico Schiebroek, waarmee je bij meester Huisman in de klas gezeten hebt. Jullie zij toch schoolvriendjes van ouds her?"

Bah!"

Hartgrondiger kan het niet. Al de verachting van jaren, zijn hoogtepunt vindend in de ontmoeting na die eerste tocht met de tjalk, spuugt ze op éénmaal uit. Dominee De Wet is lang de tijd vergeten, dat hij wee werd in zijn maagstreek, wanneer hij een meisje zag. Geen misselijkheid, o nee! maar een weldadige weeheid, die het midden hield tussen moed en weemoed. Maar zoveel weet hij er toch wel van, dat deze reactie van Mie voor geen tweeërlei uitleg vatbaar is: tussen haar en die jongen van Schiebroek heeft nooit iets bestaan. Hoogstens waren het bepaalde pogingen van zijn kant, maar haar antwoord daarop heeft hij zojuist gehoord. Het was misschien toch maar beter geweest, als meester Huisman met Mie gesproken had. Zo'n man zit nog gedurig tussen dat jonge goed en weet er daardoor mogelijk beter raad mee.

Enfin, dat ene spoor blijkt doodgelopen te zijn.

Uit het diepst van zijn hart bidt hij om kracht om dit gesprek voort te zetten. Zelden voelde hij zich minder zeker van zijn zaak dan juist nu. Wat kan hij geloven van de praatjes, als dit sterkste en geloofwaardigste verhaal uit de koker van een fantast komt. En hij weet zeker, dat de betrokkene, die Nico, het zélf verteld heeft!

Hoe komen nu toch die psalmregels in zijn hoofd zingen? "...en reinig Gij o Heer, die vuile bron van al mijn wanbedrijven..."

Zeker, uit het hart komen voort kwade overleggingen, hij kent dat, maar dit alles is toch zeer zeker niet uit zijn hart voortgekomen.

Langzaam aan herstelt Mie zich weer een beetje. Ze kan zich tenslotte niet overstuur laten maken door kletspraatjes, dat heeft dokter Van Loon er terdege ingehamerd: "Laat ze kletsen, meiske. Hebben ze het niet over jou, dan hebben ze 't over een ander." En dan lacht hij en zegt er steevast achteraan: "En nou is het jouw taak, om te zorgen dat ze 't niet over een ander kunnen hebben. Dat is nou de ware christenplicht."

Dat is natuurlijk maar onzin, maar er zit zoveel in dat Mie er nu om lachen kan en dat haar nieuwsgierigheid het wint van haar schrik. Want hóe komen ze aan de naam Scherven-Mie?

"Hoe weet u dat van Jochem?"

Op 't moment zelf zou ze zich de punt van haar tong af willen bijten, want hij wist immers niets van Jochem. Alleen zijzelf legde dat verband tussen scherven en Jochem.

Dominee De Wet glimlacht wijs. Nu is hij er. Die jongeman heet dus geen Nico, maar Jochem. Wacht eens... werd die naam ook niet door Schiebroek genoemd in dit verband? Ja, jazeker, zo heette die schipper, die ook al met Mie te maken had op een zonderlinge manier. Hij weet zich daar het rechte niet meer van voor de geest te halen, want Schiebroek zat op eieren.

Weet je wat: hij zal eerlijk opbiechten, dan kunnen ze er samen wel uitkomen.

"We praten langs elkaar heen," zegt hij, en hij gaat rustig zitten, nu dat besluit hem minder gespannen maakt. "Je weet, dat die jongen van Schiebroek plotseling bij Huiberts wegging. Ja... ha-ha-ha, dat heb jij op je geweten, maar daar spreken we straks nog over..."

Zijn rustig vertellende stem is nu weer zo heel vertrouwd. Een paar goedgemikte kluitjes hebben het schaap weer in de veilige omslotenheid van de kooi teruggedreven. Wees oprecht in al uw wegen, dat is toch altijd maar de beste oplossing van dergelijke vraagstukken. Soms lachen ze beiden, of Mie kijkt verstoord, al naar het verhaal loopt. Een heel enkele keer vult Mie aan en dat doet ze steevast, wanneer de figuur Jochem verkeerd belicht wordt.

(Wordt vervolgd.)

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements $ 3.00
Engagement-announcements .... $ 3.00
Marriage and anniversaries .... $ 4.00
Notifications of death .... $ 4.C0

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $ 2.00. Eevery word more 5¢.

For "letters under number" $ 0.50 extra.

— —

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

Grateful to our Lord we announce the birth of our daughter and sister

WINIFRED LYNN (Lynn)

Mr. and Mrs. John Winters.
Ingrid.

38 Addison Cres.,
Don Mills, Ont.
March 24, '64.

With gratitude to the Lord for His wondrous works, we are happy to announce the birth of our son and brother

EDWIN JEROME

Gerald & Etty VanSchepen.
Gerard.
John.
Andrew.

March 23, 1964.
789 Sunset Ave.,
Burlington, Ont.

Mr. and Mrs. George Eggink of R.R. # 3, Jarvis, Ontario wish to announce the engagement of their daughter

MARY
to
Mr. JOHN KATERBERG

from Toronto, Ontario.
March, 28, 1964.

In plaats van kaarten.

Mr. J. DE VRIES
Weduwnaar van A. J. Donker,
en
Mrs. U. BEEKSMA—BAARDA,
Weduwe van H. Beeksma,

geven U kennis van hun voorgenomen huwelijk, waarvan de voltrekking D.V. zal plaats hebben op zaterdag 4 april 1964, des namiddags half twee, in de Maranatha Chr. Ref. Church, 301 Scott St., St. Catharines, door de Weleerw. Heer Ds. J. Geuzebroek van Toronto.

R.R. # 1, Princeton.
698 Niagara St., St. Catharines.

Toekomstig adres:
R.R. 1, Princeton, Ont.

With gratitude to God we hope to celebrate on April 5th, 1964, the 30th wedding anniversary of our dear parents and grandparents

ALLE HELDER
and
ZWAANTJE ANTHONIA
HELDER—VAN KOOTEN

It is our prayer that God will bless and spare them for many more years.

Their thankful children:
Henry.
George & Corrie.
Harry & Jane.
Toney & Margareth.
Minnie & Andy.
Bernard.
Annie.
Joanne.
& 7 grandchildren.

R.R. 1, Belmont, Ont.

With gratitude to God, we hope to celebrate on April the 20th, the 35th wedding anniversary of our dear parents and grandparents

JAN MULDER
JANE MULDER—MULDER

"The Lord is my Shepherd, I shall not want." Ps. 23.

Brampton, Ont.:
Koop and Janny,
John, Henriette.
Henk.

Thistletown, Ont.:
John.
Cornelius.

4 Harlow Crescent,
Rexdale, P.O., Ontario.

Reception April the 18th, 1964 from 3-5 p.m. in the Auditorium of the Second Christian Reformed Church, Rexdale.

¾ SECTION

480 cultivated and partly irrigated, 240 acres prairie, could easily be broken and irrigated, 33 acres summer fallow, 207 tame pasture and alfalfa. Electricity, telephone, lots of water, feed corrals, and windbreak, good buildings, gravel road and school bus. In the best irrigation district in the E.I.D. Box 824, Brooks, Alberta.

Ancaster, Maart 27, '64.

Na een kort, geduldig en vredig gedragen lijden, heeft de HEERE, De Ik zal zijn, Die Ik zijn zal, op de Goede Vrijdag, nog onverwacht van onze zijde weggenomen;
Mijn innig geliefde man, onze zorgzame vader en onze ons liefhebbende grootvader:

Willem Frederik Laman,

in leven V.D.M. te Hamilton, Ont., Canada,
op de leeftijd van 63 jaar.

Rustend in het welbehagen des HEEREN, mocht hij ontslapen.

Zijn levenslied was Psalm 27 vers 7.

Zo ik niet had geloofd, dat in dit leven
Mijn ziel Gods gunst en hulp genieten zou,
Mijn God, waar was mijn hoop, mijn moed gebleven?
Ik was vergaan in al mijn smart en rouw.
Wacht op den Heer, godvruchte schaar, houdt moed:
Hij is getrouw, de bron van alle goed;
Zo daalt Zijn kracht op U in zwakheid neer;
Wacht dan, ja wacht, verlaat U op den Heer.

Ancaster, Ont.: M. C. Laman—de Vos.
Burlington, Ont.: Ans, Piet en Jaco.
Dundas, Ont.: John, Cathy en Wilfred.
Den Helder, Ned.: Gre, Niek, Johnny en Wilfred.
Fonthill, Ont.: Bill, Betty, William en Robby.
Paterson, N.J., U.S.A.: Mike en Cathy.
Ancaster, Ont.: Helen.
Ancaster, Ont.: Edward.

Nadat de Heere vader en grootvader

Ds. JOHAN FREDRIK
COLENBRANDER,

emeritus predikant van de Geref. Kerken, op 11 maart, in de ouderdom van bijna 87 jaar tot Zich genomen heeft, is ook moeder en grootmoeder

Mevr.
J. C. COLENBRANDER—
BOSWIJK,

op bijna 79-jarige leeftijd door Hem op Goede Vrijdag opgenomen om Zijn heerlijkheid te aanschouwen.

"Vader, hetgeen Gij Mij gegeven hebt — Ik wil, dat, waar Ik ben, ook zij bij Mij zijn, om Mijn heerlijkheid te aanschouwen die Gij Mij gegeven hebt, want Gij hebt Mij liefgehad, vóór de grondlegging der wereld."

Johannes 17 : 24.

Mr. en Mrs.
John Colenbrander.
Ieneke en John.
Sarah en Ries.
Margaret.
Fred.

27 maart 1964.
St. Catharines, Ont.,
50 Linwell Road.

Op 16 maart 1964 overleed, ten gevolge van een droevig ongeval, hem overkomen tijdens de vervulling van zijn dagelijks werk te Napanee, Ont., onze dierbare echtgenoot en vader, broer en schoonzoon:

JAN TEN KATE,

geboren 28 oktober 1920 te Smilde (Drente).

De rouwdienst vond plaats op donderdag 19 maart 1964 in St. Andrew's Presbyterian Church en de begrafenis op het Belleville Cemetery.

Jan laat zijn vrouw achter: Gerda Ten Kate, geboren Oosterhuis en zijn dochtertjes Ingrid, 9 en Sylvia, 6 jaar oud, alsmede zijn schoonouders, Mr. en Mrs. H. Oosterhuis (Belleville), een broer en vijf zusters in Nederland en een broer in Australië.

Mrs. G. Ten Kate—
Oosterhuis.

Belleville, 23 maart 1964.

Te koop:

BOLLEN VAN GLADIOLEN

in alle maten en soorten, van de meest gebruikte soorten voor bloementeelt. Vraagt prijs bij P. A. Goedegebuure, R.R. 2, Dundas, Ont. MA 8-2110.

For sale:

SOLEX BROMFIETS 1959

met zijtassen. New. Door omstandigheden nooit gebruikt. Prijs $125. E. Van den Bor, 310 Tweedsmuir Ave., Toronto 10. Phone 925-9721.

Wanted:

MARRIED COUPLE

for general farm. House available with all conveniences. Please reply to W. Groeneveld, R.R. 3, Simcoe, Ont. Tel. 426-0472.

FARMS

We have a number of good dairy, beef or mixed farms for sale from 100 acres to 300 acres; some with milk contracts. Most of them close to school and church. Priced reasonably. Please write or call us for information.

OLIVER SMITH
Atwood, Ont. 356-2220
LLOYD D. HAMILTON
Atwood, Ont. 356-2562
Office 356-2232
Representatives for Lloyd Ellacott Realtor.

Een 100 Acre Farm te koop

met 1000 pond melk contract per dag.

Deze farm is gelegen tussen Kirkton en Exeter. Het land is in uitstekende conditie. De barn is uitgerust met milking parlour en 20-can koeler. Het 4 slaapkamers tellende huis is van alle gemakken voorzien. Het contract prijs is 502 per honderd (Holstein) en levert een extra $6000 per jaar. Deze farm kan ook gekocht worden met stock en implements. Ook is er gelegenheid om een andere er vlak bij te kopen. Kinderen kunnen naar Chr. School. Prijs $ 32.000 met $ 15.000 down.
Ook hebben wij een hele lijst van farms van 50 tot 300 acres in de omgeving van Woodstock en Ingersoll, Ont. Gelegen dicht bij Chr. Ref. School en Kerk.
Voor verdere informatie telefoneer 423-6406 of contact

Mrs. J. WYBENGA
BOX 73 BEACHVILLE, ONT.
Vertegenwoordigster van
J. A. Willoughby & Sons, Toronto.

Speciale Aanbieding

(Bespaar 50 cents of 20%)

Kent U reeds DYMOND'S BRONCHIAL MIXTURE? — de geconcentreerde hoestsiroop zonder weerga, die zeer voordelig en economisch is in het gebruik en U daardoor meer waarde geeft voor Uw geld.
Een uitstekend middel voor hoest en verkoudheden voor de gehele familie. Het garandeert snelle resultaten.
Gezinsflacon $ 1.25. (Slechts bij ons alleen verkrijgbaar.)
Voor verkoudheid van de ademhalingsorganen en verlichting van verstopte luchtpijp hebt U nodig

DYMOND'S VAPORIZING
CHEST RUB,

dat eveneens een voortreffelijk geneesmiddel is - - - het dringt door de huid en heeft een langdurige werking. Per potje $1.25. MAAR... SLECHTS $2.00 tesamen wanneer U beide artikelen tegelijk bestelt (dus een besparing van 20%). En U krijgt ook de porto en de verpakking gratis.
Dit aantrekkelijke aanbod is slechts tijdelijk.
Bestel daarom per omgaande bij:

Lincoln Sales Company
730 Ontario Street Suite 506
Toronto 5, Ont.

$ 2400 Melkgeld per maand en hoger

60 Holstein koeien

250 acre dairy farm met groot melk contract. Grote barn met barn cleaner, silo, machine-schuur, 2 tractors, baler, manure spreader, alle nodige machinerieën die op een grote farm moeten wezen. Reden van verkoop niet genoeg werkkrachten. Groot huis van alle gemakken voorzien, huis geschikt voor twee families. 9 mijl van christelijke school en kerk. Vraagprijs $ 110,000.00. Downpayment $ 30,000.00.

JACK BYLSMA
REAL ESTATE
1607 King St. E., Hamilton, Ont.
Bel LI 9-3894.

Wanted:

MARRIED MAN

for poultry farm. Experienced preferred but not necessary. Must be reliable and have references. Separate house available. Can also employ other members of the family if so desired. Apply: Mr. Henry Jansma, Keswick, Ont.

Wanted immediately:

SALESMAN - DRIVER
FOR FLOWER TRUCK

Also a man for greenhouse work. Preferably experience in pot plants growing. Write or phone Beamsfloral Supply Ltd., 120 King St. W., Stoney Creek, Ont. Phone 662-4975.

TERRACE
in Central B.C.

OFFERS OPPORTUNITIES

- It is a prosperous, fast growing community.
- It has a moderate climate in summer as well in winter.
- It is located in an area with rich natural resources.
- There is a Chr. Ref. Church and prospects for a Christian School in the near future.

For information write:
Mr. H. EISEN,
Box 756, Terrace, B.C.

Daily Vacation Bible School

We have an outstanding variety Daily Vacation Bible School Material.

Free Filmstrips available.

Stop in for a moment and see our beautiful display or ask for a free copy V.B.S. "Answer Book".

ANTON LAMMERS
36 Longwood Road N., Hamilton, Ontario

G. Broos
REALTOR

99 Centre Avenue, Willowdale, Ont.
Phone: Bus. 225-7400;
Res. 225-5139

SATISFACTION GUARANTEED BY DEALING THROUGH BROOS

KOM NAAR BRAMPTON (ONT.)

(The Fastest Growing Town in Canada)

MET AL DE VOORDELEN DAARAAN VERBONDEN.
Praat of schrijf met

F. HARKEMA, Real Estate Agent for Harold S. Hare Ltd., 82 Main St. North, Brampton.

IK HELP U GRAAG MET ZOEKEN NAAR WERK, EN BIJ DE EVENTUELE AANKOOP VAN UW HUIS. OOK BEHULPZAAM IN HET VERKRIJGEN VAN EEN NIEUWE HYPOTHEEK.

Phone 451-2327
or 451-2390

---

real estate
john struik

member toronto real estate board

"SELLING OR BUYING A HOME?
I AM AS CLOSE AS YOUR PHONE"

741-4404
or
241-9171

REPRESENTING
GEORGE GETHING REAL ESTATE

Nationaal beleid noodzakelijk voor Canada's vliegtuigindustrie

Ter gelegenheid van de opening van een nieuwe luchthaven in Winnipeg heeft de minister van Transport, de Heer G. McIlraith, medegedeeld dat zijn departement spoedig mededelingen hoopt te doen over een nieuw nationaal luchtvaartbeleid. De Canadese luchtvaartmaatschappijen hebben deze aankondiging met instemming vernomen.

De vliegtuigindustrie is echter geen uitzicht gegeven op een nieuw beleid van overheidswege. Sedert jaren vertoont deze industrie een voortdurende achteruitgang, geïllustreerd door de cijfers betreffende de werkgelegenheid. In 1957 waren in deze tak van industrie 47.000 technisch geschoolde personen werkzaam. In 1963 bedroeg dit aantal 28.000. Indien deze ontwikkeling zich voortzet, zullen de cijfers voor 1964 en 1965 respectievelijk 20.000 en 14.500 zijn.

De Air Industries Association of Canada heeft kortgeleden bij de federale regering een aantal desiderata ingediend, waarbij o.m. verzocht werd spoed te betrachten bij het opstellen van een defensieplan. In dit plan zou de industrie volledig betrokken moeten worden; de aanschaf van uitrusting in Canada zou moeten worden bevorderd; en voort zou verandering moeten worden aangebracht in de tot nu toe toegepaste politiek van exportbewerking. De industrie vraagt toestemming om te verkopen aan die westerse landen, waarheen ook de NAVO-partners van Canada exporteren.

Canada's vliegtuigindustrie is in de 2e Wereldoorlog, toen veel werd geproduceerd voor de luchtmachten van Canada en van de andere Geallieerden, sterk gegroeid. Sedertdien is de industrie in hoge mate afhankelijk geweest van orders van het Departement van Defensie. Deze orders zijn voortdurend kleiner geworden en het is waarschijnlijk dat deze tendens zich in de toekomst in toenemende mate zal voortzetten. Volgens de huidige defensieplannen zou de Royal Canadian Air Force hoofdzakelijk een rol spelen als militaire transportdienst. Dit zou betekenen dat van tijd tot tijd opdrachten zouden worden ontvangen voor de vervaardiging van vliegtuigen voor het transport van troepen en van materieel, maar het zou tevens inhouden dat er een eind zal komen aan de vervaardiging van gevechtsvliegtuigen.

Hoe het ook zij, voor de industrie zou het veel gezonder zijn om althans in vredestijd zo weinig mogelijk afhankelijk te zijn van militaire behoeften. In dit verband wordt het van temeer belang geacht, dat de export verder wordt ontwikkeld. Zelfs de belangrijkste vliegtuigproducerende landen, zoals de Verenigde Staten en Engeland, zijn in belangrijke mate aangewezen op export. Voor Canada, waar de binnenlandse markt klein is, is het onmogelijk een vliegtuigproject te ontwikkelen, dat lonend is zonder dat belangrijke verkopen naar het buitenland plaats vinden. In 1962 beliep de export van Canadese vliegtuigen meer dan $ 238 miljoen, een aanzienlijk bedrag in verhouding tot de verkopen in het binnenland. Maar één grote fabriek alleen, zoals b.v. Canadair, zou dit bedrag kunnen bereiken, wanneer op volle capaciteit zou worden geproduceerd.

Gerealiseerd moet worden, dat de industrie alleen niet kan concurreren op de wereldmarkten. Canada heeft wat dit betreft een les geleerd met het Arrow-project, dat het land $ 500 miljoen heeft gekost.

De regeringen van Frankrijk en Engeland ondersteunen de ontwikkeling van het Concord Supersone transportvliegtuig, omdat de particuliere vliegtuigbouwers zich dit niet kunnen permitteren. De Amerikaanse regering ondersteunt een soortgelijk project.

Canada heeft de les niet geheel verwaarloosd. De regering neemt deel in de kosten van de ontwikkeling van de C.L. 84, een transportvliegtuig, dat door Canadair is ontworpen.

In de nota van de Air Industries Association of Canada wordt er dan ook voor gepleit, dat de regering en de industrie gezamenlijk een grondig onderzoek instellen naar de toekomstige behoeften en mogelijke afzetgebieden, en dat op basis daarvan door de beide partijen een ontwikkelings- en verkoopprogramma wordt opgesteld.

(NCKvK)

For sale in Holland Marsh:

5-ROOM HOUSE

Basement, garage, large garden planted with raspberries. Near Chr. Ref. Church and Christian School. Paved road. Reasonable for cash sale to settle estate. Call 775-3686 Bradford.

FAMILY WANTED

Man and boy to work on vegetable farm north of Toronto. House available. Year round employment. Apply: Bradbee Farms, Bradford, Ontario.

GENEESKRUIDEN

volgens recepten der beroemdste natuurgeneesk. artsen en specialisten. Prachtsuccessen ook daar waar alles faalde. Giftige pijnstillende middelen kunnen in het lichaam grote verwoestingen aanrichten. Weest voorzichtig, neemt het allerbeste, de onschad. Florakruiden. Beter zijn er niet.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd. à $18.00 bij vooruitbetaling.

Meldt Uw ziekte en klachten aan

Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

WILLEM G. POOLMAN
advocaat
notaris
meester in de rechten

330 Bay St., Toronto 1, Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)
tel.: EM 3-1334

P. De Haan & Zonen
AUTOHANDEL, REPARATIE, SERVICE & BENZINE
FINA STATION
1590 MAIN ST. W.
Hamilton
JA 9-7944
of
FU 3-7380
Zondags gesloten

H. KREEFT, C.A.
CHARTERED ACCOUNTANT
•
LICENSED MUNICIPAL AUDITOR
•
968 EXMOUTH STREET
SARNIA, ONT.
ED 7-8559

DUXBURY
TRAVEL SERVICE
Agent: TCA, KLM, Holland-America Line, Europe-Canada Line
BRAMPTON, ONT.
85 Main St. N. Phone GL 1-4280
Agent Canadian National Railway

Lambert Huizingh
Accredited Public Accountant and Auditor
Commissioner for taking Affidavits
•
Box 315
BRADFORD, ONT.
Telephone: PR 5-2282
•
139 Albert St.
OSHAWA, ONT.
Residence: AURORA, ONT.
PArkview 7-9797

Gaat U naar
HOLLAND?
BEL
ELGIN McKAY
TRAVEL SERVICE
LTD.
IN
BRANTFORD
Telephone 752-4375
Agenten voor: K.L.M. en
HOLLAND-AMERIKA LIJN

A. Hosmar, C.A.
CHARTERED
ACCOUNTANT
47 Prince St.
Suite 4
OSHAWA, ONTARIO
Phone 723-1221

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen

te Port Arthur, Ont., J. H. Binnema te Rocky Mountain House, Alta.

te Mount Hamilton, Ont., A. Rumph te Trenton, N.J.

te Hamilton I, Ont. (bij acclamatie), A. Kuyvenhoven te Lethbridge, Alta.

Bedankt

voor Bowmanville, Ont., P. de Boer te Sioux Falls, S.D.

voor Trenton, Ont., J. Groen te Wallaceburg, Ont.

GEMEENTESPLITSING

In Brampton zijn plannen in behandeling om te komen tot splitsing der gemeente. De gemeente heeft twee predikanten en telt 260 gezinnen.

EXAMINATIE

De classis Eastern Ontario heeft in haar laatste vergadering geëxamineerd en toegelaten om binnen de classis voor te gaan in de dienst des Woords Mr. J. D. Tangelder van Oshawa. Mr. Tangelder is een graduate van het Toronto Baptist Seminary en heeft zijn studie voltooid aan de V.U. te Amsterdam.

EENHEID ONDER GEREF. BELIJDERS

In Toronto is een vergadering gehouden waarin gesproken werd over dat wat de verschillende kerken van Geref. belijders nog steeds gescheiden houdt. Rev. H. Venema sprak voor de Chr. Ref. Church, Rev. Noordegraaf voor de Free Chr. Ref. Church en Mr. J. de Koning voor de Canadian Reformed Church.

Een soortgelijke samenspreking vond ook reeds een en andermaal plaats te Edmonton tussen de Chr. Ref. predikanten en Rev. Van Popta van de Can. Ref. Church.

VAN DELFT'S
Book and Gift Shop

For all your
BOOKS, BIBLES, HYMNBOOKS, RECORDS, TEXTS,
YEARBOOK 1964 $ 1.35 (postpaid)

We have a few Daily Manna Calendars left. $ 2.— each postpaid.

REFILLS
SEVEN STAR AGENDA
$ 2.69 postpaid.

1058 MAIN ST. W. JA 8-1932
HAMILTON, ONT.

REV. W. F. LAMAN †

Op Goede Vrijdag, 27 maart j.l. is in de ouderdom van bijna 64 jaar te Hamilton, Ont. overleden Rev. W. F. Laman, predikant bij de Maranatha Free Christian Reformed Church van Hamilton, Ont.

Willem F. Laman werd in 1900 in Nederland geboren. Na zijn schoolopleiding scheen het aanvankelijk dat hij zijn bestemming zou vinden in het economisch leven. Hij werd accountant, totdat hij tot de overtuiging kwam, dat het Gods wil was, dat hij predikant zou worden. Dit doel bereikte hij in 1932.

In 1956 beriep de toen nog zeer kleine Free Christian Ref. Church van Hamilton, Ont. hem als haar eerste predikant. De groep telde toen slechts zeventig zielen. In de tijd, dat Rev. Laman in Canada heeft gearbeid, is deze kerk uitgegroeid tot over 300 zielen. Men kan zeggen, dat het kerkgebouw, dat aan de Mohawk Road in Ancaster bij Hamilton is gelegen, een gedenkteken voor Rev. Laman is geworden, hoewel hij dit zelf nimmer als zodanig heeft bedoeld. Maar in feite was Rev. Laman hiervan de architect. Vele van zijn ideeën zijn bij de bouw van dit bedehuis verwerkelijkt.

Onlangs ontving Rev. Laman een beroep van de Christelijke Gereformeerde Kerk in Dordrecht-C. (Nederland). Hij meende dit beroep te moeten aannemen. Toen een van zijn plaatselijke collega's hierover met hem sprak, zei hij dat "de oudjes Hamilton gaan verlaten", niet wetende dat hij Hamilton spoedig zou verlaten op een andere wijze, dan hij toen dacht. Mevrouw Laman en haar vier zoons en twee dochters zullen zijn bevestiging in Dordrecht niet meemaken. Een andere dochter, die in Nederland woont, had zich al op hun komst voorbereid.

De Free Christian Reformed denominatie, waarin Rev. Laman een vooraanstaande plaats innam, heeft door zijn verscheiden tevens een groot verlies geleden.

NAAR EEN KERKELIJKE BURGEROORDOG?

In een hoofdartikel in het veertiendaags orgaan "Waarheid en Eenheid" heeft de hoofdredacteur, dr. J. Schelhaas Hzn. uit Amsterdam, de vrees uitgesproken, dat de gereformeerden "onherroepelijk in een kerkelijke burgeroorlog" terecht komen wanneer "De Achttien" voortgaan met hun actie. Veertien dagen geleden maakten wij in Centraal Weekblad melding van nieuwe plannen die door "De Achttien" zijn ontworpen, onder meer bestaande in een zestal regionale congressen in het land. Naar aanleiding van deze plannen heeft dr. Schelhaas zijn ernstige verontrusting over het doen en laten van "De Achttien" uitgesproken.

"Tijdperk van agitatie"

Dr. Schelhaas schrijft onder meer: "Het is duidelijk dat deze "Achttien" wel durven. Zij schrijven rustig aan de kerken alsof zij een kerkelijke opdracht hebben. Men krijgt de indruk dat zij zich zó vast in het zadel achten dat zij zelfs geen voorzichtigheid in acht meer behoeven te nemen en gewoon de kerkeraden kunnen opwekken voor hen in actie te komen.

Ik vind dit optreden gewoonweg brutaal en ik begrijp niet dat daaraan door kerkelijke instanties niet paal en perk wordt gesteld. Ik ben van oordeel dat hier duidelijk de behoorlijke grenzen overschreden worden. En het wordt tijd dat hieraan iets wordt gedaan, zodat we van dergelijke opwekkingen verlost worden. waarachter immers geen enkel kerkelijk gezag staat.

Deze missives aan de kerkeraden luiden een nieuw tijdperk van agitatie in. Men is van plan eerst regionale congressen te houden die dan een preludium zijn op hun daarna gepland landelijk congres. Men wil dus overal de kerken in beweging brengen. Men houdt eerst regionale congressen waartoe ieder in een bepaald gebied wordt uitgenodigd als hij sympathisant is. En deze regionale congressen moeten uitmonden in het landelijk congres dat dan voorlopig weer het hoogtepunt van de actie zal vormen.

"Onbestaanbare eenheid"

De hoofdredacteur van "Waarheid en Eenheid" is van oordeel dat hiertegen met kracht moet worden opgekomen. Hij schrijft: "Het is nog altijd zo dat tot "De Achttien" minstens twee vrijzinnigen behoren dit ook duidelijk voor hun vrijzinnigheid uitkomen.

Het is nog altijd zo, dat daardoor in het licht treedt dat deze actie niet in acht neemt dat de Heilige Schrift verbiedt om met hen, die de centrale waarheden van Gods Woord loochenen een geestelijke eenheid te onderhouden, afgezien van het feit dat zulk een geestelijke eenheid natuurlijk ook geheel onbestaanbaar is. Het is nog altijd zo dat "De Achttien" een doel nastreven waarbij de waarheid wordt opgeofferd aan de eenheid.

Daarom moet aan die actie een eind worden gemaakt. "De Achttien" jagen door dergelijke acties de zaak in de bulten. Zij zetten zonder naar enige ernstige bestrijding te luisteren gewoon door.

Daardoor worden alle tegenstanders van deze actie wel geprest om tegenmaatregelen te nemen. Op die wijze komen we onherroepelijk in een kerkelijk burgeroorlog terecht."

(Overgenomen uit "Centraal Weekblad")

Belangrijke Vergaderingen van de CHR. FARMERS FEDERATION

D.V. 10 APRIL, 8 UUR

De Kring TRENTON vergadert in basement Chr. Ref. Church Trenton, onder leiding van Mr. J. Dibbits. Spreker Mr. Douma van Athens, en bespreking rapport van de Federation.

11 APRIL, 10 UUR

in de basement van de Chr. Ref. Church, WOODSTOCK, vergadering van het hoofdbestuur met afgevaardigden en leden van de verenigingen. Bespreking rapport samengesteld door een commissie betreffende het aanstellen van een "Full- or Part-time Worker".

De Chr. Farmers Federation.

Het godsdienstonderricht op de Zweedse scholen

Ook in Zweden zijn moeilijkheden gerezen met betrekking tot het godsdienstonderricht op de scholen. Het gaat om de Zweedse gymnasia. Op aanbeveling van de officiële commissie, die met deze zaken belast is, zou het aantal voor godsdienstonderwijs beschikbare uren tot de helft worden teruggebracht, terwijl bovendien dit onderwijs dan voornamelijk geconcentreerd zou worden op de hoogste klasse, zodat dan in bepaalde gedeelten van het schoolprogramma in het geheel geen godsdienstonderwijs gegeven zal worden.

Deze zaak wordt in de Rijksdag behandeld voor het eind van het jaar. Er is echter zulk een storm van protest opgestoken — een petitie met meer dan 2.2 miljoen handtekeningen werd ingediend - dat de Zweedse regering en het parlement overwegen de aangekondigde maatregel niet te laten doorgaan.

In een land van 7 miljoen inwoners was het verzamelen van 2.226.333 handtekeningen een indrukwekkend succes voor de Christelijke beweging, die georganiseerd was om van het Zweedse volk steun te krijgen voor de pogingen het doorvoeren van bovengenoemde maatregel te verbieden.

De beweging had gehoopt anderhalf miljoen handtekeningen te verkrijgen voor haar petitie, die gericht werd aan Dr. Ragnar Adenman, de Minister voor Onderwijs en Eredienst in het Zweedse kabinet.

De onverwacht grote steun aan de beweging kan voor een deel toegeschreven worden aan het feit dat verscheidene vooraanstaande kranten ook de voorgestane verandering in het godsdienstonderricht sterk becritiseert hebben. Andere sectoren van de pers en enkele radioprogramma's echter verklaarden zich tegen de handtekening-campagne.

Aan de andere kant bevonden zich onder de ondertekenaars uitgesproken atheisten, waaronder vooraanstaande personen op cultureel gebied. Zij waren het blijkbaar eens met de opstellers van de petitie, die verklaarden: "Wij vinden dat het voorstel in het rapport over de gymnasia het voorbereidend hoger onderwijs in Zweden ernstig verzwakt met betrekking tot de kennis van de grondslagen van de Westerse cultuur. Een goede, objectieve kennis van de godsdienst is noodzakelijk om inzicht te verkrijgen in de hele structuur van de sociale, culturele en persoonlijke problemen in onze maatschappij". (ICN)

Teachers Wanted

The Immanuel Chr. School at Aylmer, Ont. will be in need of

ONE TEACHER

for the intermediate grades. Starting September 1964. Kindly send your application, stating educational background, experience, references and salary requirements to Mr. Floor Saarloos, Secr., R.R. 1, Kingsmill, Ont.

Vancouver Christian School Ass. will need

ONE PRINCIPAL AND TWO TEACHERS

for the intermediate grades, for the 1964-65 school term. Applications may be sent to G. W. J. Ensing, 7415 Kingsway, Burnaby 3, B.C.

JARVIS CHR. SCHOOL

The Canadian Christian School of Jarvis is in need of

QUALIFIED TEACHERS

for the schoolyear 1964-1965. Seven room school; one grade per teacher with a Canadian qualified principal. A new addition is planned before Sept. 1st. Our school will qualify as a training school for teachers with an interim teacher's certificate. Please send your applications to the principal: Mr. T. Bergsma, Box 104, Jarvis, Ont.

The John Calvin Christian School Society, Guelph, Ont. will need a

PRINCIPAL

by September 1964. Please write to J. Pranger, Secretary, 6 Dunkirk St., Guelph, Ont.

Langley Christian School is in need of

2 TEACHERS

for grades 1-2 and grades 3-4. For information contact Tony van der Wal, 20452 - 102 Ave., R.R. 4, Langley, B.C.

Due to the fact that two of our staff members wish to further their education, Springdale Christian School will need

A PRINCIPAL AND A TEACHER

for the lower grades. Springdale is located only 25 miles from Metro Toronto. Please apply stating qualifications and experience to: Leon Radder, R.R. 4, Bradford, Ont.

The Calvin Christian School, Winnipeg, Manitoba, is in need of

TEACHERS

for grades 2-6. Please send applications, stating qualifications and experience to Mrs. T. Polet, Secr. Ed. Comm., 692 Dunrobin, E.K., Winnipeg (Man.). Many opportunities for courses in education at the University of Manitoba.

The Thunder Bay Christian School Society, Fort William, Ont. is in need of

TWO TEACHERS

for lower and intermediate grades, due to one vacancy and expansion, by Sept. 1964. Salary according to Ont. Alliance schedule. Qualified teachers preferred. Please send letters of application or information to the Secr., Mr. T. Bakker, Hymers, Ont.

If you can replace a

SICK TEACHER

in Grade 5 for the remainder of the school year and, perhaps, earn an appointment for next year, write and give full information to KNOX CHRISTIAN SCHOOL, Bowmanville, Ont.

Chatham's Calvin Christian School is in need of a

TEACHER

for the intermediate grades, for the 1964-65 school term. We offer attractive salary and pleasant working conditions, in a modern 7-room school. Please send letters of application, stating experience, qualifications and references to Harry Schenk, R.R. 1, Chatham, Ont.

Our enrolment goes over the 300-mark and we need

TEACHERS

as follows:

ONE in the Prim. Dept. to replace one who wants to specialize in Home-making; ONE additional to the 2 we have for 4 & 5; ONE for grade 6; and ONE for grade 8, who is also to teach Soc. St. in 9 & 10. KNOX CHRISTIAN SCHOOL, Bowmanville, Ont.

The Brantford Christian School will be in need of

A TEACHER

for the lower or the middle grades, by September 1, 1964. Enrollment in either group will be approximately 25 pupils. Please send your application to the Principal, Mr. J. Kooistra, 407 Marlborough St., Brantford, Ont.

By Sept. 1st, 1964,
JOHN KNOX CHRISTIAN SCHOOL, WYOMING, ONT.,
will need a

TEACHER

for the intermediate grades. Applications may be submitted to F. De Vries, Principal, Box 81, Wyoming, Ont.

The John Knox Christian School of Woodstock will be in need of

QUALIFIED EXPERIENCED TEACHERS

for the school term 1964-1965. Kindly send your application stating qualifications and salary requirements to Mr. S. Visser, 50 Finkle Street, Woodstock, Ont.

Drayton Calvin Chr. School will be in need of

TWO TEACHERS

for the lower & intermediate grades, by Sept. 1964. Applications to be sent to G. Lubberts, Secr., R.R. 2, Drayton, Ont.

The Calvinistic Christian School of Wellandport requests applications of qualified experienced

TEACHERS

for the 1964-65 school year. Applications stating qualifications and present salary to be sent to the principal, Mr. H. K. Bergsma, R.R. 1, Wellandport, Ont.

Live and teach in the Beautiful Canadian Northwest.

PRINCIPAL NEEDED

to teach grades 4, 5, 6, and 7. Teaching experience required. New school just completed. New tri-level home provided. Excellent salary and working conditions. Present principal leaving for University study. Send applications to Houston Chr. School, Box 237, Houston, B.C.

Timothy Christian School Association of Toronto is in need of a

PRINCIPAL and TEACHERS

for its 8-room school. Please apply to Timothy Christian School, % E. Meyers, 8 Byng Ave., Rexdale, Ont.

The Calvin Christian School of Trenton is in need of a

QUALIFIED TEACHER

for the lower grades, by September 1964. Salary according to Ont. Alliance schedule. Five room school. Please send applications or inquiries to: Jack Stam, Secretary, Box 361, Trenton, Ont.

SARNIA CHRISTIAN SCHOOL INC.

We look for an allround, well-experienced

Teacher

to do special work in our school with respect to: acceleration, enrichment, testing program, etc. This is a full-time job with excellent salary for qualified person. If you are interested, contact without delay the principal, Mr. A. Hengstman, 764 Murphy, Sarnia, Ont.

THE HOLLAND MARSH CHRISTIAN SCHOOL needs a

QUALIFIED TEACHER

for grades 5 and 6 for the 1964-65 schoolyear. Please send letters of application, stating experience, qualifications and references to R. W. Van Dyke, R.R. 2, Newmarket, Ont.

Timothy Christian School Association of Toronto is in need of a

QUALIFIED TEACHING PRINCIPAL

for the new school it hopes to open Sept. '64 in the locality of the Rehoboth Church, Burnhamthorpe Road, Etobicoke.

OTHER QUALIFIED TEACHERS

will be needed for both schools, grades 1-5. Please apply to Timothy Christian School, % E. Meijers, 8 Byng Ave., Rexdale, Ontario.

The Timothy Christian School in Barrie, Ont. will be in need of a

QUALIFIED TEACHER

for the 1964-'65 school year. Please apply or write for information to Mr. B. Schalij, R.R. 1, Thornton, Ont.

The BURLINGTON CHRISTIAN SCHOOL SOCIETY intends to open its local Christian School in September, 1964, and invites applications for the positions of

A PRINCIPAL AND TWO TEACHERS

Burlington is an attractive residential area between Hamilton and Toronto, two university cities. Address correspondence to Mr. A. Witvoet, 2072 Edinburg Dr., Burlington, Ontario.

The JOHN CALVIN CHRISTIAN SCHOOL OF STRATHROY will be in need of a

TEACHER

for the 1964-'65 school term, for one of the primary grades.

Please send your application stating qualifications and references to Mr. J. FABER, Secr., 444 Metcalfe Street, Strathroy, Ontario.

For more detailed information write to the principal Mr. G. H. Bonekamp, 306 Drury Lane, Strathroy, Ont.

THE CLINTON CHRISTIAN SCHOOL is in need of

A PRINCIPAL AND 3 TEACHERS

Clinton is a lively, progressive town, one hour's drive from London and Stratford.

Please send applications to Mr. K. Vanden Heuvel, R.R. # 2, Goderich, Ont.

Because one of our teachers is going abroad and another plans to continue his studies, the CALVIN CHRISTIAN SCHOOL SOCIETY OF WILLOWDALE requires for the fall '64 term

TWO TEACHERS

Willowdale is a suburb of Toronto, a university centre. Many opportunities exist in Toronto for evening courses in education and related subjects.

Applications will be received by the secretary,
Mr. S. Smilde,
5775 Yonge Street, Apt. 401,
Willowdale, Ontario.

Drukwerk nodig?

Versta U dan met ons! Onze Nederlandse en Canadese ervaring stellen wij gaarne tot Uw beschikking. Onze drukkerij is ingericht voor zowel kleine als grote opdrachten. En onze prijzen zijn billijk.

GUARDIAN
PUBLISHING COMPANY LTD.
HAMILTON, ONT.

Corner Gage & Main
P.O. Box 312, Station B
Phone 547 - 1488
547 - 1489

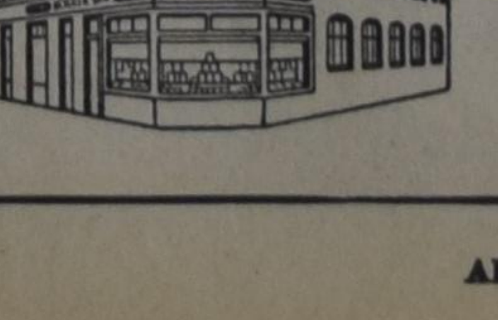

VROUWEN RUBRIEK

Redactrice: Mrs. A. Wagenaar
67 Victoria St., Blenheim, Ont.

Cocktail

If we had a flag, I would hang it out now! Examinations are over, hurray!

Oh, don't worry, I did not have Easter examinations. If so, I would have come out a mental wreck.

But that does not mean that I did not have anything to do with it. I did! And how!

I carried coffee and cake from one room to the other and in the middle of the night made the rounds to make sure everybody was in bed.

The children claim that coffee makes them think better. But for the life of me, I cannot see how anybody can keep on thinking after six or seven hours in school and then studying for hours in a row at home after school.

And I often marvel about what our children will do with all this knowledge.

How much of what they have been learning during those days will they still remember, say next month? Or even after a week!

There are so many things which they have to learn now, but later on in life they will have no use for it.

I like looking through their books once in a while, but often shake my head in awe. Even if it would save my life, I would not be able to do any of the complicated questions. I call them mysteries. Give me a women's corner any day!

But nowadays the slogan is that without education you do not get anywhere and we all know how true this is. So we encourage our children to go on and study!

And that's why for days you could hear someone mumble behind every bedroom door.

One of my sons thought that he could do it the easy way. When I entered his room one evening with his coffee, I found him laying on his back on the bed, his textbook on his head. I wondered what the idea was and he replied: "I have to find out if it works".

"If what works?" I asked.

"Well," he answered, "studying by osmosis". To find out what that meant I had to look it up in the dictionary and I have to admit that it really would be a help! You see, the idea is that whatever there is in the book penetrates through your skull, into your brain. And that's it. Then you are ready for the examiners. It would be wonderful — if it worked!

Also if it would work in reverse. Just imagine! I would put a blank piece of paper on my forehead and start thinking about what I would put down for my next women's page. And while I keep thinking the words appear on the paper. And I fill page after page. It would be too easy. It just does not work, I guess!

But now everything is over and the children are getting their tests back again. When they enter the house at four o'clock, the first thing I do is look at their faces. The marks are usually written all over their faces, be it 50, 60 or 70.

So now the teachers are doing the work. And it will keep them busy for some time to come. And we, the mothers and fathers can breathe a little easier.

I take advantage of this short breather between the Easter and final examinations by thinking about and making plans for the forthcoming federation day of our women's societies, to be held, the Lord willing, on June 3rd in Kingston, Ont.

Now, many husbands in the area where I live have, no doubt, already been shaking their heads about the plans their wives may have concerning this day! I have talked to a few already and you can almost see them think: "Who has even heard of attending a federation day in a city 500 miles away? Just think what that will cost and who will have to pay the expenses? Have, by any chance, the board members taken leave of their senses?"

Now I bet some of my grey hairs that this is just what they have been thinking.

Well now, to ease this worry about boardmembers, as far as I know, they are all right and thanks for the concern! But we would like to explain to our readers why we are planning to have our federation day in Kingston this year.

You see, two years ago, in Hamilton, we had a nice crowd, almost a thousand women. We had a wonderful day of fellowship if one is able to forget about the dinner that she did not get. And although we were very pleased to have some delegates from as far away as Cochrane and Ottawa, most of the women, living at the other side of Kingston, etc. could not attend.

And now, this year we want them to enjoy a day of fellowship together. So we figured that not many ladies from South-West Ontario could attend. It would be a costly trip.

Two years from now we hope to have a federation day in Hamilton or maybe Toronto again.

This year, if we from S.W. want to attend the meeting in Kingston, we will be away from home for at least three days and two nights. I have already asked for three days of leave, thus giving the family sufficient time to get used to the idea of doing without wife and mother for such a period!

We do hope, however, that while it is impossible for all of us to attend, all our societies would try to sent at least one delegate. We suggest the league and districts step together and finance one or two cars (with ladies) to be sent as delegates to a meeting which promises to be wonderful and informative.

At this time plans for the program are not completed yet, but we do know two speakers who are willing to address us that day. We are very happy to inform you that the speaker for our morning session will be D.V. the Reverend N. B. Knoppers from Montreal on: "Bioscoop en Televisie". He will speak in the Holland language. Speaker for the afternoon will be Dr. Hoogenraad from Brockville, Ont. Title of his address is "Mental Illness".

If you are interested in both topics (and we are sure most of our women are) you will enjoy listening to our two distinguished speakers. And if you should not be interested too much, we are sure the speakers soon will change your minds.

So, as you can see, everything is being done to assure you, the Lord willing; a pleasant and educational day. All you have to do is to come one and all, take along a pleasant disposition and, oh yes, your lunch also.

We do of course expect an overall attendance from the leagues and districts around Kingston. The Kingston ladies are already working hard, so don't disappoint them. You will read details later on, maybe in this column, but anyway in "The Christian Woman".

In conclusion I want to thank those ladies who have taken to heart my cry for assistance and have taken out time to write. I am sure they found out that writing is a nice outlet. You ought to try it!

Everyone needs an outlet once in a while. Don't take your emotions out on you husbands or children, write us!

We like sharing, be it happy or sad. And if you have written a fine and superb article but did not dare to send it away, do it now! Remember, this is your corner!

G.W.

* * *

TO ALL PARENTS

"I'll lend you for a little time
a child of Mine," He said,
"For you to love the while she lives
and mourn for when she's dead.
It may be six of seven years,
or even twenty-three,
But will you, till I call her back,
take care of her for Me?
She'll bring her charms to gladden you,
and shall her stay be brief,
You'll have her lovely memories
as solace for your grief."

"I cannot promise she will stay,
since all from earth return,
But there are lessons taught down there
I want this child to learn.
I've looked the wide world over
in My search for teachers true,
And from the throngs that crowd life's lanes
I have selected you.
Now will you give her all your love,
nor think the labour vain,
Nor hate Me when I come to call
to take her back again?"

I fancied that I heard them say:
"Dear Lord, Thy will be done!
For all the joy Thy child shall bring
the risk of grief we'll run.
We'll shelter her with tenderness,
we'll love her while we may,
And for the happiness we've known
forever grateful stay.
But shall the angels call for her
much sooner than we've planned,
We'll brave the bitter grief that comes
and try to understand."

Selected.

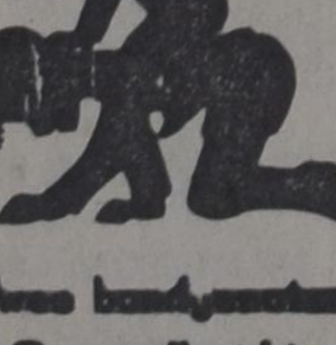

Twee bondgenoten
Gezondheid én
Levenslust
Want de basis heet
volwaardige voeding.
LIGA
Krachtige Kost voor het Kind!
LIGA! Let op de échte!

Tieleman & Dros
Hoogeveen - Holland
Imp.: HOLTZHEUSER BROS.
Toronto - Edmonton - Vancouver

KLM BUSSTATION LONDON VERHUIST

"Van Sloane Street naar West London Air Terminal

Het, ook bij vele Nederlanders bekende en vertrouwde, KLM busstation in Sloane Street te Londen, zal op 31 maart a.s. worden opgeheven. Van 1 april af zal de KLM haar aankomst- en vertrekpunt vestigen in het nieuwe "West London Air Terminal" aan de Cromwell Road, dat door vrijwel alle grote luchtvaartmaatschappijen wordt gebruikt.

Het kantoor in Sloane Street, dat sinds 1946 door de KLM als busstation in gebruik was, kon vooral in het drukke zomerseizoen de passagiersstroom nauwelijks verwerken. Bovendien is de verkeerssituatie ter plaatse zodanig dat de Londense politie reeds te kennen had gegeven, dat de vergunning voor de KLM busdiensten in dit deel van de stad op den duur niet gehandhaafd kon worden.

Ook de KLM-bussen, gedurende meer dan 30 jaar een bekende verschijning in het Londsense stadsbeeld, zullen verdwijnen, aangezien de passagiers voortaan met BEA-bussen vervoerd zullen worden. De passagiers-afhandeling op het busstation zal eveneens door de BEA geschieden.

Het nieuwe busstation geldt als het modernste ter wereld en heeft vele faciliteiten als winkels, snackbars, banken, kapsalons, e.d.

Het kantoor in Sloane Street zal voorlopig nog wel als passagekantoor in gebruik blijven.

Groente- en Bloemzaden

LANDBOUWZADEN, VOORJAARS-BLOEMBOLLEN, STRUIK- EN KLIMROZEN
VRUCHTBOMEN, AARDBEIEN-PLANTEN, ENZ. ENZ.

Ook: Hollandse Sperciebonen, Snijbonen, Bruine Bonen, Capucijners, Kropsla, Boerekool, Witlof, Andijvie, Wortelen, Kool, etc. etc.

Tevens: HOLLANDSE KAMERPLANTEN: Ster van Bethlehem, Flamingo-plant, Hertshoornvaren, Begonia Rex, Acalypha, Achimenes, Aphelandra, Beloperone, Bougainvillea, Christusdoorn, Hibiscus, Franse Geranium, Paarse Hang-Geranium, en Geranium Black Vesuvius.

Hollandse of Engelse prijscourant op aanvrage geheel GRATIS.

WILLIAM DAM SEEDS
West Flamboro, Ont. (near Hamilton)

Holland Construction Co.

Wolverton Rd.
GRIMSBY, R.R. 1

Phone
WH 5-4012

Speciaal in Greenhouse Constructie

en aanbiedingen van nieuw cedar of redwood materiaal voor zelfbouwers, tevens Hotbedsash, Putty & Nails enz.

KOOP NU GOEDKOOP GREENHOUSE GLAS

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....

Post-adres ....

....

Aangebracht door: ....

Naam ....

Post-adres ....

....

Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 5.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Aan:

Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam ....

Post-adres ....

....

....

OUD ADRES:

....

....

"CALVINIST - CONTACT"

PREMIE BOEKEN

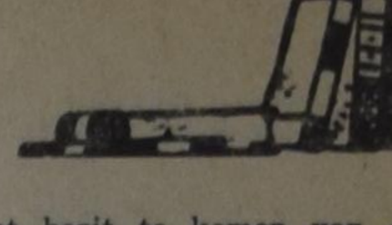

HET KOST U NIETS om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 5.00 opstuurt.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

DE ILLEGALE WERKER, door Anne de Vries.
Dit boek geeft een bijzonder belangwekkend aspect van de gehele verzetsstrijd. Het is een treffende, boeiende beschrijving van de typen van illegale werkers, en verder van hun leef- en werkwijze, van hun lotgevalen na arrestatie. Een spannende documentaire.

ENCYCLOPEDIE VAN DE BIJBEL, samengesteld door Dr. C. N. Impeta.
Deze encyclopedie is een handige wegwijzer door de Bijbel.

HUMOR VAN DE BIJBEL, door Okke Jager.
Het geheim van de ware humor is te leven in de vreugde van Christus. In dit boekje wordt gepoogd dit aan de lezers duidelijk te maken.

DE BIJBEL ALS BOEK VAN SCHOONHEID, door Dr. B. Wielenga.
Gelovigen maar ook ongelovigen hebben erkend dat de Bijbel een zeer bijzonder boek is. Een boek van onuitputtelijke schoonheid.

JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.
Deze biografische schets presenteert treffende bijzonderheden uit het leven en de arbeid van Calvijn.

HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels Dagboek).
Recensie-schrijvers hebben indertijd dit dagboek aanbevolen als een der beste en nog is het niet verouderd.

DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.

DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.
Beroemde boeken van de wereldberoemde schrijver Bunyan. Boeken die hoog zijn aangeschreven in de literaire wereld.

DE BRUG, door K. Norel.
In deze roman tekent de bekende schrijver K. Norel welke moeilijkheden vaak veroorzaakt worden wanneer gezinnen van het platteland naar een grote stad verhuizen. Er is echter vaak een brug om de moeilijkheden te overwinnen.

ROME EN DE REFORMATIE
Dit aantrekkelijk geschreven boekje handelt over "een eerlijk gesprek tussen de Roomse Kerk en de Kerk van de Reformatie."

OP DE MAN AF (Boeket-reeks)
Dit boekje is geschreven door de bekende Ds. Okke Jager, die inderdaad de kunst verstaat om dingen op de man af te zeggen.

VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.
Een zeldzaam interessant boekje, dat U in het kort op de hoogte brengt met de dwaalleringen van verschillende sectarische richtingen.

HET NIEUWE TESTAMENT
(Nieuwe vertaling met woordverklaring.) Ned. Bijbel Gen.

BRIEVEN UIT DE HEL, door C. L. Lewis.
Deze brieven, geschreven door Schroefstrik, staatssecretaris van de hel, aan zijn neef Galsem, vormen een schriftelijke cursus voor jonge duivels. Zij leren, hoe zij geraffineerd en subtiel de mensen in hun macht moeten krijgen.

DE SLEUTEL TOT HET GEHEIM, door C. L. Lewis.
In korte radiotoespraken geeft Lewis rijke en krachtige gedachten over goed en kwaad, over sexuele moraal, over geloof en christelijke levenshouding.

DE GROTE SCHEIDING, door C. L. Lewis.
Neen er is geen ontkomen aan. Een hemel met een klein stukje hel bestaat niet. Het is onmogelijk om ook maar iets dat bij de duivel hoort in ons hart te houden. Satan moet er uit.

REIS NAAR VENUS, door C. L. Lewis.
Op zijn reis naar Venus ontmoet de hoofdfiguur, Ransom, een nieuw paradijs, hetgeen de auteur alle gelegenheid geeft tot een fantastisch verhaal met een diepe zin.

HET DUIVELSEILAND.
Een uitermate boeiend verhaal over de Franse strafkolonies gschreven door een ooggetuige genaamd Charles Pean.

DE SLAANDE HAND, door Hugo Kingmans.
Een vlot geschreven verhaal van de bekende Hugo Kingmans.

SLOEBERKE SLOP, door W. Laatsman.
Velen houden van "Laatsman-boeken" omdat ze zo populair geschreven zijn.

•

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt kunt U een van de volgende "ONE EVENING CONDENSED CHRISTIAN BOOKS" kiezen.

MARTYR OF THE CATACOMBS
An emotion stirring chronicle of the persecution and triumphs of First Century Christians.

CONFLICT WITH DARKNESS
Virginia Blakeslee, vividly portrays the harsh realities of heathen darkness put against the power of God's Word.

AND TO THE ESKIMOS
Stanley Ledyard. The testing and trials of a modern Missionary adventure.

AMAZON MOON
Rosemary Conningham. Deep and practical spiritual lessons drawn from thrilling accounts in the deep Jungles.

WHEN THE BAMBOO SINGS
By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST
Dr. F. B. Meyer. A clasp between the Old and the New Testament. Portrays humility, courage, devotion.

MARTIN LUTHER THE MAN
Ruth Gordon. The personality of Martin Luther, his character and purpose. The background to his God revealed doctrine of Justification by Faith.

Children's Books

GOD'S GREAT OUTDOORS by Marian Schoolland.
This very well-known authoress takes the boys and girls along with her in nature and tells them about plants, birds, trees, flowers etc. Above all the greatness of the Creator is shown in this book. Age 9 and over.

Voor twee abonnees:

A PREY TO SATAN
A moving story which is often filled with suspense. The main characters in this book are people of the Reformed Church.

IN THE MIRROR
This book is published in connection with the Centennial of the Christian Reformed Church in 1957. Dr. Kromminga reviews what the Christian Reformed Church has done, and ought to do. "In the Mirror" reflects theories and ideas which are sound in doctrine and wise in counsel.

CHRISTIAN COURIER
A SUPPLEMENT TO CALVINIST-CONTACT

Editors: Dr. P. Y. DeJong, Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrotenboer, (Mrs.) Ineke Parlevliet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd., Box 312, Station B, Hamilton, Ont. Phone 547-1488 and 547-1489.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

Our Teenage Children

Adapted from an Article

by Prof. Dr. J. Waterink

Several parents have requested me to write about problems concerning older children. I usually only touch upon those problems involving children up to 12 years of age.

When you talk about the education of younger children, then you are speaking about a process presently in action. Then parents are busy giving an education, in which they, as it were, have the possibility to give it form, guidance and direction. If these parents make a mistake they can always go back on it and start anew doing it the correct way.

But with 16 and 17 year olds it's a different story. If there are difficulties, then these difficulties are based on incidents from the past. And for as far as these difficulties result from mistakes of parents, these mistakes are facts which you can't go back on. Not only that; because you can't relive the past; but older children are formed so strongly by facts, also wrong facts, that they easily receive a scar which doesn't fade as time goes on.

On top of that, when difficulties rest on mistakes made by parents, then a seventeen-year-old has consciously experienced these mistakes about 13 or 14 years. A child of seven only a few years. The years in which the older child consciously experiences these mistakes, are those so very important teenage years, in which he or she comes to independent criticism of everything and everyone, including parents.

For these reasons already it is difficult to give advice to young people, when they find themselves in a trying situation, who have almost reached adulthood.

Then there is something else. Don't conclude from the aforegoing that difficulties result only from mistakes parents make. They could just as well originate from a child's character, or prevailing heriditary attributes, or consequences of behaviour which are wholly individual.

It is also possible that difficulties result from a combination of management and reaction towards that tendency.

In short, I do not want to prove whose fault it is, but wish to point out that older children should not be treated the same as younger ones, and secondly, that it is exceptionally difficult to give effective advice when actual difficulties arise. Especially when this advice has to be given in a newspaper article, which bears a general character.

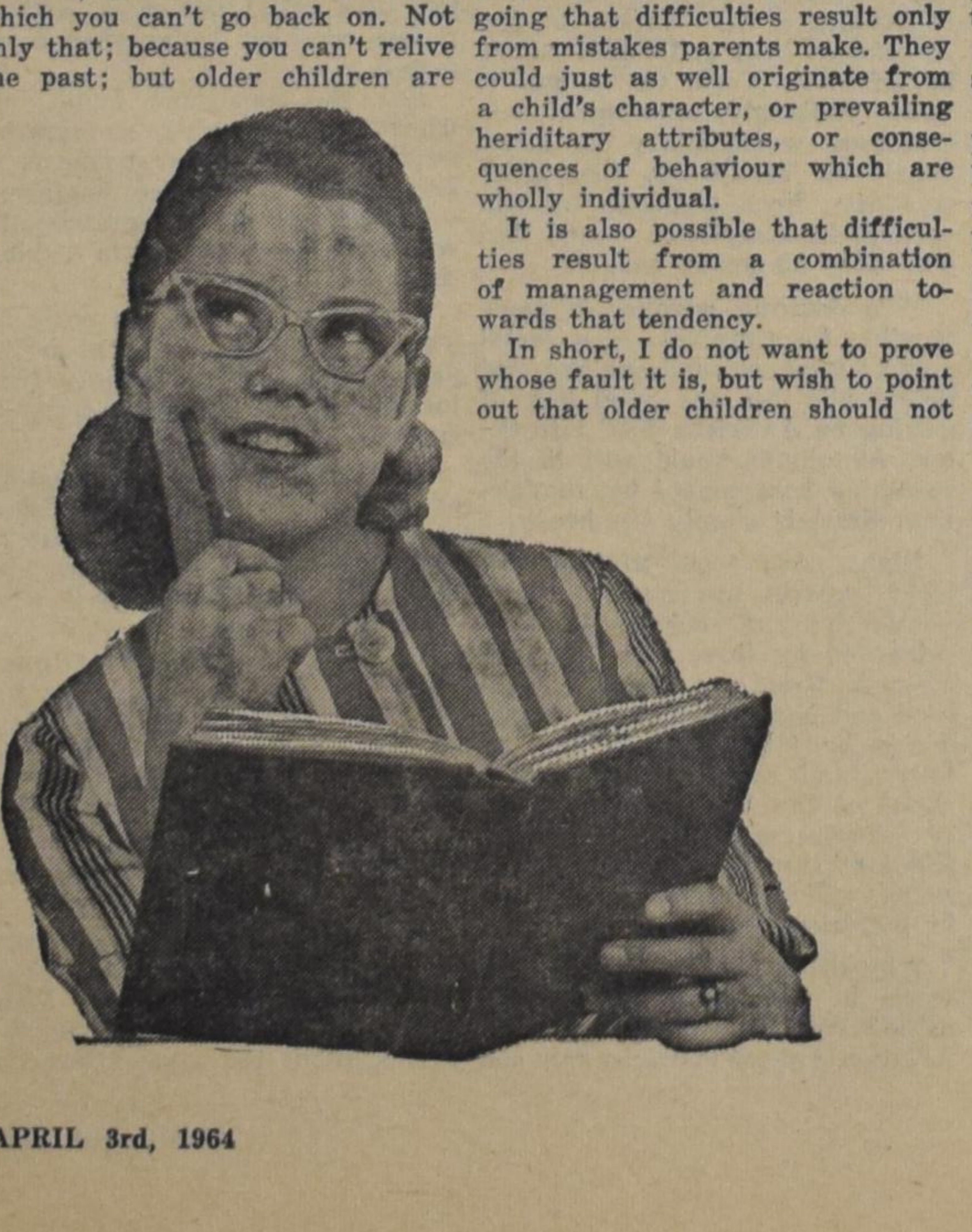

Of course, it is possible to say that over against older children you must assert yourself in such and such a manner. But parents must keep in mind one thing: there is one pedagogic rule which goes as follows; as the extent and the intensity of the differentiation grows, the accepted rule loses in significance.

This may sound complicated, but I will try to explain in everyday language what this means. "Differentiation" is as the word implies, a difference. The differentiations are the different forms of life as they appear to us. As these differences grow in extent, this means as much as to say, as they grow in number, and as each difference in itself grows larger, and exercises more influence in life, according to that, special measures will have to be taken. That's why we say, that the value of the accepted rule is diminished in this case, diminished for the practice of educating.

Not only the extent of the differences grow as the child becomes older, but also the intensity. This as much as to say: the special differences make themselves felt, they press themselves on with greater might, they present themselves more irresistibly.

But now you will have felt also that it becomes more difficult to lay down certain rules, whereby you really help parents in the practice of bringing up their children.

Most of the conflicts and difficulties mothers have with their older children are a result of one of the following reasons:

Some parents cannot possibly understand what it means, that a child grows up, and that their education must be so, that at about 20 years of age that child can stand on his own two feet.

That a fourteen year old boy wishes to make his own decisions in some things, is not his wanting to be a smart-alecky, but it is the wisdom of God, who prepares him for his life, in which he himself will be wholly responsible. Bringing up children means: letting them go more and more. Most parents do not understand it, and because of that conflicts arise.

Secondly, children have different characters. A mother may not wish to mold her daughter to her own likeness and image, because the girl must later become whatever she is best suited for. That is why it is wrong that one of mother's daughters, who is more her ideal, should be held as an example to a daughter, who does not suit her quite as well. If both girls are normal they will dislike it intensely. Parents must understand that their children differ, and that they should be treated according to their character, their tendencies and needs.

Thirdly, children between 12 and 18 years of age definitely do love their parents, although they feel the need to experience their own personality. As they get the chance to do the latter, they will want to show the first. But they show it in their particular way. Some teenagers caress mother's cheek, others would not do that, but buy mother flowers or the like

from their allowance. Or they go all out to buy mother or father something extra special for their birthday. Some do neither one or the other, but will put a brother or sister in their place if they feel they are a hindrance to mother. And others show their love by teasing mother about her vanity, but deep down they are proud of her.

And lastly, some children, no matter how odd it may sound, show their affection by taking on a critical attitude. This may hurt very much at times, but it is their way of showing their affection. There are mothers like that also, they love their children, and request perfection from them. As a result they are always harping about the least little thing.

Older children especially are like that, they have idealized mother to such an extent, that they continually make comments, mother's behaviour is criticized and mother's words are weighed as if they were gold. Mother may think: "this child doesn't love me", but in fact it could mean she feels a very close tie towards her. If mother goes against this type of attitude it will only mean separation.

There are, of course, other circumstances which make a child difficult. These can be brought back to mistakes made earlier in life. A cold or a weak attitude in childhood will show when the child has reached the teenage years.

I wish to make one comment. Few parents have the gift to treat their children as friends. They cannot forget they are parents, and consequently, stand above their children.

If a 17 or 18 year old girl comes into contact with members of the opposite sex, she must not have the feeling: "I had better not tell father and mother about it, because they probably won't approve." It should be that the girl goes to her mother first to talk about it. A mother must not be afraid when her daughter falls in love, or when her son is particularly interested in a certain girl.

If in such circumstances a contrast originates, or if there is a feeling enmity and the conflict grows, then a pedagogic influence is next to impossible.

Here also wisdom and love are leaders for a correct behaviour.

Going to the Grounds

He rode on gray, billowy clouds,
not seeing the parched plains below.
He galloped past a butte
which rose sharply as an arrow,
its base gradually changing color from red,
to red-pink,
pink,
pink-white,
and finally an ivory white peak.
White-tufted mesquite dappled the clouds.
His coarse black hair,
holding two long white feathers,
danced in the wind.
Green beads tapped on his chest.
Wrapped in his tawny blanket,
he urged his mount on,
a spirited, turquoise-colored pony.
On through the sky he rode.
No more hunting the bison without success, he thought.
No more planting the yellow corn that refused to grow.
No more wars that stole the lives of strong young men.
There game would be plentiful.
There brother would hunt with brother.
There the ground gladly yielded its fruit.
There would be peace.
Time meant nothing to him now.
He would live forever,
in the land of the sun.
Yet he must hurry.
After all,
the braves were awaiting him,
and he was
going to the grounds.

hugh cook
feb. '62

GOING TO THE GROUNDS

The poet is a young Canadian, a student at Calvin College. In this poem the death of an Indian is described. It is a free verse and resembles an impressionistic painting.

Poetically it has many good points. You see the Indian climbing up on his pony in a gamma of colours: red, red-pink, pink, pink-white and, finally, ivory white. Well done is also the contrasts between "no more" and "there".

The poem gives us a good insight in the world of the hereafter according to the Indian pagan theology. No criticism is offered. The poet sympathizes, he does not evangelize. Yet, even so, it may suggest to the listener some other peace, one "which passeth all understanding."

R. Kooistra

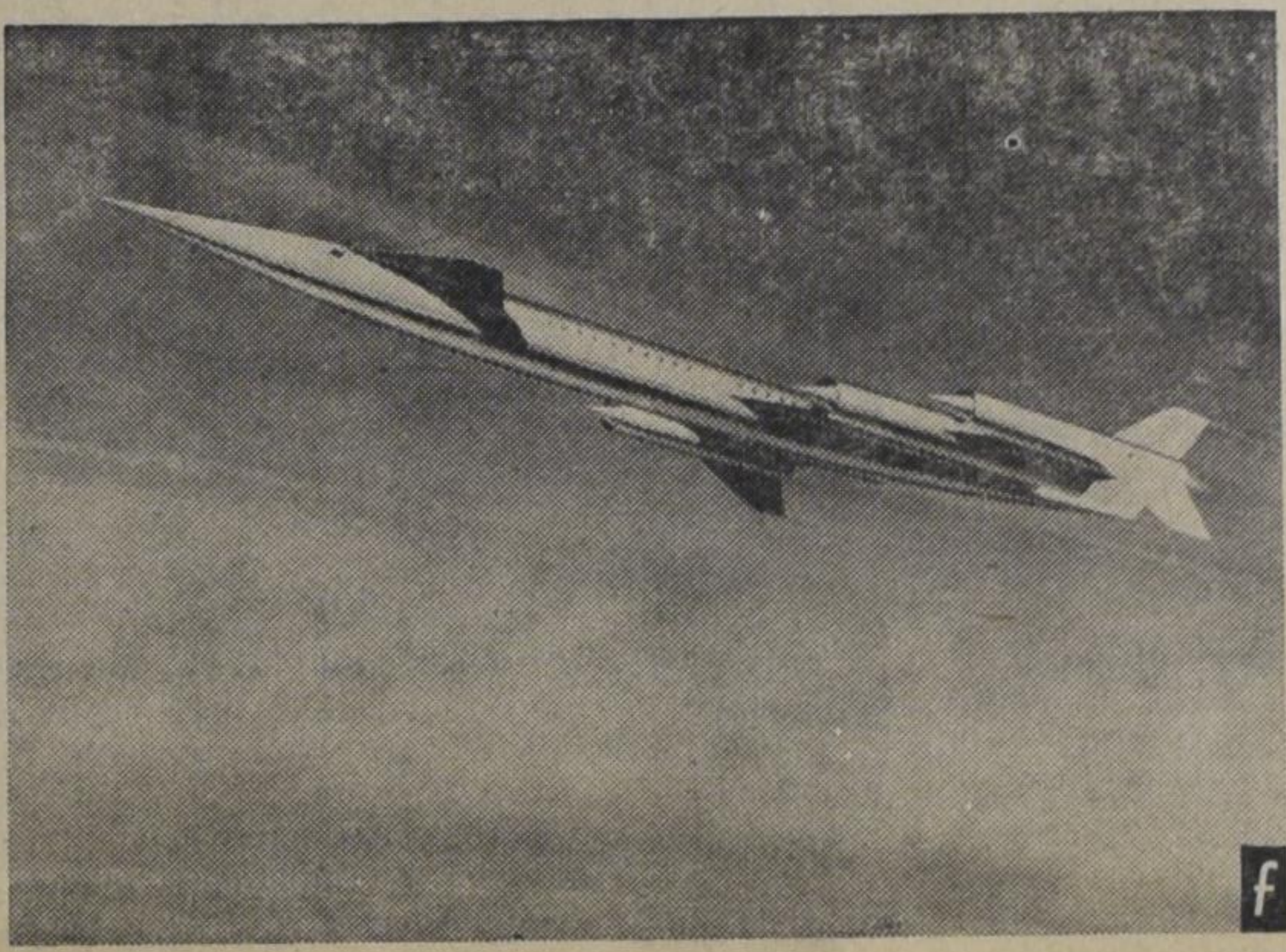

SKIN TEMPERATURE - 500°F

As friction heats the outer skin of America's SST (supersonic transport) to 500 degrees Fahrenheit, the passenger inside will relax, cool and comfortable.

At 70 degrees they'll enjoy dinner as the transport thrusts through the air, coast-to-coast, at upwards of 2,000 miles an hour.

Carrying 225 passengers, the airplane would accomplish, via time changes, the strange task of landing a New Yorker in Los Angeles an hour and a half before he left New York. Or, to put it more strikingly, one supersonic transport would carry as many people as 71 DC-3's. The DC-3 was the first airplane to win commercial acceptance — and that was only 30 years ago.

This dazzling advance is made possible by titanium — a metal now 14 years old and one groomed specifically for the vital job of getting an American SST into the air. Aluminum would wilt in the scorching heat caused by air friction. Steel is simply too heavy.

Right now, some 210 government experts are studying proposals for just such an airplane submitted by three big American aircraft firms — Boeing, Lockheed and North American. They'll decide by May 1 which path to follow, and will probably have a model of the selected plane built. If all goes well, it's likely that flight at three times the speed of sound will be an everyday fact in less than 10 years.

Why should such tremendous advance in technology rest on one metal? Well, according to Federal Aviation Agency officials, only one metal seems to combine all the virtues needed for the job.

Titanium weighs half as much as steel, but is just as strong. It is also immune to corrosion. What's more, titanium is able to retain its properties when the temperature gets really hot — up to 1000°F — or really cold — down to 423°F below zero.

Titanium is also better able to take heavy vibrations and twisting than other materials, and it resists cracking better than most metals.

But the important quality is what engineers call strength-to-weight ratio — how strong is it per pound? Aerospace engineers say they'll "sell their grandmothers for 10 pounds saved in a thing that flies."

Cost of titanium is no obstacle. The price has fallen by about 70 percent since titanium was first introduced, and the price trend is still downward.

Further, costs of constructing and welding titanium into finished assemblies are amazingly close to aluminum costs, and often less than the costs encountered with competitive steels.

To bring the coasts of the United States only 90 minutes apart for the typical man in the street, is a venture that opens entire new worlds. In 1789 — the year the element titanium was first discovered in its natural form — it took two days to get from New York to Philadelphia.

With the new SST, a businessman could leave the East Coast at 5 p.m. and arrive on the West Coast in time to return on the 5 p.m. flight the same afternoon.

THE RIGHT TO KEEP SILENT

Seldom does anyone put such a heavy finger squarely on the public pulse as did Ontario's Attorney General Frederick M. Cass when, in the third week of March, he introduced an amendment to the Police Act. From the Globe and Mail the bill elicited a front page editorial. It immediately prompted university students to picket Queen's Park until they got an audience with Premier John Robarts. The proposed legislation raised such heated reaction that the Government hastened to withdraw the amendment. The bloodpressure of the entire Province rose noticeably and the Attorney General soon handed in his resignation.

The amendment would have given the Ontario Police Commission greatly increased powers in its war against crime. The proposals were introduced at the same time as Judge Bruce J. S. Macdonald's long awaited report on crime appeared. The Attorney General said the new measures, which in effect would make the Police Commission a super court, were necessary to deal adequately with the inroads of crime into Ontario.

The hotly disputed section 14 reads in part as follows.

> The Commission has all the powers to enforce the attendance of witnesses and to compel them to give evidence and produce documents and things as is invested in any court in civil cases. Where a person, being present at an inquiry and being required by the Commission to give evidence,
>
> (a) refuses to be sworn;
>
> (b) having been sworn, refuses to answer the questions that are put to him;
>
> (c) fails to produce any writings that he is required to produce; or
>
> (d) refuses to sign his deposition, without offering a reasonable excuse for his failure or refusal, the Commission may, by warrant, commit the person to prison for a period not exceeding eight clear days.

The eye of the tempest which this proposed legislation brewed can be pinpointed in the threatened deprivation of human right, especially the right to remain silent upon being questioned. No man should be forced to give testimony if he does not want to! Surely no police commission has the right to compel people to testify and produce documents and things in camera (in private)!

Said the Attorney General, "Unless the Police Commission takes drastic action, any investigation will be as abortive as previous ones. While this one makes good reading material (the report of Judge Macdonald) it doesn't give us anything to go on. The rights of a few individuals may have to be overridden for the public good."

Responded The Globe and Mail, "This legislation is supposed to be directed against organized crime. In fact, it is directed against every man and woman in this province. Attorney General Frederick M. Cass says of it, "The rights, which belong to every individual, ARE the public good. Overridden for one man, they are overridden for all. Where, then, is 'the public good'?"

Section 14, now destined for the wastebasket, speaks clearly of the difficulty the police have to combat crime. It speaks even more fluently of the misuse which suspects make of the right to be silent. We may believe this legislation was born of long frustration and deep desperation. It was sincerely thought that this was the only way to meet the escapism of silence and maintain justice in the state.

It is even more plain that people are more incensed about the abridgments of human rights than about crime. Better a society which is being permeated and to an ever greater degree controlled by crime syndicates than a police state! Better to pay fees to racketeers and let honest businessmen declare bankruptcy than have those susspected of crime compelled to testify to a police commission.

We may presume that the public really would not need to fear greatly the action of a police commission which was sincerely determined to root out crime. To give the Commission these rights at the present time would undoubtedly be for the general public good and to the overriding of only a relatively very few individuals' 'rights'. But in the hands of a police state with other aims it could become a terrible weapon for oppression. This the public saw at a glance. The recollections of war time tyranny is still fresh in many minds. The suppression of opinion in Communist countries today is well known. Great is the protest in western countries against the abridgement of rights in South Africa. To deprive the individual of his rights is for many an unpardonable sin.

Let us all agree that the rights of the citizens must be maintained. The task of civil rulers is to maintain justice in society. This can be done only when human rights are respected and protected against unjust use of power.

But does this give the person the blanket right to be silent? Must he be protected against any and all incrimination which his own testimony may bring upon himself? The right to remain silent affords greatest security to the one who has something to hide. In a normal law-regulated society therefore it abets the criminal more than anyone else. It often stymies justice. It threatens the deep erosion of human rights and freedoms. A police state is surely a great evil; but a society ruled largely by crime syndicates is no less an evil. If the withdrawal of the offensive sections of the proposed amendment to the Police Act protects individual human rights on the one score, it makes the danger of losing these rights greater on the other score.

The Attorney General sought for a way in which justice could be maintained and the public good might be promoted. He has fallen victim to these strivings. While seeking to prevent crime he did not provide adequate safeguards to private human rights. But his motive was laudable. It would be tragic if the result of the entire episode is to discourage any further attempts to advance justice by controlling and eradicating crime. This, we fear, may be the saddest effect of the whole affair. Mr. Cass leaves with much work undone.

There is urgent need for legislation which, while not unduly depriving citizens of their true rights, does permit the government to perform its rightful God-given task: maintain justice in society. This means that under carefully formulated conditions the government in its war against crime should be accorded the power to require people to testify. The danger of a police state must be avoided by all means. The needed legislation therefore should guard against misuse of this right by the government.

The recent reaction of the people shows that they are hypersensitive toward the abridgement of their individual freedoms. It shows just as clearly that, to maintain this freedom, they may be willing to impede seriously the government's attempts to maintain social justice by being a terror to crime. Justice demands that we stress neither one at the expense of the other.

The recent debacle in Queens Park does not discharge the government of finding suitable means of promoting social justice. This must still be done, but not at the expense of losing man's basic freedoms. We who love justice and liberty look for legislation which will provide liberty and justice for all. The public good and individual rights need not clash; actually, they will enhance each other where the laws of the land are properly formulated.

The citizen has no right to impede justice by refusing to testify. And government officials have no right to require testimony unless the individuals' just rights are safeguarded.

Dr. P. G. Schrotenboer.

THE BOOK THAT YOU SHOULD READ

☆

PEACE SHALL DESTROY MANY

by Rudy Henry Wiebe.
McClelland and Steward Ltd.
1962.

Reviewed by
Bernice Schrotenboer.

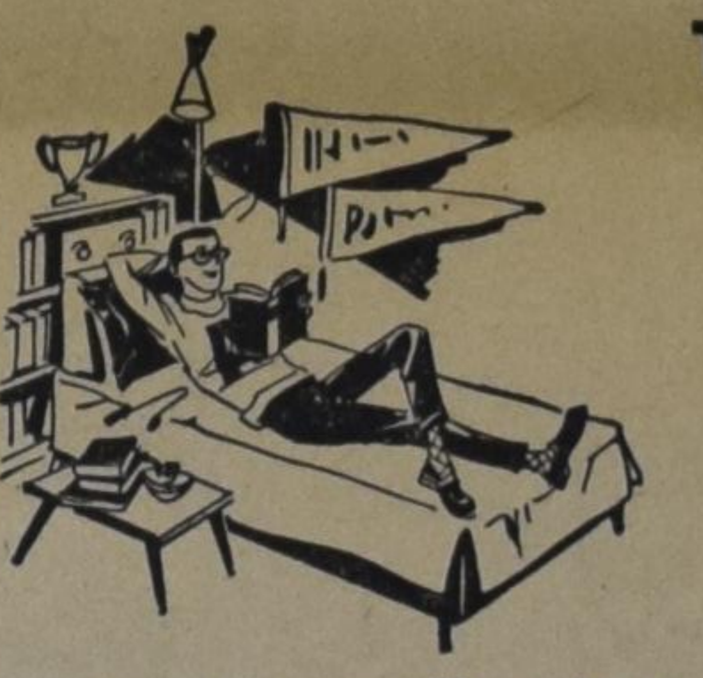

Peace Shall Destroy Many is a novel written by a young Mennonite theologian about the Mennonites who were living in Saskatchewan during the Second World War. Mennonite doctrines differ from ours in many respects; yet upon reading the book I was often reminded of certain Dutch immigrants and their tenacious adherence to mores and traditions. When customs become revered as Biblical laws, problems arise.

The hero of the novel is Thom Wiens, a boy eligible for call into military service. But! Mennonites believe that all physical resistance is wicked. The Mennonite teacher in the local school posed the question whether it was right for other Canadians to fight the Germans so that among other benefits the Mennonites could enjoy religious liberty. Furthermore, could active participation by the Mennonites shorten the war so that many deaths might be prevented? Such problems troubled young Thom, whose mind was constantly active with philosophical and religious thoughts.

After the teacher left the community, Thom took over his mission Sunday School class consisting mostly of Indians and breeds living on the fringes of the Mennonite settlement. Mennonite traditions hindered and finally blocked his work. If he should gain converts — and what evangelist doesn't pray to gain them? — what would he do? The services and meetings in the church were in German, of course. There would be no place for an Indian convert in a Mennonite church.

To complicate matters further, conversions or even contact with the breeds might eventually lead to intermarriage, thus adulterating the pure blood of the Mennonite strain.

Deacon Block "held the church community solidly on the path of their fathers." To quote from the jacket of the book, the settlement in Saskatchewan was "separated from the worldly influences which bother many other Mennonite churches." The deacon had arrived in Canada before the other immi-

grants and had helped each family settle and become established. "It was at his insistence that they had bought out the English, despite the deeper debt it forced upon them. There were only four breed families left and the Mennonite debt was almost liquidated because of high war prices."

The deacon was disturbed by modern ideas that seemed to intrude here and there. In the end his world came crashing down and he was crushed when his children whom he had always held up as examples — proof of the practical efficacy of his ideas — succumbed to those very temptations.

Rudy Henry Wiebe was born in Saskatchewan in 1934. He is a graduate of Alberta. At the present time he lives in Winnipeg and is the editor of a religious periodical. Although he has achieved success as a writer of short stories, this is his first novel.

I agree with the person who said that it is a book that will appeal to all and upset many. I strongly urge you to read it.

New Communications System

A new message system by which travelling people can be reached wherever they are, has been devised in the Netherlands. Its name is "Semaphone" and its costs are far below those for a mobile radio telephone. The range of the semaphone is substantially larger than the range of a mobile telephone.

With a capacity of 50,000 connections the semaphone system will be put into operation next September. More than 1,000 firms and private persons have already subscribed. Especially interested are doctors, journalists and others who, owing to the nature of their jobs, often cannot be reached. The semaphone receiver set easily can be installed in a car.

The system causes a combination of three signal lamps to light up on the semaphone receiver set. By using a prearranged code the subscriber at the receiving end knows what message a certain combination of signal lamps conveys. (For instance: "GET IN TOUCH WITH" . . .). With these three signal lamps six combinations are possible which means that six different prearranged messages can be transmitted.

The new system is a result of a combined effort of the Philips Telecommunications Industry, Huizen (The Netherlands) and the Netherlands State Postal, Telegraph and Telephone Services. Interest in the Dutch-designed semaphone system is international. The apparatus will be demonstrated this spring during the European Conference of Postal and Telecommunications Services in Switzerland.

West Coast fishermen hoist their purse seine net aboard off San Juan, B.C. Exports of chilled salmon by air-freight and new freeze drying will open new markets for fish.

British Columbia's Mod

Canada's Pacifi

Ten thousand fishing boats, large and small, are reaping an ever-richer harvest off the scenic shores of British Columbia. Doubling in value over the past few years, the province's $90,000,000 fish industry exports half its products, accounts for 25 per cent of Canada's foreign exchange earnings from sea and lake. While world population growth and economic development boost the demand for fish, overall market competition remains stiff among fish-producing nations. Answering this challenge, British Columbian fish processors are stepping up already high standards of efficiency, hygiene and food quality. In experimental laboratories and research institutes, ashore and afloat, increased standards of purity and new techniques of processing are evolving. In Europe, Asia, Australasia and the Americas, B.C. salmon, halibut and other fish continue to hold a high place in the international fish market, maintain a standard renowned for nearly 100 years.

NATIONAL FILM BOARD PHOTOSTORY

Salmon are unloade
couver. Five specie

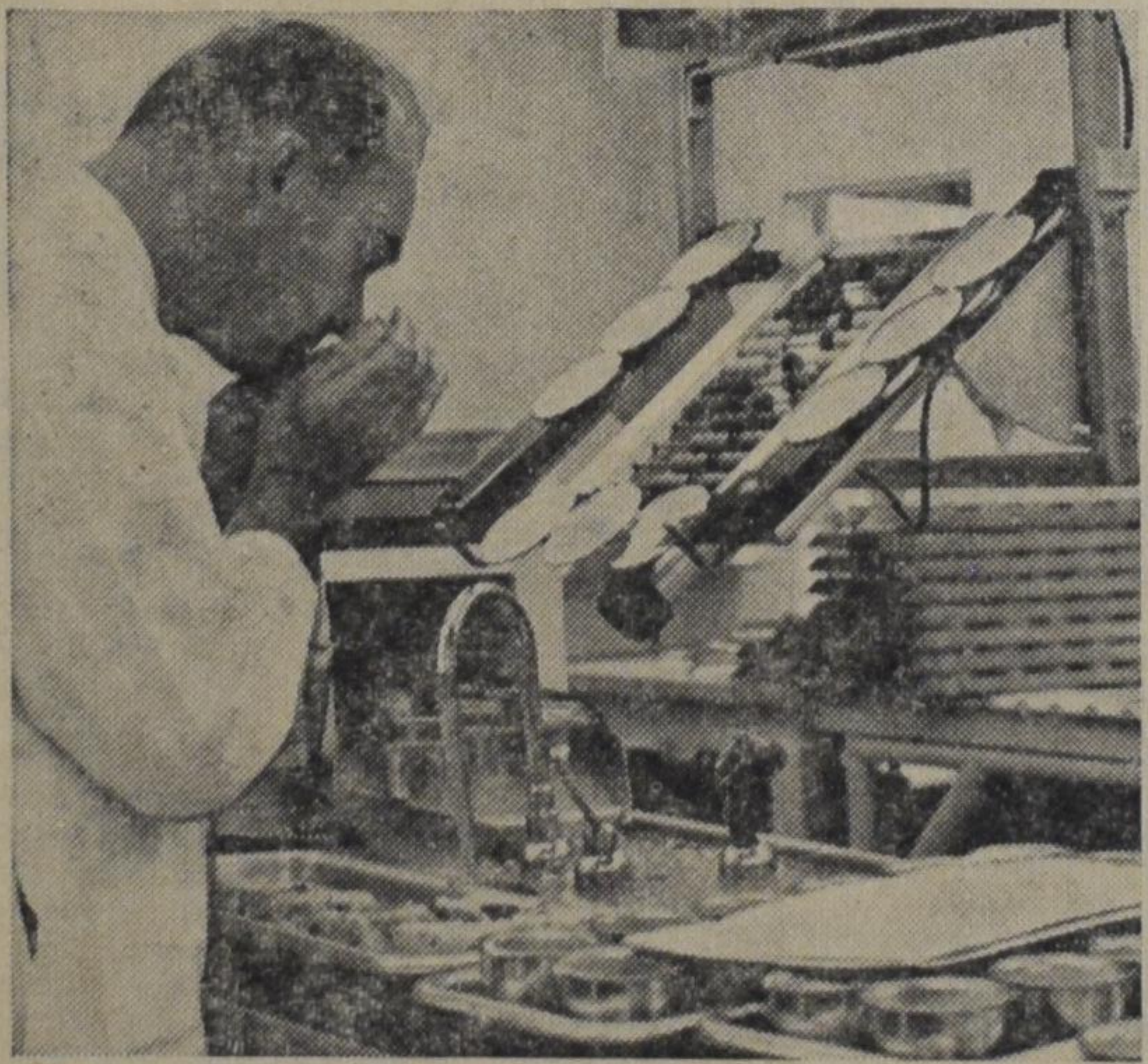

Fisheries research technician closely examines canned salmon as part of testing procedure to check purity.

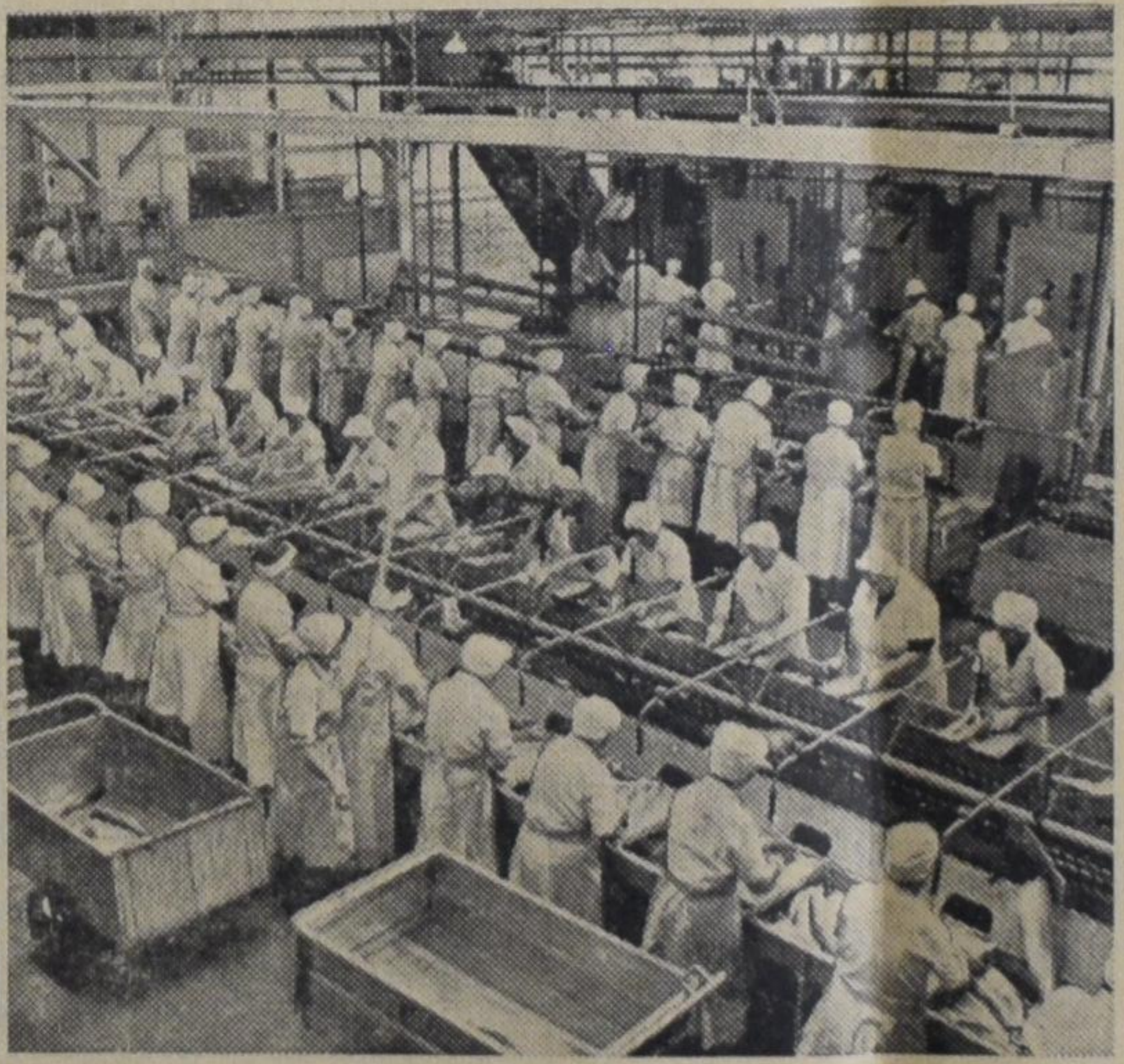

Salmon are cleaned by women workers in large fish cannery at Steveston, B.C.

Government testin
to all fish products

British Columbia's Modern Fisheries Grow in Value

Canada's Pacific Coast Catch Goes Worldwide

ts of

Ten thousand fishing boats, large and small, are reaping an ever-richer harvest off the scenic shores of British Columbia. Doubling in value over the past few years, the province's $90,000,000 fish industry exports half its products, accounts for 25 per cent of Canada's foreign exchange earnings from sea and lake. While world population growth and economic development boost the demand for fish, overall market competition remains stiff among fish-producing nations. Answering this challenge, British Columbian fish processors are stepping up already high standards of efficiency, hygiene and food quality. In experimental laboratories and research institutes, ashore and afloat, increased standards of purity and new techniques of processing are evolving. In Europe, Asia, Australasia and the Americas, B.C. salmon, halibut and other fish continue to hold a high place in the international fish market, maintain a standard renowned for nearly 100 years.

NATIONAL FILM BOARD PHOTOSTORY

Salmon are unloaded from pressure-tank packer ship, Vancouver. Five species of Pacific salmon — sockeye, spring, coho, pink and chum — account for 70 per cent of value of province's annual fish harvest.

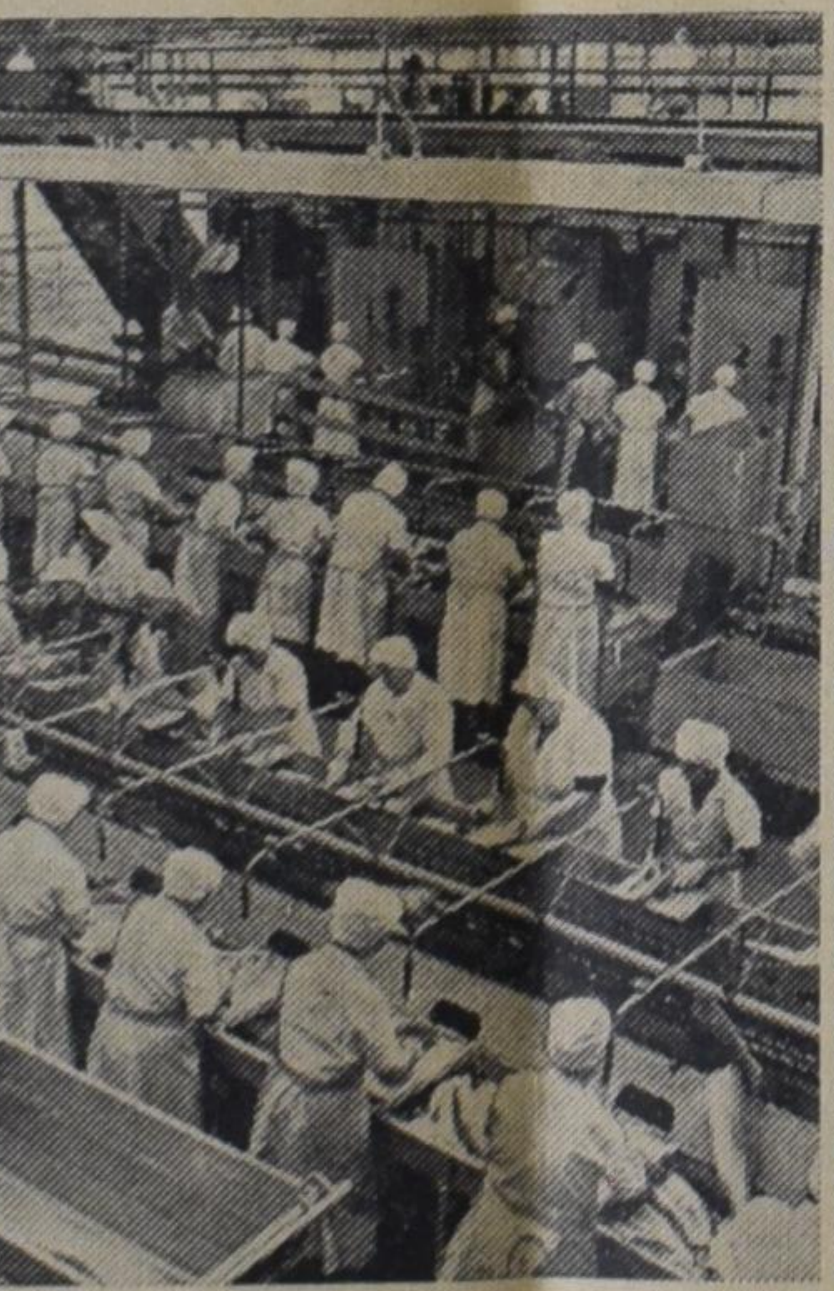

y women workers in large fish can-

.

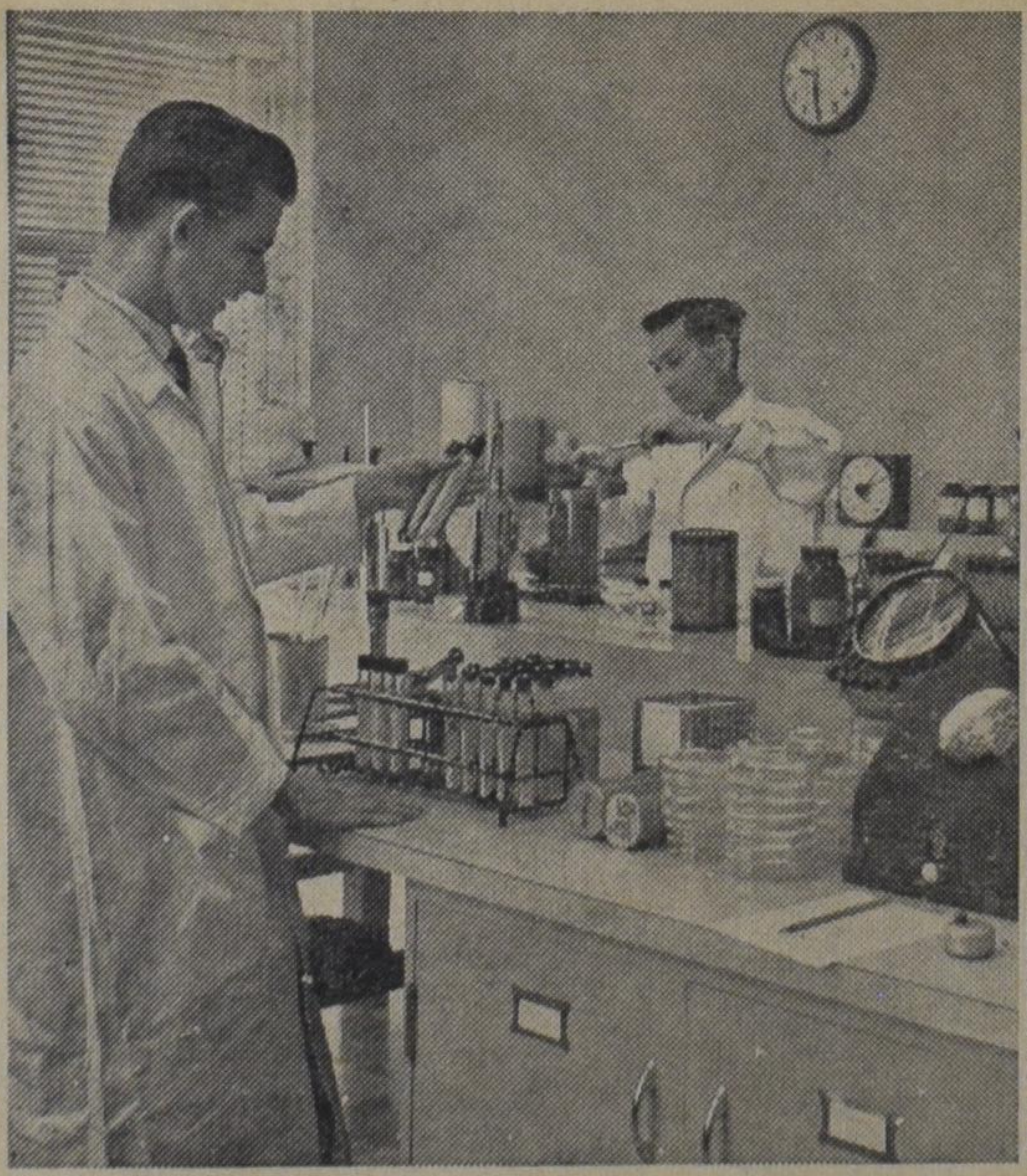

Government testing laboratories, above, give careful check to all fish products to ensure highest quality.

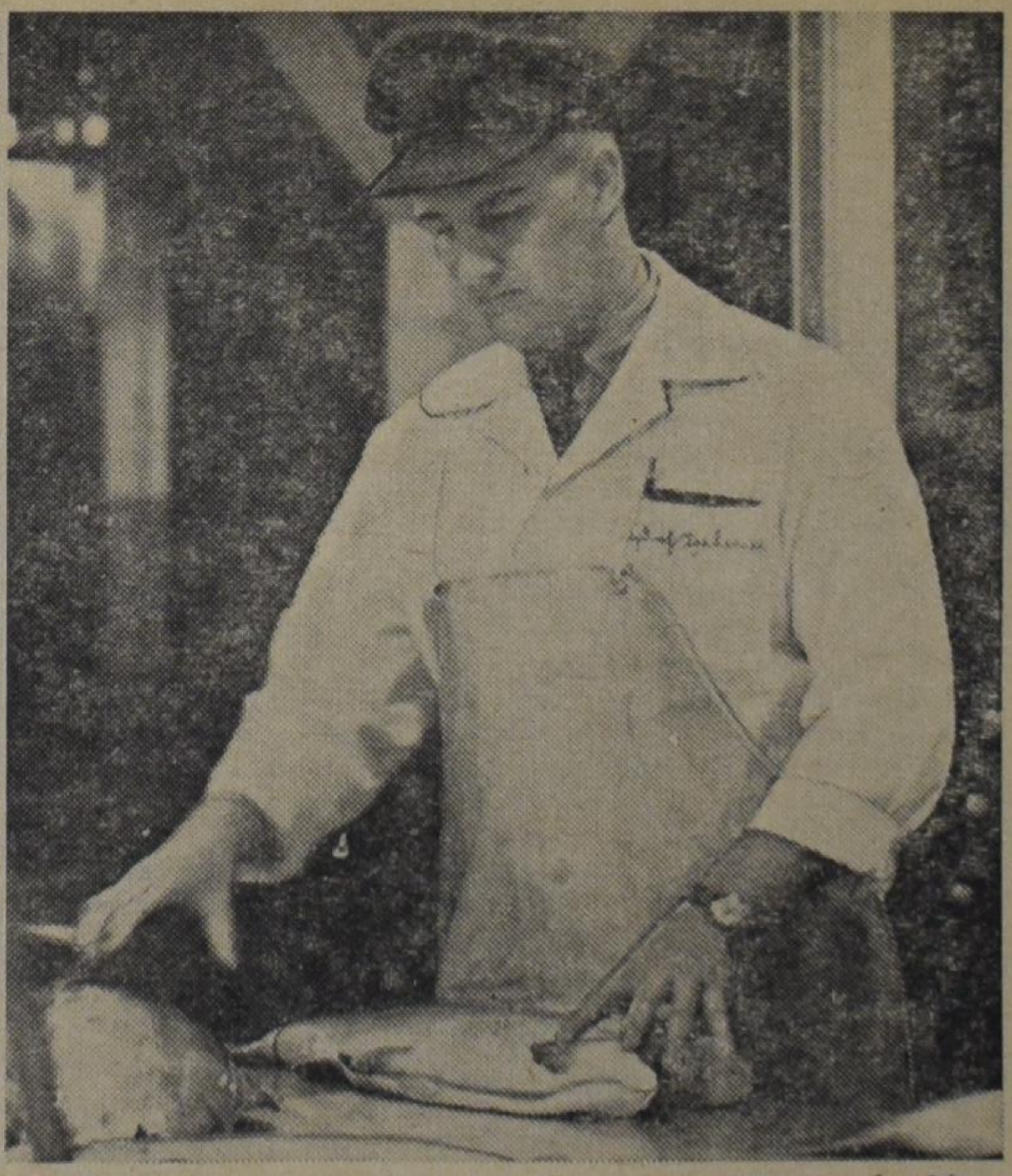

Fisheries inspector gives government stamp to freshly-cleaned fish, Vancouver, B.C.

Dr. P. Y. DE JONG Rev. F. GUILLAUME
Dr. R. KOOISTRA Dr. P. G. SCHROTENBOER

SERIES OF OUTLINES ABOUT THE GOSPEL OF MARK

No. 27

THE KING IS REJECTED (and Peter denies)

Mark 14:53-72

BACKGROUND NOTES

The closer the evangelists come to the end of Christ's life of suffering, the greater do they detail the course of events. The increase in detail continues right into the last week. Scripture tells us more of Jesus' last day on earth before His death than of any other day.

We may conclude the events which lead to and surrounding the death of our Saviour are incomparably important. Here the lines of revelation meet. To this the prophets had given witness; of this the apostles would later speak when they filled Jerusalem with their teaching. Paul would sum up his gospel as the message of Jesus Christ and Him crucified. The cross has rightly become the symbol of Christianity.

Because of the abundance of detail, it will be necessary here, even more than in previous studies in the Gospel of Mark, to consult all the accounts which the four gospel writers give. At no other place is a harmony of the gospels needed more than right here.

Even more important than the carefulness with which we study the details leading to the death of Christ, is the attitude of heart with which we approach this holy of holies of God's revelation. Here surely we must tremble with godly fear, for we set foot upon holy ground. Here God is showing the unsearchable riches of His love for wretched sinners in putting His own Son to grief. Speaking of the study of the events in Gethsemane and in Jerusalem on the last day of His passion, G. Campbell Morgan wrote, "Reverently we followed Him into the Garden of Gethsemane, leaving eight disciples at the entrance; and three further on, but still far removed from the place of His loneliness. We saw Him in communion and cooperation with His Father, in the experience of unfathomable mystery. — We are now to consider the last events of that dark betrayal night. The paragraph pulsates with pain, and throbs with fear and unrest."

If we seek to explain the suffering of Jesus without ourselves becoming deeply envolved in response-love for the Lord, we shall woefully fail to understand what happened and cannot truly tell its meaning.

The rejection of Christ, the Messiah-King, was accompanied by the denial of Peter. Here too it will be necessary to consult the parallel passages in all four gospels. On the accounts of the denials, A. T. Robertson writes, "Each of the four Gospels records three denials; but the details differ considerably, as must always be the case where in each narrative a few facts are selected out of many sayings and doings. — If Peter's denials ran through all three (stages of the Jewish trial) and Luke says in verse 59 that there was an hour between his second and third denials, then no one of the four gospels could give each of the denials precisely at the time of its occurrence; and so each Gospel merely throws them together, as in another way we here bring them together in one section."

With care and with reverence make an explanation in your essay of the rejection of the Christ and the denial of Peter.

THE OUTLINE

1. **Rejected by Israel's officials (53-65)**

There were six stages in the trial of Jesus: two before dawn and four early on Friday. The first was before Annas and was a preliminary hearing to find an accusation. The second was before Caiaphas for the same reason. It is this which Mark records in some detail. But since a lawful session had to be held during the day, a third stage took place about right after dawn. Then followed the three parts of the civil trial: before Pilate, before Herod and again before Pilate.

A. **The false witnesses (55-59).**

What was the purpose of the witnesses? What does this show of the motive of the Jewish leaders? Indicate how this proves that Jesus was completely prejudged. After he was judged and rejected in the hearts of the officials, all that remained was to make it official.

Show how the charge concerning the destruction of the temple was a lying wharping of the truth. As Tennyson wrote,

A lie that is all a lie, may be met with and
fought outright;
But a lie that is partly the truth, is harder
matter to fight.

Truth was that Jesus had spoken of the destruction of the temple. The lie was that He would destroy it. The sinister charge was that He would profane the Holy Place; fact was, He purified it. Not He, but the leaders would destroy it. Show from a study of 15:29 and Acts 6:14 that the Jews did not forget what Jesus said about the temple.

May we say that it was pure deviltry to change Jesus' construction (I will build it up) into destruction (I will destroy this temple)? Who were the real temple culprits?

B. **The rejection of truth under oath (60-65).**

Jesus showed His kingliness first by retaining an august and dignified silence and then by opening His mouth in profound and pregnant speech. His silence in the face of the false witesses condemned them. Even the high priest tacitly admitted this. The accusations did not deserve an answer. Why?

His reply to the oathbinding adjuration of Caiaphas showed that he recognized the authority of the High Priest who was authorized to administer the oath (Numbers 5:19). May we say that God through His representative was asking Jesus to respond? Did Jesus here have any right to remain silent? Why not?

That Jesus was really in charge of the proceedings, in spite of his bonds, is seen in His forcing this question. On this claim He would be condemned. Here the issue would be clearly drawn: Jesus claimed under oath that He is the Son of God. Now, is this true or false? The spontaneous response of the high priest and the entire council showed that, even as in their hearts they hated Him, so in their trial they outright rejected this claim. Really, as far as this claim to divine sonship was concerned, they said in effect before taking it over: discussion is adjourned. "What need have we of witness?" Show that the greatest wrong here was the rejection of the witness of Christ.

The reply of Jesus again brought his claim to be king into the open. Show how the expression sitting at the right hand of power and coming on the clouds of heaven declare His regal posture and position.

2. **Peter's denial (55, 66-72).**

There was no love for Jesus in the council chamber. There was much love for Jesus in Peter. He had showed that many times, even as recently as in the garden when he tried to cleave in two the head of Malchus. Now too: he followed Jesus at the danger of his life. He really tried to carry out his promise: "though all deny thee, yet will not I."

Trace the three denials of Peter. Note the sharp contrast between the calmness of Jesus and the desperate, last-ditch cursing of Peter. Was Peter very clever at lying, or was he so unused to it that his very denial showed he was not telling the truth?

Peter trusted too much in his own love for the Lord. He also wanted to assist the Lord. But the record shows that this great man, one of the great pillars of the church, could not do one small thing to help Jesus in His work or redemption. The harder Peter tried to help, the more suffering he caused Christ.

That look of Jesus! Eloquently it spoke of Jesus' concern for Peter, even in His hour of deepest suffering. This should convince us that the Lord is never so busy with work for His people in general that He is unable to give all the attention one of the wayward requires. How does the story of Jesus and Peter show the truth of the song:

"Thy love to me O Christ,
Thy love to me,
Not mine to Thee I plead
Not mine to Thee.

Weekly X-Word Puzzle

ACROSS
1. Enclosure
5. A secondary rule
10. Mountains: So. Am.
12. Slack
13. Tea biscuit
14. External
15. Ever: poet.
16. Solemn promise
18. So: Scot.
19. A quill feather
21. Previously
24. Part of a book
28. Levels
29. Striped, cat-like animal
30. Requirement
31. Large ship
32. Drawing room
34. Type measures
37. Good friend
38. Antlered animal
41. Lively dance
43. Ancient language
45. Serious
46. Cigarette: sl.
47. Leaf of the calyx
48. Afresh

DOWN
1. Packing box
2. At one time
3. Fragrance
4. Writing implement
5. Opened, as a flower
6. Pronoun
7. City land areas
8. On the ocean
9. Part of "to be"
11. Cuts
17. Single unit
19. Village ice skating areas
20. Arrange in a line
21. Boy's nickname
22. Seth's mother
23. Charge for services
25. Self
26. Roman money
27. Small fish
29. Dwarfs: Teut. myth.
31. A wing
33. Stamp the foot fencing
34. Incites
35. Female horse
36. Strike
38. Boy's school: Eng.
39. Counterpart
40. Recognized
42. Eggs
44. Candlenut tree

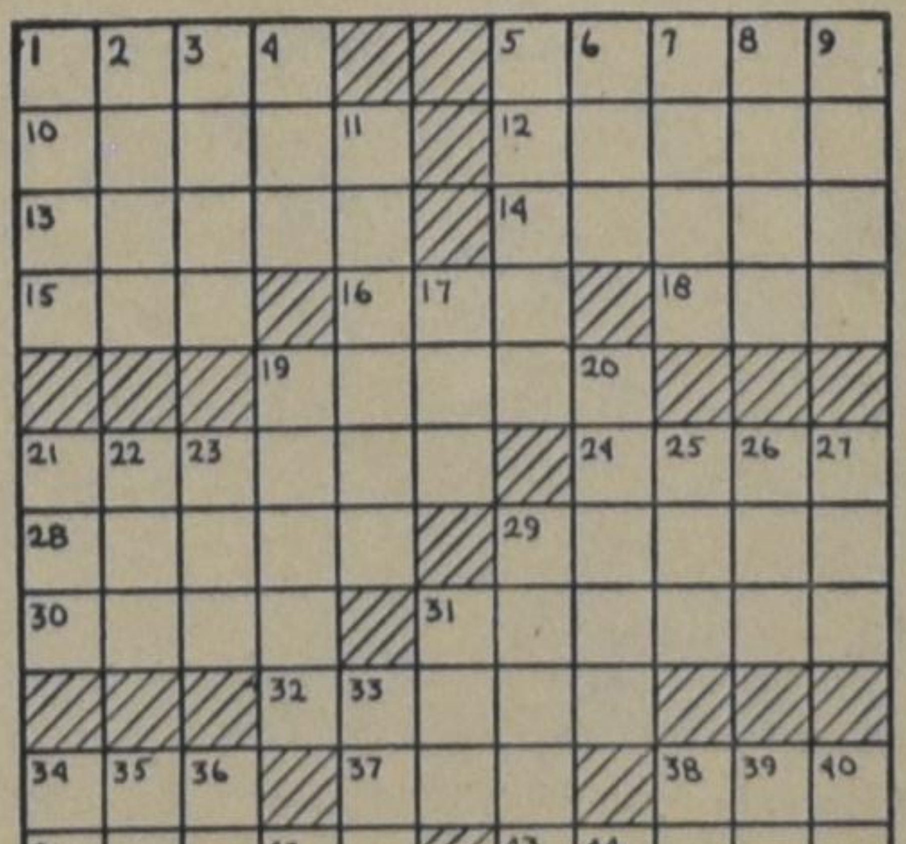

Root out of Dry Ground

BY ARGYE M. BRIGGS

(31)

"More likely what?" asked a drawing voice from the top of the smithy steps.

Jansie looked around to find Joe himself standing there, his light-blue eyes hard with laughter, his clothes dusty and worn looking in spite of their lingering air of jaunty expensiveness. "More likely what, Jansie?" he asked again, coolly. "What-a you figure I been doing?"

Jansie glared at him. "I don't know what you been doing, Joe Sanders," she answered coldly. "But I'll bet it ain't been working! What're you home for, anyway?"

"I just wanted to see my folks," Joe assured her, but his opaque eyes belied his words. "After all —" he looked about the kitchen. "Where's Chrissie?" he demanded.

Troubled fear flew across Jansie's eyes. "She's practicing to graduate, Joe," and her voice was almost pleading. "Don't you go ruining things for her now! Let her have her nice time."

And Joe's thin freckled face was unaccustomedly sober as he answered. "I ain't going to bother her, Jansie. Honest, I ain't."

There was an embarrassed silence among the four in the little room.

Joe broke it by clearing his throat noisily. "Well, I guess maybe I'd better tell you why I did come," he said, and drew up a chair to the kitchen table, pushed aside a plate and leaned his elbows on the scrubbed wood. "Sit down, Jansie."

Willie grunted and drew his plate out of Joe's way, and went on chewing. Jansie eased herself to a chair near the stove, and her dark eyes were wary.

"Listen Paw," Joe began without preliminary, "you leased the place yet?"

R. P. looked important. "No, I was just talking the other day to old man Hardeman, and he said the Western Oil and Gas Company'd asked him —"

"Yeah, yeah, I know." Joe's interruption was impatient. "But what I want to know, Paw, is has any oil company talked to you about a lease?"

With a sidelong glance at Jansie, R. P. answered cautiously, "Well, I ain't saying, Joe, —"

With an ominous quietness in her wizened face, Jansie stood up and shuffled across to stand in front of the old man. "You have leased the place, Paw!" she stated, rather than asked. "I can tell by the way you're a-hedging around. How much did you get for it?"

"Well, now —" R. P. refused to meet her eyes.

"When?" demanded Jansie, relentlessly. "When did you lease it?"

"Well, now — Saturday." R. P. squirmed as if the words were being literally wrung from his reluctant body. "Them fellers come by here and —"

Joe looked on, grinning.

"Where's that money?" demanded Jansie, coldly. "What have you done with that money?"

R. P. stubbornly refused to open his mouth, but his eyes would not meet the angry dark ones above him.

"You got it on you," Jansie decided grimly. "You give it to me!"

Alarm flew across R. P.'s face and he drew back from her, almost whimpering.

Willie picked up his plate and moved to the stove with it, out of range of the quarrel. Joe looked on and said nothing, but his eyes were quick with interest and amusement.

Jansie stood very still above the old man, one long hand held out in a commanding gesture.

"I — I been planning to buy me a few little things I want," R. P. said plaintively. "All my life I ain't had the things I've wanted and now —"

Contempt flew across Jansie's face, but she refused to make an answer. And presently, like a chastened child, R. P. drew out a small roll of bills.

Jansie took the money, and, under the interested gaze of her small audience, carefully counted it. "Ten, fifteen, twenty, forty, sixty, eighty, ninety, ninety-five, ninety-six, ninety-seven, ninety-eight, ninety-nine, ninety-nine fifty, ninety-nine sevety-five, a hundred." She turned a quick sharp glance on the old man. "Is this here all you got, Paw?" she asked.

R. P. nodded, his face sullen. "Yes, that's all. Ten dollars an acre."

Carefully, Jansie divided the money into five piles on the table. Then, turning to R. P., she pointed to the piles. "Now, there they are, all even," she told him. "Twenty dollars for you, Paw." She handed him the first small pile. "Twenty for Joe." Joe took his share with a glance of sardonic admiration for his half-sister. "Twenty for Willie." She picked up the silver quarter and handed it to the half-wit boy and added the rest of his money to her own pile. "Here, Willie, you can spend this on anything you want and I'll keep the rest of it for you." Willie took the quarter with a happy smile, and sat turning it in his hands, admiring its shine, and perfectly content. "And I," Jansie folded the rest of the bills between her long fingers, "I'll keep my share and Chrissie's and Willie's."

And then, as the three men sat looking at her, she added, "Willie's part can go to get him a new coat for cold weather, but Chrissie's and mine," she finished proudly, "is going to help send Chrissie to college next winter"

"College!" Joe looked completely dumbfounded. "Jansie, have you gone crazy? How could Chris go to college?"

Jansie faced him. "There ain't no reason why a girl like Chris shouldn't go to college!" she said defiantly. "She's as smart as they come, and this is a free country, I reckon!"

"School, school, school," R. P. grumbled discontentedly. "All I ever hear is school! Where's the money coming from, I'd like to know."

Jansie held her small, bent body as straight and as tall as she could. "It'll come," she announced grimly. "Chrissie can work and I make a little with my lace." And then, looking down at the small, tight roll in her hands, she added in a wondering tone, "Seems to me, it's already started coming!"

"Well!" Joe stood up, and his dusty boots were loud on the bare floor, "I guess I'll be going, now that I've got mine." He grinned across at Jansie. "Do you know, Jansie, I believe Sheb Jackson could take lessons from you."

Jansie glared at him. "And what do you mean by that, Joe Sanders?" she demanded.

Joe's light eyes were amused. "And you don't even take a chance of the pen, either!" he added, coolly.

For an instant, anger blazed in Jansie's dark eyes, then, as the significance of his words got through her, her face sobered.

She followed him to the door and down the smithy steps. "Joe," she called softly, as his tall frame was silhouetted against the night sky in the smithy doorway, "Joe, wait a minute —"

Joe paused and waited for her to come up with him. "Well," he looked down at her, "what is it?"

"Joe —" Jansie's voice was hesitant and troubled. "I'm worried about you! I don't know what it is you're a-doing, but if it's with Sheb Jackson, it's bound to be wrong and — dangerous!"

"Is that all you have to say?" Joe asked. "If it is, I'll be getting on." He turned away.

"No wait." One long hand went out to tug gently at his sleeve. "Look, Joe, I'm afraid I — I haven't done right by you — all these years! I've been so busy trying to get Chrissie raised right that I — I guess I didn't do the right part by you."

Joe smiled down through the dusk. "You mean, you didn't drag me down to get religion like you did Chrissie?" His voice was more gentle than his words. "It wouldn't have done any good. You can let your mind rest about that. You didn't get a chance at me soon enough!"

"No, that's not right," Jansie refused to be absolved so easily. "I knew, down inside me somewheres, that you was going wrong, Joey! But —" and her voice came quietly troubled through the dimness, "But I had such a long row to hoe, myself. I guess I just didn't worry about your life —"

Gently, Joe pried the worried fingers from his arm. "That's all right, Jansie," he said awkwardly. "You've done about the best you could. I'm just no good and never have been," and there was a perverted pride in his voice. "You've done a mighty good job on Chrissie. And you keep right on doing it, too, here —" and with a quick, dramatic gesture, he dug out the twenty that was his share of the lease money, "go on and send the kid to college! Maybe somebody in this bunch'll amount to something, after all —"

Jansie took the money with reluctant fingers. "But you'll be needing this," she said tentatively. "I got the idea that you was pretty well strapped, Joe —"

(To be continued.)

LET'S PLAY CHESS

Editor: Mr. C. Hess.

FIRST SERIES OF PROBLEMS IN APRIL

No. 104

Author: A. F. Mackenzie

Black: 1 piece

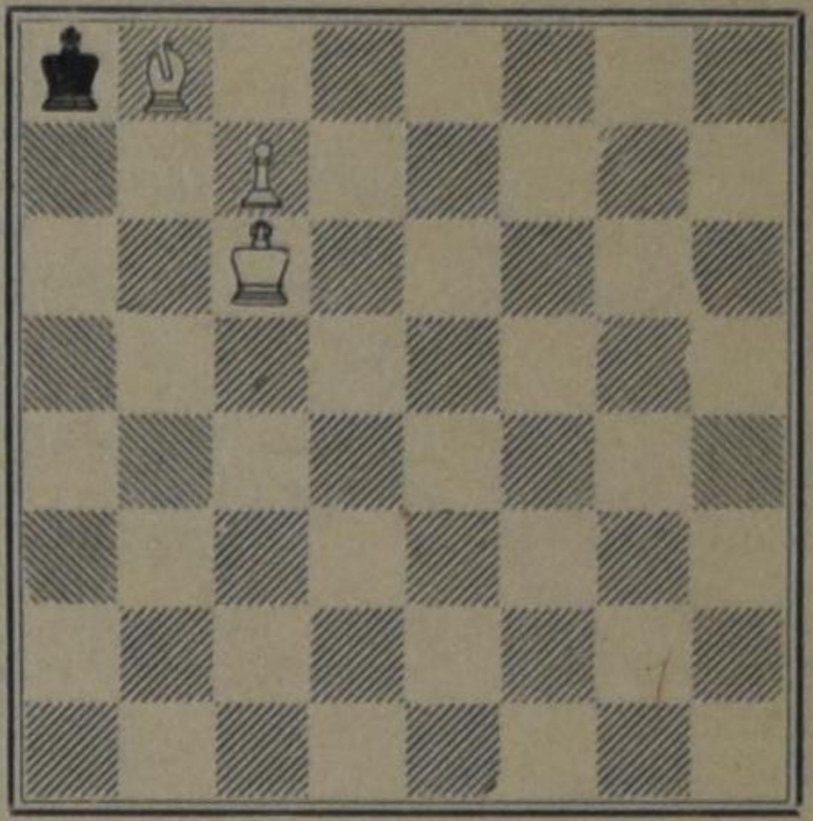

White: 3 pieces

White to play and mate three moves. (1 point)

No. 105

Author: L. C. Schade VanWestrum

Black: 9 pieces

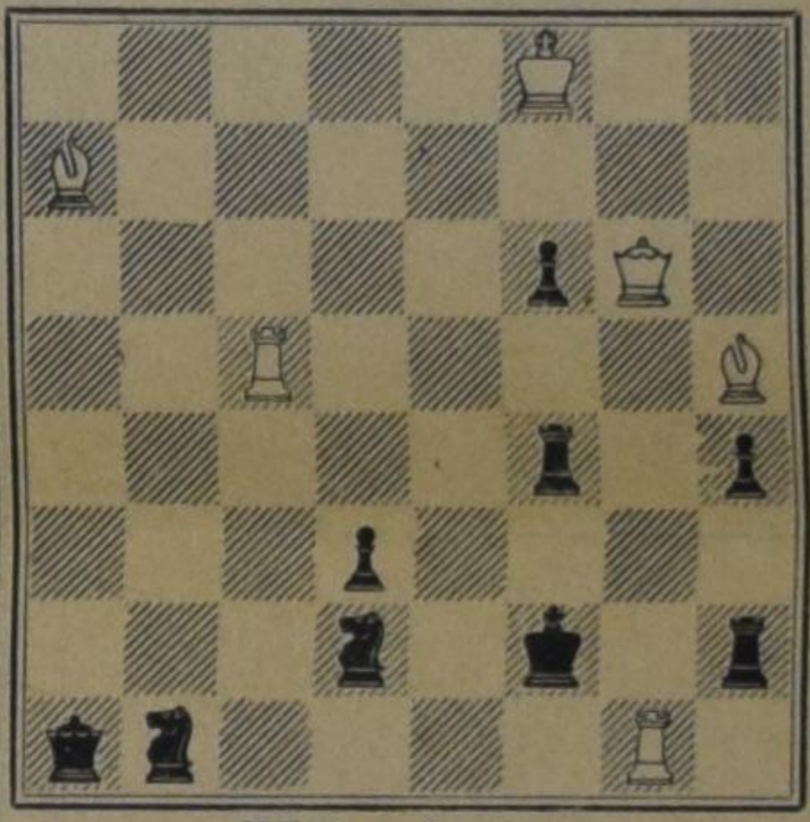

White: 6 pieces

White to play and mate in two moves. (3 points)

NOTES

1. This time we have one difficult and one easy problem.
2. No. 104 is more or less a joke, too easy, therefore the solution will be rewarded with one point. (If you can prove what white's last move must have been, including the black one of course, you will receive two points extra). The full solution is asked for.
3. No. 105 belongs to the most difficult two-movers. That is why the reward consists of 3 points. This solution should also be given in full, which means key-move, threat plus all variations.
4. The experience with the March series taught me that many of our contestants start to solve the problems one or two days before the deadline. That is why so many zero's had to be given; more than ever before! You should use sufficient time in checking your solutions over. If you do so, carefully, you may discover that your "solution" does not work, therefore you will be in time for improvement.

CONFIDENTIALLY SPEAKING

All kinds of questions may be asked and will be answered in this column. Letters should be addressed to the Editor of "Christian Courier" attention of Con and Ad, and do not need to be signed.

By way of intermission we will not deal with a new question this time. We will try to answer two letters, which we received in regard to our answer about the right (or not) of women to vote in the church. See "Confidentially Speaking", March 8, 1964 issue.

Both letters have this in common that they have been written in kind and pleasant words, but the writers disagree with our answer to the question nevertheless. We want to respond in this column rather than by personal letters, since we know that the subject is very much alive in the minds of many. We realize that the writers are not the only ones who disagree with our viewpoint.

Our correspondents both claim that the father represents all the members of the family when it comes to voting in the church. Consequently, making women eligible for voting would mean a further emancipation of the woman, to which conclusion one of our correspondents came.

Reference is made to Genesis 2:20-24, where God instituted marriage. It is clear that in marriage man is the head. In other words, it is Divine ordinance that the woman lives under the authority of the man. Here we do not disagree. When, however, one of our correspondents concludes that man and wife become one personality we object. The fact that the two form a unity does not necessitate that they also form one personality. The unity between two persons does not mean the dissolving of two persons into one. I Cor. 11:8, as a given ground, does not substantiate this. Rather, in that same chapter (vs. 11) it is said, "In Christ's fellowship woman is as essential to man as man to woman". (New English Bible).

We have to be very careful with man's representation of the family as far as church matters are concerned. The church is not made up of Christian families, but of believers, although it pleases the LORD to build His church through families. But the members of the church are the believers.

We want to give a few references from the Bible, which may give us food for thought. In Acts 2:18 the apostle Peter quotes Joel's prophesy, ". . . I will endue even my slaves, both men and women, with a portion of my spirit, and they shall prophesy." Think of it: both men and women shall prophesy. That's a little more than voting in a congregational meeting.

We would not suggest that the woman can bear office in the church. This was not the question either. But we cannot find any ground for the meaning that the man represents the woman or the family in church matters. Think only of Holy Baptism and the Lord's Supper, which are administered to men and women alike.

Con Fidential.

Ad. Viser

ON SECOND THOUGHT

COMMENT ON CURRENT READING

ATHEIST ACRES

Thousands of years ago a man sold out Jesus Christ to the religious authorities. The price was thirty shillings — about one shilling for each year of the life of Christ. The money smelled of blood. He did not want it. The religious leaders did not want it back. They invested the money in a plot of wasteland. Strangers were buried in it. That land became known as Bloody Acres.

Today an entire continent is turning into anti-Christian wasteland. Soviet officials are selling out God to animal farm Atheism. They are doing so, because God and apostate man cannot peacefully co-exist. Khrushchev boasted that he had outwitted God. But it sounded like a bad joke. The exile of God from Russia has been hopelessly unsuccessful. For that reason the memory of God must be systematically stamped out. The Eastern world is becoming Atheist Acres.

The Reds are determined to annihilate God. The method followed is Atheist indoctrination of believers. The Christian religion — that drug of the people — must be made inactive and ineffective by a counterdose of Atheism. If religion no longer travels through the bloodstream of believers, God should cease to exist in the kingdom of apostate man.

One may well wonder why there is so much fuss in Atheist Acres about religion. Does not the Atheist deny the existence of God? Why then fight a God who does not exist? The idea evidently is that by killing the drug the Great Physician will also die. The Party leaders should know better.

The new program which the Communist Party has undertaken serves to accomplish the necessary murder of the Almighty. The program is a sort of scientific experiment. The purpose is to excise God from the minds and the hearts of men. The experiment involves setting up an institute of Scientific Atheism, offering courses in the subject at Russian universities. Furthermore, all available media of teaching and communication are drafted to make the Christian religion look like an hilarious cartoon. The joke is on the Christians.

Moreover, Party members are persuaded to go into Atheist evangelism. They are to engage in door-to-door campaigns. Nonbelievers are urged to be busy in "more heart-to-heart talks, frank explanations and patient conversations". (Time, March 13, 1964). "The new campaign emphasized that the Soviet drive against God has been hardly more successful than Khrushchev's farm program. It is 46 years since the revolution, and yet the Russian Orthodox Church still claims 50 million members in a population of 226 million. In addition, there are at least 25 million Moslems, 3.5 million Jews, and uncounted thousands who have been converted from nonbelief by the Baptists, Seventh-Day Adventists and Jehovah's Witnesses."

A third move in Atheist direction is the Party's increased emphasis on secular feasts. This measure serves to counteract "the emotional appeal of church feasts". The religious holy days must make room for Russian festivals, such as Cattle Breeder Day and Corn Grower Day. Man, not Christ, must be the center of celebration in Soviet's Animal Farm.

The message that the Eastern world is trying to get across the iron curtain is that religion has had it. Are we getting the message? Does it motivate Christians in the Free World to a stronger, clearer and profounder witness of the Christ who is victor of both grave and hell?

The observer of our Western Brave New World may be moved to tears. In comparison, Christian countries apparently have no clear answer for Scientific Atheism. They are absorbed by streamlined materialism and Christianity Anonymous. Over against artists, playwrights, movie makers and photographers who are mobilized for Atheist propaganda, Western Christians stand culture shy and empty-handed. They have permitted the commercialization of their lives. They have sat back in their rocking chairs when the Christmas tree was moved from the store window to their living rooms. They have watched Santa Claus take the place of Christ. They are no longer embarrassed by an Easter Parade instead of a sunrise service. They have given birth to a generation of egg searchers while the Scripture searchers are rapidly decreasing. Easter Bunnies are put on the Road to Emmaus. The language of the Christian feasts has changed to the language of commercial secularism. Words such as Christ, birth, death, resurrection, seem to sound like a foreign tongue in the Brave New World.

Is the observer looking at our world through a glass too darkly? Is there no light, no hope, and no defense?

A Light began to shine in a small barn in some hamlet of the Middle East. It spread its beams around in a world of death and darkness. That Light was the Light of the world. Its rays touched the ancient world and, like a search light, it moved on through the pages of history. It focused on Europe and Asia. It probed the New World too. That Light is not quenched today. It touches down on Atheist Acres and Brave New World. It throws its beams into the observer's glass, so that he may look at the world once again in that Light.

Surprised by joy, he must explain: "The Lord is risen indeed!"

Cor W. Barendrecht.

ANSWER

of last week's

Cross Word Puzzle